ऽपरार्द्धमुत्क्षिप्य पूर्वार्द्धमपत्यपथं प्रत्यार्जवमानीय पार्श्वव्यावृत्तशिरसोंऽसं प्रतिपीड्योर्ध्वमुत्क्षिप्य शिरोऽपत्यपथमानीय बाहुद्वयं प्रपन्नस्योर्ध्वमुत्पीड्यांऽसौ शिरोमूलमानीय निर्हरेत् ॥ यस्त्वाभुग्नमध्यः पाणिपादशिरोभिर्योनिं प्रतिपद्यते ॥यश्चाभुग्न एवैकेन पादेन योनिं द्वितीयेन पायुं ॥ तौ मूढौ हस्तेनाहर्तुमशक्याविति शस्त्रमवचारयेत् ॥ अथ स्त्रियमाश्वास्य मंडलाग्रेणांगुलिशस्त्रेण वा विदार्य शिरःकपालान्याहृत्य शंकुना गृहीत्वा चुबुके तालुन्युरसि कक्षायां वाऽपहरेत्॥अभिन्नशिरसं वाऽक्षिकूटे गंडे वा ॥ तथांऽससंसक्तस्यांसदेशे बाहुं छित्वा दृतेरिवाध्मातस्य वातपूर्णमुदरमवदार्य निरस्यांत्राणि शिथिलीभूतमाहरेत् ॥ जघनसक्तस्य जघनकपालानि दारयित्वेति ॥ भवंति चात्र ॥ यद्यद्वायुवशादंगं सज्जेद्गर्भस्य खंडशः ॥ तत्तच्छित्वा हरेत्सम्यग्रक्षेन्नारीं च यत्नतः॥ अथापतंतीमपरां पातयेत्पूर्ववद्भिषक् ॥ एवं निर्हृतशल्यां च सिंचेदुष्णेन वारिणा ॥ दद्यादभ्यक्तदेहायै योनौ स्नेहपिचुं ततः ॥ योनिर्मृदुर्भवेत्तेन शूलं चास्याः प्रशाम्यति ॥ दीप्यकातिविषारास्नाहिंग्वेलापंचकोलकात् ॥ चूर्णं स्नेहेन कल्कं वा क्वाथं वा पाययेत्तथा ॥ कटुकातिविषापाठाशाकत्वग्हिंगुतेजनीः ॥ तद्वच्च दोषस्यंदार्थं वेदनोपशमाय च ॥ त्रिरात्रमेवं सप्ताहं स्नेहमेव ततः पिबेत्॥ सायं पिबेदरिष्टं च तथा सुकृतमासवं ॥ शिरीषककुभक्वाथपिचून् योनौ च निक्षिपेत् ॥ उपद्रवाश्च येऽन्ये स्युस्तान्यथास्वमुपाचरेत् ॥ पयो वातहरैः सिद्धं दशाहं भोजने हितं ॥ रसो दशाहं च परं लघुपथ्याल्पभोजना ॥ स्वेदाभ्यंगपरा स्नेहान् बलातैलादिकान् भजेत् ॥ ऊर्ध्वं चतुर्भ्यो मासेभ्यः सा क्रमेण सुखानि च ॥ अथ बलातैलमुपदेक्ष्यामः ॥ बलामूलकषायस्य भागाः षट् तावंत एव पयसो यवकोलकुलत्थदशमूलकषायस्य भागो भागश्चतुर्दशस्तैलस्य तत्सर्वमे-

१ चतुर्दशः चतुर्दशतमः एको भागइति यावत्

कल्कं कृत्वा श्लक्ष्णचूर्णानि चावाप्य काकोलीक्षीरकाकोलीजीवकर्षभकमुद्गपर्णीमाषपर्णीमेदामहामेदाक्षीरशुक्लामधुकदेवदारुमंजिष्ठाचंदनसारिवाबलानगरकुष्ठशतावर्यश्वगंधापुनर्नवाशतपुष्पापत्रकत्वक्सर्जरसशैलेयकवचाऽगुरुकालानुसार्यसैंधवानि शनैर्मृद्वग्निना साधयित्वा सुभाजनेऽनु गुप्तं निदध्यात् ॥ एष भगवतो धन्वंतरेरभिमतस्तैलराजो राज्ञां राजमात्राणां कृशानां सूतिकानां शिशूनामतीतवयसां सुकुमाराणां महाग्रहगृहीतानां दीर्घरोगक्षपितवपुषां मर्मविद्धपतिताभिहतभग्नविश्लिष्टांगानां दैवोपघाताभिशस्तमनोज्वरपरीतानां पाननावनाभ्यंगबस्तिषु प्रयोज्यः ॥ तेन बलपौरुषस्मृतिमतिमेधाग्निवीर्यौजांसि वर्द्धंते पक्षघाताक्षेपकार्दितादिविविधवातविकारगुल्महिध्माश्वासकासा निवर्तंते ॥ अहरहश्चोपयुज्यमानेन षण्मासादंत्रवृद्धिः प्रशममेति ॥ वंध्या च पुत्रं गुणवंतमिच्छया लभतइति ॥ भवंति चात्र ॥ बस्तिद्वारे विपन्नायाः कुक्षिः प्रस्पंदते यदि ॥ जन्मकाले ततः शीघ्रं पाटयित्वोद्धरेच्छिशुं ॥ मधुकं शाकबीजं च पयस्या सुरदारु च ॥ अश्मंतकः कृष्णतिलास्ताम्रवल्ली शतावरी ॥ वृक्षादनी पयस्या च लता सोत्पलसारिवा ॥ अनंता सारिवा रास्ना पद्मा च मधुयष्टिका ॥ बृहतीद्वयकाश्मर्यक्षीरिशुंगत्वचो घृतं ॥ पृश्निपर्णी बला शिग्रुः श्वदंष्ट्रा मधुपर्णिका ॥ शृंगाटकं बिसं द्राक्षा कसेरु मधुकं सिता ॥ सप्तैतान् पयसा योगानर्द्धश्लोकसमापनान् ॥ क्रमात्सप्तसु मासेषु गर्भे स्रवति योजयेत् ॥ कपित्थबिल्वबृहतीपटोलेक्षुनिदिग्धिकात् ॥ मूलैः शृतं प्रयुंजीत क्षीरं मासे तथाऽष्टमे॥नवमे सारिवाऽनंतापयस्यामधुयष्टिभिः॥योजयेद्दशमे मासि सिद्धं क्षीरं पयस्यया ॥ अथवा यष्टिमधुकनागरामरदारुभिः ॥ इति गर्भव्यापन्नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अथातोऽगविभागं शारीरं व्याख्यास्यामः ॥ सकलमपि शरीरमंगमित्युच्यते ॥ तत्र पुनः षडंगं शिरोऽन्तराधिर्द्वौ बाहू सक्थिनी

च ॥ नेत्रनासिकापाणिपादादीनि तस्य प्रत्यंगानि ॥ महागुणमयेभ्यश्च खपवनतेजोजलभूम्याख्येभ्यो महाभूतेभ्यश्चेतनाधिष्ठितेभ्योऽभिनिर्वृत्तिः ॥ भूतानामेव च दृष्टादृष्टविविधकर्मवशादनेकरूपात्सन्निवेशविशेषादाकृतिप्रमाणस्नेहदीप्तिस्वरादीनां सारूप्यमसारूप्यं वा सूक्ष्मस्थूलतारतम्यभेदभिन्नमतिबहुप्रकारं निष्पद्यते ॥ तत्र सत्वबहुलमाकाशं ॥ रजोबहुलो वायुः ॥ उभयबहुलोऽग्निः ॥ सत्वतमोबहुलमंबु ॥ तमोबहुला भूः ॥ तेषामप्रतिघातश्चलत्वमौष्ण्यं द्रवता काठिन्यमिति क्रमाल्लिंगानि ॥ विशेषतश्च श्रोत्रादिष्विन्द्रियेष्ववस्थानं शब्दस्पर्शरूपरसगंधैरेकैकप्रवृद्धैरन्वयः ॥ तत्राकाशजानि श्रोत्रं शब्दः स्रोतांसि विविक्तता च ॥ वायवीयानि स्पर्शनं स्पर्शः प्रश्वासोच्छ्वासादिपरिस्पंदनानि लाघवं च ॥ आग्नेयानि दर्शनं रूपं पित्तमूष्मा पक्तिः संतापो मेधा वर्णो भास्तेजः शौर्यं च ॥ आंभसानि रसनं रसः स्वेदक्लेदवसारसासृक्शुक्रमूत्रादिद्रवसमूहः शैथिल्यं स्नेहश्च ॥ पार्थिवानि घ्राणं गंधः केशनखास्थ्यादिमूर्तिसमूहो धैर्यं गौरवं च ॥ तेषु मातृजानि मृदूनि त्वग्रक्तमांसमेदोमज्जनाभिहृदयामाशयगर्भाशययकृत्प्लीहक्लोमांत्रगुदादीनि ॥ पितृजानि स्थिराणि केशनखास्थिशुक्रसिरास्नाय्वादीनि ॥ आत्मजानि तासु तासु योनिषूत्पत्तिर्मनश्चेतनेंद्रियाणि प्राणापानौ धारणमाकृतिस्वरवर्णविशेषाः कामक्रोधलोभभयहर्षाः धर्माधर्मशीलतास्मृतिबुद्धीच्छाद्वेषप्रयत्नाहंकारसुखदुःखायुरात्मज्ञानानि च ॥ सात्म्यजान्यायुरारोग्यमनालस्यमलोलुपत्वमिंद्रियप्रसादस्वरवर्णबीजौजःसंपत्प्रशस्तता: प्रहर्षभूयस्त्वं मेधा बलं च ॥ रसजानि कृत्स्नस्य देहस्य संभवो वृत्तिर्वृद्धिस्तृप्तिरलौल्यं पुष्टिरुत्साहश्च ॥ शुद्धसत्वजानि शौचमास्तिकत्वं कृतज्ञता दाक्षिण्यं व्यवसायः शौर्यं गांभीर्यं बुद्धिर्मेधा स्मृतिः शुक्लधर्मरुचिर्भक्तिरनभिष्वंगस्तमोगुणविपर्ययश्च ॥ राजसानि दुरुपचारता

शौर्यं मात्सर्यममितभाषित्वमहंकारो लोलुपत्वं दंभो मानः क्रोधो हर्षः कामश्च ॥ तामसान्यज्ञानं विषादः प्रमादो निद्राऽऽलस्यं क्षुत्तृष्णा शोको मात्सर्यं विप्रतिपत्तिः पराभिसंधानं सत्वगुणवैपरीत्यं च ॥ तत्र सत्वं मनः ॥ तस्योपप्लवो रजस्तमश्चेति ॥ एवं भूतात्मकं देहमाहुः ॥ तस्य पुनः प्रविभागः ॥ त्वचः कला दोषा धातवो मला बुद्धींद्रियाणि तदधिष्ठानानि कर्मेंद्रियाण्यतींद्रियमाशयाः प्राणायतनानि कंडरा जालानि कूर्चा रज्जुकसीवन्योऽस्थिसंघाताः सीमंता अस्थीन्यस्थिसंधयः स्नायूनि पेश्यः सिरा धमन्यः स्रोतांस्यूष्माणो मर्माणि केशश्मश्रुलोमानि प्रकृतिविकृतिभेदाश्च ॥ तत्रासृजः पच्यमानस्य क्षीरस्येव संतानिकाः षट् त्वचो भवंति॥त्वक्प्रसादाद्रक्तस्य प्रसादः॥तासामुदकधरा चाद्या ॥ द्वितीयाऽसृक्धरा॥ तृतीया सिध्मकिलासाधिष्ठाना ॥ चतुर्थी सर्वकुष्ठाधिष्ठाना ॥ पंचमी पुनरलजीविद्रध्यधिष्ठाना ॥ षष्ठी तु प्राणधरा॥ यस्यां छिन्नायां ताम्यत्यंध इव च तमः प्रविशति यां चाधिष्ठायारूंषि जायंते पर्वसु कृष्णरक्तानि स्थूलमूलानि दुश्चिकित्स्यतमानि ॥ अन्ये तु सप्त त्वचो वदंति ॥ तत्र प्रथमा भासिनी नाम या वर्णानामवभासिनी खादीनां च पंचानां छायानां सा व्रीहेरष्टादशभागप्रमाणा ॥ द्वितीया लोहिनी नाम षोडशभागप्रमाणा ॥ तृतीया श्वेता नाम द्वादशभागप्रमाणा ॥ चतुर्थी ताम्रानामाष्टभागप्रमाणा॥ पंचमी वेदिनी नाम पंचभागप्रमाणा॥षष्ठी रोहिणी नाम व्रीहिप्रमाणा ॥ सप्तमी मांसधरा नाम व्रीहिद्वयप्रमाणा ॥ यस्तु धात्वाशयांतरेषु क्लेदोऽवतिष्ठते यथास्वमूष्मभिर्विपक्कः स्नायुश्लेष्मजरायुच्छन्नः काष्ठइव सारो धातुसारः रसशेषोऽल्पत्वात्कलासंज्ञः ॥ ता धात्वाशयांतरमर्यादाः सप्त कलाः ॥ तासां प्रथमा मांसधरा नाम यस्यां मांसे सिरास्नायुधमनीस्रोतसां भूमाविव पंकोदके बिसमृणालानां प्रताना भवंति ॥ द्वितीया रक्तधरा नाम मां-

शस्याभ्यंतरतस्तस्यां शोणितं विशेषतश्च सिराप्लीहयकृत्सु भवति
मांसाच्च क्षतात्क्षतजं वृक्षादिव क्षीरिणः क्षीरं प्रवर्तते ॥ तृतीया मे-
दोधरा नाम मेदो हि तस्यामुदरेऽण्वस्थिषु च सरक्तं भवति तदेव च
शिरसि कपालप्रतिच्छन्नं मस्तिष्काख्यं मस्तुलुंगाख्यं च स्थूलास्थि-
षु तु मज्जा ॥ चतुर्थी श्लेष्मधरा नाम तत्स्थेन हि श्लेष्मणाऽऽश्ले-
षिताः सर्वसंधयो दृढा भवंति सोपांगाइवाक्षाः ॥ पंचमी पुरीषधरा
नाम सा ह्यंत्राममपक्वाशयाश्रिता कोष्ठांतरुंदुकस्थं मलं विभजति ॥
षष्ठी पित्तधरा नाम पक्वामाशयमध्यस्था सा ह्यंतरग्न्यधिष्ठानतयाऽऽ
माशयात्पक्वाशयोन्मुखमन्नं बलेन विधार्य पित्ततेजसा शोषयंती
पचति पक्वं च विमुंचति ॥ दोषाधिष्ठिता तु दौर्बल्यादाममेव ततो-
ऽस्यावन्नस्य ग्रहणात्पुनर्ग्रहणीसंज्ञा बलं च तस्याः पित्तमेवाग्न्यभि-
धानमतः साग्निनोपस्तब्धोपबृंहितैकयोगक्षेमा शरीरं वर्तयति ॥ सप्त-
मी शुक्रधरा नाम द्व्यंगुले दक्षिणे पार्श्वे बस्तिद्वारस्य चाधो मूत्रमा-
र्गमाश्रिता सकलशरीरव्यापिनी शुक्रं प्रवर्तयति ॥ दोषा धातवो
मलाश्च प्रागुदिताः ॥ पंच बुद्धींद्रियाणि श्रोत्रं स्पर्शनं दर्शनं रस-
नं घ्राणं च ॥ तेषां समभागतया क्रमाद्विषयाः शब्दस्पर्शरूपरसगं-
धाः ॥ पंच बुद्धींद्रियाधिष्ठानानि कर्णौ त्वगक्षिणी जिह्वा नासिके
च ॥ पंच कर्मेन्द्रियाणि वाक्पायूपस्थपाणिपादसंज्ञकानि ॥ तान्यपि
च वचनोत्सर्गहर्षादानगमनार्थानि ॥ अतींद्रियं तु मनः सर्वार्थैरन्व-
यात् ॥ तद्योगेन चेंद्रियाणामर्थप्रवृत्तिः ॥ बुद्धिकर्मेन्द्रियोभयात्मक-
त्वाच्च ॥ सप्ताशयाः क्रमाद्रक्तकफामपित्तपक्ववायुमूत्राधाराः ॥ स्त्री-
णां पित्तपक्वाशययोर्मध्ये गर्भाशयोऽष्टमः ॥ तेषु प्रतिबद्धानि को-
ष्ठांगानि हृदययकृत्प्लीहफुप्फुसोंदुकवृक्कांत्रादीनि ॥ तत्र समानेनाध्मा-
यमानस्य देहोष्मणा पच्यमानस्य शोणितस्याच्छतो जायते यकृ-
त्प्लीहा च ॥ रक्तफेनात्फुप्फुसं ॥ रक्तकिट्टादुंडुकः ॥ रक्तमेदःप्रसादा-

वृक्कौ ॥ रक्तमांसप्रसादादंत्राणि ॥ तानि सार्द्धत्रिव्यामानि पुंसां ॥ त्रिव्यामानि स्त्रीणां ॥ रक्तस्यानिलयोगात्कोलीयं ॥ हृदयं पुनः श्लेष्मरक्तप्रसादात्संभवति पद्मकोशसंकाशं सुषिरमधोमुखं ॥ तद्विशेषेण चेतनायाः स्थानं सर्वभावानां च चेतनानुगानां ॥ तस्य वामपार्श्वे प्लीहा फुप्फुसश्च दक्षिणतो यकृत्क्लोमं च ॥ तथा कफरक्तवाहिनां स्रोतसां महाभूतानां च प्रसादादिंद्रियाणि ॥ तेष्वपि च नेत्रे श्लेष्मणः प्रसादाच्छुक्लमंडलं तत्पितृजं ॥ असृजः कृष्णमंडलं तन्मातृजं मध्ये दृष्टिमंडलं तदुभयात्मकं ॥ पक्ष्मवर्त्मशुक्लकृष्णदृष्ट्याख्यानि पंच मंडलानि ॥ तत्संधयश्चत्वारः ॥ द्वौ चापांगकनीनयोः ॥ इति ते षट् ॥ षट् च पटलानि ॥ द्वे वर्त्मनी ॥ बाह्यं चाश्रितमन्यंभसी द्वितीयं मांसं तृतीयं मेदश्चतुर्थमस्थि तेषां बहलता दृष्टेः पंचमांशेन ॥ बंधनगुणास्तु चत्वारः सिराकंडरामेदःकफात्मकाः ॥ श्लेष्मा तु परं सर्वसंधिबंधनमित्युक्तं प्राक् ॥ नेत्राश्रितं तु तेजो बाह्यतेजसा स्वयोनिना योगाच्छस्त्रमिवाश्मना कर्मण्यं भवति॥अतियोगादुपहन्यते॥तच्च वैद्युतवद्वडवामुखवच्चांभोमध्यगमपि वीर्योत्कर्षात्तेजस्त्वं न जहाति॥ मांसासृक्कफप्रसादात्तु जिव्हा जायते ॥ मांसासृक्कफमेदःप्रसादाद्वृषणाविति॥दश प्राणायतनानि मूर्द्धा जिह्वाबंधनं कंठो हृदयं नाभिर्बस्तिर्गुदः शुक्रमोजो रक्तं ॥ एषामाद्यानि सप्त पुनर्महामर्मसंज्ञानि ॥ षोडश कंडराः तासां द्वे द्वे करचरणेषु चतस्रः पृथक्ग्रीवापृष्ठयोः ॥ षोडश जालानि तेषां मांससिरास्नाय्वस्थिजानि चत्वार्येकैकत्र गुल्फे मणिबंधे च परस्परगवाक्षितानि स्थितानि ॥ षट् कूर्चा हस्तपादग्रीवामेंढ्रेषु ॥ चतस्रो मांसरज्जवः पृष्ठवंशमुभयतः पेशीनिबंधनार्थं तासां द्वे बाह्ये द्वे चाभ्यंतरस्थिते ॥ सप्त सीवन्यः ताः पं-

१ कुक्ष्यंतरगतौ गोलकौ ॥ २ काळीजइति भाषायां ३ क्लोम पिपासास्थानं ॥ ४ स्थूलस्नायवः

ष शिरसि जिह्वाभेहनयोरेकैका ॥ परिहार्याश्च शस्त्रेण ॥ चतुर्दशा-
स्थिसंघाताः तेषामेकैको गुल्फजानुवंक्षणमणिबंधकूर्परकक्षासु त्रि-
कशिरसोश्च ॥ तद्वत्सीमंताः ते तु पंच शिरसीत्यष्टादश ॥ त्रीणि ष-
ष्ट्याऽधिकान्यस्थिशतानि॥तेषां च त्वारिंशच्छतं शाखासु स विंशश-
तमंतराधौ शतं मूर्द्धनीति ॥ तत्रैकैकस्मिन् सक्थिनि पंच पादनखाः
प्रत्येकमंगुल्यां त्रीण्यस्थीनि तानि पंचदश ॥ पंचपादशलाकाः त-
त्प्रतिबंधकमेकं द्वे द्वे कूर्चगुल्फजंघास्वेकैकं पार्ष्णिजानूरुषु ॥ सर्वाणि-
च नखास्थ्यादीनि सक्थिवद्बाह्वोश्च ॥ चतुर्विंशतिः पर्शुकाः ॥ ता-
वंत्येव तत्स्थालकान्यर्बुदानि च ॥ त्रिंशत् पृष्ठे ॥ अष्टावुरसि ॥ ए-
कैकं भगे त्रिके ॥ नितंबयोश्च द्वे ॥ तद्वदक्षकांसफलकेषु ॥ तथा-
गंडकर्णशंखेषु जत्रुतालुनोश्च ॥ त्रयोदश ग्रीवायां चत्वारि कंठनाड्यां
द्वे हनुबंधने द्वात्रिंशद्दंताः तद्वदुलूखलानि च त्रीणि नासायां षट् शि-
रसि ॥ तानि जानुनितंबांसगंडतालुशंखवंक्षणमध्यशिरःसु कपाल-
संज्ञानि ॥ दशनास्तु रुचकाः ॥ घ्राणकर्णग्रीवाक्षिकोशेषु तरुणानि ॥
पाणिपादपार्श्वपृष्ठेषु वलयानि ॥ शेषाणि नलकानीति ॥ नामानुग-
ताकृतीनि पंच विधान्यस्थीनि ॥ तेषु हि सिराभिः स्नायुभिश्च निब-
द्धानि मांसानि ॥ दशोत्तरं शतद्वयमस्थिसंधीनां ॥ तेषामष्टषष्टिः
शाखासु ॥ एकोनषष्टिरंतराधौ ॥ अशीतिरूर्ध्वं ॥ तत्रैकैकस्मि-
न् सक्थ्नि पादांगुलौ प्रत्येकं त्रयः द्वावंगुष्ठे ॥ ते चतुर्दश ॥
एकैको गुल्फजानुवंक्षणेषु त्रयः कटिकपालेषु ॥ चतुर्विंशतिः
पृष्ठवंशे ॥ तद्वत्पार्श्वयोः ॥ अष्टावुरसि ॥ अष्टौ ग्रीवायां ॥ त्रयः
कंठनाड्यां ॥ अष्टादश कंठनाडीनिबद्धा हृदयक्लोमनाडीषु ॥
द्वात्रिंशद्दंतमूलेषु ॥ एकैकः काकलनासामूर्द्धसु ॥ द्वौ द्वौ गंडकर्ण-
शंखवर्त्मनेत्रहनुसंधिषु ॥ द्वावुपरिष्टाद्भ्रुवोः पंच शिरः कपालेषु ॥ तेंऽ-

---

१ तद्वदस्थिसंघाताश्च॥गुल्फादिष्वेकैकः॥त्रिके एकः॥पंच शिरसि॥एवमष्टादश सीमंताः॥

गुलिगुल्फजानुमणिबंधकूर्परेषु कोरसंज्ञाः ॥ कक्षावंक्षणदंतमूलेषूलूखलसंज्ञाः ॥ अंसपीठगुदभगनितंबेषु सामुद्गाः ॥ ग्रीवापृष्ठवंशयोः प्रतराः ॥ शिरःकटिकपालेषु तूनसेवनीसंज्ञाः॥ हनूभयतो वायसतुंडाः॥ कंठनेत्रहृदयपक्लोमनाडीषु मंडलसंज्ञाः ॥ श्रोत्रशृंगाटकेषु शंखावर्ताः ॥ इत्यस्थिसंधयोऽष्टविधाः ॥ स्नायुपेशीसिराश्लिष्टैस्तु सह सहस्रद्वयं न पुनः शस्त्रप्रणिधाने तेषु वाच्यमस्तीति पृथङ्नोच्यते ॥ नव स्नायुशतानि ॥ तेषां षट्शतानि शाखासु ॥ त्रिंशच्छतद्वयमंतराधौ ॥ ऊर्ध्वं सप्ततिः ॥ तत्रैकैकस्मिन्सक्थ्नि पादांगुल्यां प्रत्येकं षट् षट् ॥ तानि त्रिंशत् ॥ दश दश पादतलकूर्चगुल्फेषु ॥ त्रिंशज्जंघायां ॥ दश जानुनि ॥ चत्वारिंशदूरौ ॥ दश वंक्षणे ॥ चत्वारिंशत्कट्यां ॥ विंशतिर्मुष्कमेढ्रबस्त्यंत्रेषु ॥ अशीतिः पृष्ठे ॥ षष्टिः पार्श्वयोः ॥ अष्टादशोरसि ॥ चत्वार्यंसकयोः ॥ अष्टावंसयोः ॥ द्वे द्वे मन्याऽवटुनेत्रौष्ठतालुषु ॥ त्रिंशद्ग्रीवायां ॥ त्रीणि जत्रुणि ॥ चत्वारि हन्वोः ॥ पंच जिव्हायां ॥ द्वादशोत्तराधरेषु दंतमांसेषु ॥ षण्मूर्द्धनि ॥ तत्र शाखासु संधिषु च प्रतानवंति ॥ महास्नावानि तु वृत्तानि तानि कंडरासंज्ञानि ॥ बस्त्यामपक्वाशयांत्रेषु सुषिराणि ॥ पार्श्वपृष्ठोरःशिरःसु पृथूनि ॥ स्नावबंधनैर्हि संधिषु सुबद्धा तनुर्नौरिव सम्यगीहते ॥ तस्मादस्थिसिरादिभ्योऽपि तानि यत्नतो रक्षेत् ॥ यश्च स्नावानि बाह्यान्यभ्यंतराणि च सम्यग्जानाति स गूढमपि शल्यमाहर्तुं समर्थो भवति ॥ पंच पेशीशतानि ॥ तासां चत्वारि शतानि शाखासु ॥ षष्टिरंतराधौ ॥ चत्वारिंशदूर्ध्वं ॥ तत्रैकैकस्मिन् सक्थनि पादांगुल्यां प्रत्येकं तिस्रः ॥ ताः पंचदश ॥ दश दश प्रपदे पादतले गुल्फे च ॥ तथा पादस्योपरि कूर्चे सन्निविष्टाः ॥ विंशतिर्जंघायां ॥ पंच जानुनि ॥ विंशतिरूरौ ॥ एकैका मेढ्र-

सेवन्योः ॥ द्वे वृषणयोः ॥ दश स्फिजोः॥तिस्रो गुदे तास्तु वलीसंज्ञाः॥ द्वे बस्तिशिरसि ॥ चतस्र उदरे ॥ नाभ्यामेका ॥ द्वे हृदि आमाशये- च ॥ षट् यकृल्लीहोंडुकेषु ॥ पृष्ठे पंचोर्ध्वसन्निविष्टाः ॥ दश दीर्घाः पार्श्वयोः ॥ दश वक्षसि ॥ तिस्रोऽसाक्षकोपरितः ॥ दश ग्रीवायां ॥ अष्टौ गंडयोः ॥ अष्टौ हन्वोः ॥ एकैका गलकाकलजिह्वामूर्द्धसु ॥ द्वे द्वे तालुललाटयोः ॥ नासौष्ठकर्णेषु च ॥ स्त्रीणां तु विंशतिरधिका ॥ तत्र दशस्तनयोः तासां यौवने परिवृद्धिर्भवति ॥ दश योनौ ॥ तासा मभ्यंतराश्रिते द्वे मुखाश्रिते वृत्ते द्वे ॥ तिस्रो गर्भमार्गाश्रयाः॥यस्यां- गर्भ स्तिष्ठन्ति ॥ योनिस्तु शंखनाभ्याकृतिस्त्र्यावर्ता तस्यास्तृतीयआवर्ते पित्तपक्वाशयांतरे रोहितमत्स्यमुखाकारा गर्भशय्या ॥ तस्यां शुक्रार्त- वप्रवेशिन्यस्तिस्रः पेश्यः ॥ ताभिर्हि शरीरे तनुबहलस्थूलाणुपृथुवृत्त- ह्रस्वदीर्घस्थिरमृदुश्लक्ष्णकर्कशाभिः संध्यस्थिसिरास्नावानि प्रच्छा- दितानि॥ सिराधमनीमुखानां त्वणुशो विभज्यमानानामेकोनत्रिंशच्छ- तसहस्राणि नव च शतानि षट्पंचाशानि भवंति ॥ ताभिरिदं शरीरं गवाक्षितं पिनद्धमाततं च ॥ तावंति च केशश्मश्रुलोमानि तासां हि मुखानि तत्प्रतिबद्धान्यतस्तानि ताभिराप्यायंते॥तैश्च ताः स्वेदमभि- वहंति ॥ तथाऽभ्यंगालेपादिवीर्यं त्वचि विपक्वमंतर्नयंति स्पर्शं च गृ- ह्णंति॥स्रोतांसि पुनरसंख्येयान्येव ॥तथाऽपि तु सिरादीनि यथास्थूलं यथोपयोगं चान्यत्रोपदेक्ष्यंते ॥ इत्येवं परिसंख्याता शरीरे मूर्तिमंतः स्थिरा भावाः ॥द्रवास्तु यत्तदतियोगेन च्यवमानं पुरीषमनुबध्नाति तथा मूत्रं रुधिरमन्यांश्च शरीरे धातून्॥यच्च सर्वशरीरगतं बाह्यां त्वग्बिभर्ति यच्च त्वगंतरे व्रणगतं लसीकाशब्दवाच्यं यच्चोष्मणाऽनुबद्धं रोमकूपेभ्योऽभि निष्पतत्स्वेदवाच्यं तदुदकं तस्याद्यस्य चाहारसारस्य रसाख्यस्य तथा रक्तस्य शकृतः श्लेष्मणः पित्तस्य मूत्रस्य वसायाः मेदसो मज्ज्ञश्च स्वेन स्वेनांजलिप्रमाणेन यथापूर्वमेकादिसंख्याभिर्वृद्धिः ॥ अर्द्धांजलिः

शुक्रस्य ॥ तावदेव मस्तिष्कमोजश्च ॥ स्त्रीणां रजसोऽञ्जलयश्चत्वारः॥ स्तन्यस्य द्वौ ॥ उभयमपि चैतद्रसप्रसादात्मकमिति ॥ समधातोः परिमाणमिदं ॥ अतो वृद्धिक्षयौ यथास्वं लक्षणैर्विभावयेदपरांश्चापरिसंख्यातान्मूर्तामूर्तान् भावान् ॥ तद्यथा ॥ मांसकर्णादिमलान्वायुबुद्धिस्मृत्यादींश्च॥धान्वंतरीयाः पुनः पठंति ॥ विलक्षणानि हि शरीराणि नित्यमेव च चला दोषधातुमलाः ॥ तस्मादुदकादीनामपि समत्वं मांसादिवत्परिमाणतो निर्देष्टुमशक्यं ॥ केवलं स्वास्थ्यमात्रेणानुमानतो लक्षयेदिति ॥ सर्वएव त्ववयवाः परमाणुभेदेनातिसौक्ष्म्यादसंख्येयतां यांति ॥ तेषां संयोगविभागे परमाणूनां कर्मप्रेरितो वायुः कारणं ॥ तदेतदंगप्रभेदेन भेदतश्च गृह्यमाणं बंधाय मोक्षाय भवतीति ॥ भवति चात्र ॥ इति सर्वावयवशो यो जानाति कलेवरं ॥ अहितेषु स मोहेन न कदाचित्प्रवर्त्तते ॥ इत्यंगविभागो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

अथातः सिराविभागं शारीरं व्याख्यास्यामः॥ दश मूलसिरा हृदयप्रतिबद्धाः सर्वांगप्रत्यंगान्योजो नयंति ॥ तत्प्रतिबद्धा हि शारीरचेष्टाः ॥ तास्तु द्व्यंगुलमंगुलमर्द्धांगुलं यवं यवार्द्धं च गत्वा द्रुमपत्रसेवनीप्रतानवद्विद्यमानाः सप्त शतानि भवंति ॥ तासां चतुःशती शाखासु ॥ तत्र षोडशाव्यधनीयाः ॥ षट्त्रिंशं शतमंतराधौ॥ तत्र द्वात्रिंशत् ॥ चतुःषष्ट्यधिकं शतमूर्ध्वं तत्रापि पंचाशत् ॥ तासामेकैकस्मिन्सक्थ्नि शतं॥तत्र न विध्येज्जालधरां ॥ तिस्रश्चाभ्यंतरगाः ॥ द्वात्रिंशच्छ्रोण्यां गुदमेढ्राश्रयाः॥तासां द्वे द्वे वंक्षणयोः कटीकतरुणयोश्चेत्यष्टौ शस्त्रतो रक्षेत्॥ षोडश पार्श्वयोः तयोरूर्ध्वगामेकैकां पार्श्वसंधिसंज्ञां ॥ चतुर्विंशतिः पृष्ठे॥ तासां पृष्ठवंशमुभयतो द्वे द्वे ऊर्ध्वगामिन्यौ ताश्चतस्रः ॥ चतुर्विंशतिरुदरे ॥ तासां मेढ्रस्योपरि रोमराजीमुभयतो द्वे द्वे ता अपि चतस्रः ॥ चत्वारिंशद्वक्षसि ॥ तासां द्वे हृदये ॥ द्वे द्वे च स्तनमूलस्तनरोहितेषु ॥ एकैकाऽपस्तंभापालापेष्विति ॥ ताश्चतुर्दश ॥

चतुर्विंशतिर्ग्रीवायां ॥ तासां चतस्रोऽष्टौ च मर्मसंज्ञाः ॥ द्वे कृकाटिकयोर्द्वे विधुरयोरिति षोडश शस्त्रेण न स्पृशेत् ॥ हन्वोः षोडश तासां संधिसंबंधिन्यौ द्वे ॥ षोडश जिह्वायां ॥ तासामधो द्वे रसवेदिन्यौ द्वे वाक्प्रवर्तिन्यौ ताश्चतस्रः ॥ चतुर्विंशतिर्नासायां ॥ तासां द्वे गंधवेदिन्यौ तासामेव च तालुन्येकामिति तिस्रः ॥ षट्पंचाशन्नेत्रयोः ॥ तयोरुन्मेषनिमेषक्रिये द्वे द्वे द्वे चापांगयोरिति षट् ॥ नासानेत्रगतास्तु ललाटे षष्टिः ॥ तासां केशांतानुगताश्चतस्रो द्वे चावर्तयोरेका च स्थपन्यामिति सप्त ॥ कर्णयोः षोडश तासां शब्दवाहिन्यौ द्वे ते एव च शंखयोः तासां शंखसंधिगते द्वे ॥ द्वादश मूर्द्धनि ॥ तासामुत्क्षेपयोर्द्वे सीमंतेष्वेकैकामेकामधिपतावित्यष्टौ शस्त्रेण परिहरेत् ॥ तथा क्षुद्रिकाः कुटिलाः संकीर्णा ग्रथिताः संधिषु चाशस्त्रकृत्याः ॥ तासां यथास्वं तुर्यांशविभागेन पंचसप्तत्यधिकं शतकर्मानिलरक्तं वहति ॥ एष विभागः पित्तश्लेष्मशुद्धरक्तेष्वपि ॥ स्थिता ह्येवं देहमनुगृह्णंति दोषाः ॥ व्यत्ययेन तु पीडयंति ॥ तत्र श्यावारुणाः प्रस्पंदिन्यः सूक्ष्माः क्षणपूर्णरिक्ता वातरक्तं वहंति ॥ नीलपीतासिताः स्पर्शोष्णाः क्षिप्रस्राविण्यः पित्तरक्तं ॥ गौर्यः स्निग्धाः स्थिराः शीताः कंडूमत्यः कफरक्तं॥लक्षणसंकरे संसर्गसन्निपातरक्तं ॥ समा गूढाः स्निग्धा रोहिण्यः शुद्धरक्तमिति ॥धमन्यस्तु चतुर्विंशतिः॥ताभिः कायोऽयमारामइव जलहारिणीभिः केदारइव कुल्याभिरुपक्लिद्यति ॥ ताभिश्च नाभिश्चक्रनाभिरारकैरिवावृता ॥ तस्मान्नाभ्यां विशेषेण प्राणा व्यवस्थिताः यतश्च सोंऽतरग्न्यधिष्ठानं॥तासां खलु धमनीनां दशोर्ध्वं प्रसृता दशाधश्चतस्रस्तिर्यक् ॥ ततस्ताभिर्यथास्वमंगावयवा धार्यंते आप्यायंते च ॥ तासामूर्ध्वगा हृदयमभिप्रपन्नाः प्रत्येकं त्रिधा जायंते ॥ तास्त्रिंशतो मध्ये द्वे द्वे वातपित्तकफरक्तरसान्वहतः ॥ अष्टाभिः शब्दरूपरसगंधा गृह्यंते ॥ द्वाभ्यां द्वाभ्यां भाषते घोषं करो-

ति स्वपिति प्रतिबुध्यते च ॥ द्वे चाश्रु वहतः द्वे च स्तनाश्रिते नार्याः
स्तन्यं नरस्य शुक्रं ॥ अधोगमाः पक्वाशयस्था एवं त्रिधा जायंते ॥
तत्र दशाद्याः पूर्ववत् ॥ द्वे वहतोऽन्नमंत्राश्रयेण द्वे तोयं द्वे मूत्रं द्वे शुक्रं
वहतो द्वे च मुंचतः ॥ ते एव नारीणामार्तवं ॥ द्वे वर्चोनिरसन्यौ स्थू-
लांत्रप्रतिबद्धे शेषास्त्वष्टौ तिरश्चीनाः स्वेदमभितर्पयंति ॥ तिर्यग्गामि-
न्यश्चतस्रो भिद्यमानाः सुबहुधा भवंतीत्युक्तं प्राक् ॥ स्रोतांसि पुंसां
नव कर्णौ नेत्रे नासापुटौ मुखं पायुर्मूत्रपथो ऽन्यानि च त्रीणि स्त्रीणां
स्तनौ रक्तपथश्च ॥ तथाऽपराण्यंतःस्रोतांसि जीवितायतनानि त्रयो-
दश प्राणोदकान्नधातुमलानामायतनानि ॥ तत्र प्राणवाहिनां हृदयं
मूलं महास्रोतश्च ॥ तानि क्षयरौक्ष्यपिपासाक्षुद्व्यायामवेगधारणादि-
भिर्दुष्यंति ॥ ततोऽतिसृष्टं प्रतिबद्धं कुपितमल्पाल्पमभीक्ष्णं वा सश-
ब्दशूलमुच्छ्वसनं॥तत्र श्वासवत्साधनं॥ उदकवाहिनां तालु मूलं क्लोम
च॥ तान्यामभयातिपानोष्णशुष्कान्नतृण्निग्रहादिभिर्दुष्यंति ततोऽति
तृष्णा मुखशोषः कर्णक्ष्वेडनं तमोदर्शनं च॥तत्र तृष्णोक्तमौषधं ॥ अ-
न्नवाहिनामामाशयो मूलं वामपार्श्वं च ॥तेषां दुष्टौ सर्वं मात्राशिती-
योक्तमवगच्छेत् ॥ रसवाहिनां हृदयं मूलं दशधमन्यश्च ॥ रक्तवा-
हिनां यकृत्प्लीहा च ॥ मांसवाहिनां स्नावानि त्वक्च ॥ मेदोवाहिनां
वृक्कौ मांसं च॥ अस्थिवाहिनां जघनं मेदश्च ॥ मज्जवाहिनां प-
र्वाण्यस्थीनि च ॥ शुक्रवाहिनां स्तनौ मुष्कौ मज्जा च ॥ मूत्रवाहिनां
बस्तिर्वंक्षणौ च ॥ शकृद्वाहिनां पक्वाशयः स्थूलांत्रं च ॥ स्वेदवाहिनां
मेदो रोमकूपाश्च ॥ तेषां दूषणं विविधमहिताहारविहारमुपद्रवान् सा-
धनं च दोषादिविज्ञानीयाद्यथास्वं वृद्धिक्षयलक्षणेन लक्षयेत् ॥
व्यधे तु स्रोतसां भ्रममोहकंपप्रलापाध्मानशूलारुचितृट्छर्दिज्वरा-
तिरुधिरस्रुतिमूत्रपुरीषरोधा मरणं च ॥ तस्मात्स्रोतोविद्धं प्रत्याख्या-

१ दशमन्यश्चेतिपाठः ॥

योपाचरेत् ॥ उद्धृतशल्यं च सद्योव्रणविधानेन ॥ तत्र स्रोतसामेव
विशेषाः सिरा धमन्यः ॥ अन्येत्वन्यत्वमिच्छंति ॥ सिराधमनीस्रो-
तसां केवलं परस्परसन्निकर्षात्सदृशकर्मत्वात्सौक्ष्म्याच्च विभक्तकर्म-
णामप्यविभागइव लक्ष्यते ॥ अपरे पुनराहुः ॥ स्रोतांसि सिरा धम-
न्यो रसवाहिन्यो नाड्यः पंथानोऽयनानि मार्गाः शरीरच्छिद्राणि सं-
वृतासंवृतानि स्थानान्याशयाः क्षया निकेताश्चेति शरीरे धात्ववका-
शानां लक्ष्यालक्ष्याणां नामानीति ॥ तेचावकाशाः ॥ प्रकुपिताः
स्थानस्थान्मार्गस्थांश्च धातून्प्रकोपयंति ॥ तेऽपि तान् स्रोतांसि च ॥
स्रोतांसि धातवश्च धातून् ॥ तेषां सर्वेषामेव दूषयितारो दुष्टा दो-
षाः ॥ ते च प्रायशो दुष्यंत्यग्निदोषात् ॥ तस्मात्तन्निमित्तान्यायुरा-
रोग्यबलोपचयवर्णौजांसि ॥ तत्प्रतिबद्धान्येवच रंजकादीनि भूता-
ग्नयो धात्वग्नयश्च ॥ तथाऽन्नमपि तेनैव पक्वप्रभूततां पात्यपक्वं च
विषतां ॥ तत्र पित्तविशेषः पाचकसंज्ञोऽग्निरिति प्रागभिहितः ॥ अ-
न्ये पुनराचक्षते ॥ दोषधातुमलसन्निपातजनितोऽन्तरूष्मा यथा-
निर्दिष्टाधिष्ठानकर्माऽग्निरिति ॥ स खलु विधिवदभ्यवहृतमन्नजातं
प्राणेन वायुना कोष्ठमाकृष्टं द्रवैर्विभिन्नसंघातं स्नेहेन मृदूकृतमभि-
संधुक्षितः समानेनामाशयस्थं स्थालीस्थमिवांबुतंदुलमग्निरंतरग्निः
पचाति ॥ तत्तु सर्वरसमपि पच्यमानमादौ मधुरीभूतं कफं फेनी-
भूतमुदीरयति ॥ ततो विदग्धमम्लीभूतमामाशयाच्च्यवमानमच्छं
पित्तं ॥ प्राप्य च पक्वाशयं कटुकीभूतमनिलं ॥ ततश्चैवं विच्छिन्नआ-
हारे पंच पंचात्मकामहाभूताग्नयो वायुना व्यस्तान्पृथक्त्वं पंचैव
भूतगुणानाहारस्थान् पचंति ॥ ते पक्वाः पुनर्यथास्वमेव देहाश्रितां-
श्च स्वविकारभूतान् भूतगुणानाप्याययंति ॥ एवं च पक्वादाहारा-
द्विविधौषधगर्भादिव स्नेहादच्छः सारभूतो रसाख्यः किट्टाख्यश्च
मलोऽभिनिवर्तते ॥ ताभ्यां च सारमलाभ्यां तदात्मकानामेव शारी-

स्गुणानां धात्वाख्यानां यथास्वं स्रोतांसि पारंपर्येणाव्यवच्छिन्नसंतानमापूर्यंते ॥ स्रोतोभ्यश्च यथाविभागं यथायथमेव धातवः पुष्यंति ॥ उत्तरोत्तरानुप्रवेशेऽपि च पूर्वेषां स्रोतसां यथाकालं सम्यगाहारोपयोगेन परिणामवताप्यायमानानां नापचयो भवति ॥ ततश्च धात्वाख्याः प्रसादमलाः स्वंस्वमेव मानमनुवर्तंते यथावयःशरीरं ॥ तत्राहाररसो व्यानविक्षिप्तो यथास्वं समस्तु धात्वग्निषु क्रमात्पच्यमानः स्वात्मभावमच्युतिसमनंतरमेव प्रासरक्तादिधातुसंज्ञकः कालवदस्खलितवलप्रमाणो देहमूर्जयित्वा धातून्धातुमलांश्च पुष्णाति॥ अथान्नकिट्टमच्छं मूत्रं घनं शकृत् ॥ रसस्य सारो रक्तं मलः कफो लसीका च ॥ रक्तस्य सारो मांसं कंडराः सिराश्च मलः पित्तं ॥ मांसस्य सारो मेदस्त्वचो वसा च किट्टं कर्णाक्षिनासिकास्यरोमकूपप्रजननमलाः॥ मेदसः सारोऽस्थिस्नायुसंधयः किट्टं स्वेदः ॥ अस्थ्नः सारो मज्जा किट्टं केशलोमानि नखाः॥मज्जस्तु सारः शुक्रं मलोऽक्षिविट्त्वचां स्नेहः॥ शुक्रस्य सारमोजः॥ अत्यंतशुद्धतया चास्मिन्मलाभावः॥ अन्ये पुनरतएव तस्य नेच्छंति पाकं॥अपरे पुनः शुक्रस्य सारं गर्भमेवामनंति॥ वायुः पुनरन्नेराहारस्य च बह्वल्पतया तस्मात्तस्मान्मूर्च्छना॥विशेषादमूर्त्तः शब्दवानीषच्छब्दप्रचुरोऽल्पो वा पंचात्मा कोष्ठे प्रादुर्भवति ॥ एवं च कृत्वा देहेऽन्नमया एव सर्वे भावाः ॥ तेनैव चेदमेवं चिरेण व्यासमंतर्बहिः शरीरयंत्रमनवरतप्रवाहेण स्वास्थ्यबलोपचययुक्तं यावत्कर्मोपादानं याप्यते ॥ अन्यथा त्वन्नरसोत्क्षेपणाद्विवद्धस्रोतसा वा यथावदनभिसंधीयमानधातुप्रवाहमंतरा व्यवच्छिद्यते व्याधिभाजनं वा भवति ॥ अन्ये तु वर्णयंति ॥ अभ्यवहृतमात्रस्याहारस्य कंठनाडीप्रलुठितस्य महानिम्नमवतीर्णस्य यो य एवांशः कायाग्निनाऽवलीढः पाकमुपनीयते तस्य तस्यैव प्रसादाख्यो रसलेशोऽभिनिर्वृत्तिसमनंतरं समं समस्तधातुषु संवृतासंवृतैः प्रविसृतो विवृतमुखेष्वास-

ष्वेषु द्वारैः स्रोतःसु भूयान्प्रथमतरं चान्वेति पर्यायेणेतरेष्वपि ॥ एवम-न्नरसएव साक्षात्सर्वधातून् केनचिदेव कालभेदेन पुष्णाति॥न पुनर्धा-तवो धात्वंतरतां स्वरूपोपमर्देन प्रतिपद्यंतइति ॥ अग्निस्तु बलभेदेन चतुर्विधो भवति समो विषमस्तीक्ष्णो मंदश्च॥तत्र समो यः सम्यगेवोप-युक्तमन्नं सम्यक् पचति॥ विषमो ऽसम्यगप्युपयुक्तं पचति सम्यगपि च न पचति ॥ तीक्ष्णो ऽसम्यगप्युपयुक्तमाशु पचति स एव वर्धमानो ऽत्यग्निर्भवति ॥ मंदस्तु सम्यगप्युपयुक्तमुदरगौरवाध्मानविष्टंभाटो-पांत्रकूजनमुखशोषप्रायुस्तंभादीन्यामलिंगानि दर्शयित्वा चिरात्पच-ति ॥ बाह्येनापि च ज्वालांगारात्मकेनाग्निना नैकाकारः सर्वदा पाको भवति किमुतांतराश्रयेणोष्मात्मना समेनापि तस्मात्तं प्रयत्न-तो रक्षेत् ॥तत्र प्रवरेण सात्म्येन समं यथास्वमवरेणेतरान् क्रमशः सा-त्म्यमापाद्य प्रवरेण परिपालयेद्दोषोपक्रमणीयोक्तेन च वातादिसाधने-न ग्रहणीरोगविहितैरौषधव्यायामयोगैरिति ॥ भवति चात्र ॥ स्वधा-तुसमवर्णानि वृत्तस्थूलान्यणूनि च ॥ स्रोतांसि दीर्घाण्याकृत्या प्रता-नसदृशानि च ॥ आहारश्च विहारश्च यः स्याद्दोषगुणैः समः॥धातुभि-र्विगुणो यश्च स्रोतसां स प्रदूषकः ॥ अतिप्रवृत्तिः संगो वा सिराणां-ग्रंथयोऽपि वा ॥ विमार्गतो वा गमनं स्रोतसां दुष्टिलक्षणं ॥ वि-सानामिव सूक्ष्माणि दूरं विप्रसृतानि च ॥ द्वाराणि स्रोतसां देहे रसो यैरुपचीयते ॥ केचिदाहुरहोरात्रात् षडहादपरे परे ॥ मासात्प्रयाति शुक्रत्वमन्नं पाकक्रमादिति ॥ वृष्यादीनि प्रभावात्तु सद्यः शुक्रादि-कुर्वते॥ प्रायः करोत्यहोरात्राद्यदन्यदपि भेषजं ॥ समः समाने स्थान-स्थे विषमोऽग्निर्विमार्गगे ॥ पित्ताग्निमूर्च्छिते तीक्ष्णो मंदोऽस्मिन्क-फपीडिते ॥ शांतेऽग्नौ म्रियते युक्ते चिरं जीवत्यनामयः ॥ रोगी स्याद्विकृते तस्मात्तं प्रयत्नेन पालयेत् ॥ इति सिराविभागो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अथातो मर्मविभागं शारीरं व्याख्यास्यामः ॥ सप्तोत्तरं मर्मशतं ॥ तत्र चतुश्चत्वारिंशच्छाखासु षड्विंशतिरंतराधौ सप्तत्रिंशदूर्ध्वं ॥ अथैकैकस्मिन्सक्थ्नि मध्यमांगुलिमभितो मध्ये पादतलस्य तलहृदयं नाम मर्म तत्र विद्धस्य रुजया मरणं ॥ अंगुष्ठांगुल्योर्मध्ये क्षिप्रं तत्राक्षेपकेण मरणं ॥क्षिप्रस्योपरि द्व्यंगुलउभयतः कूर्चः तत्र पादस्य-भ्रमणवेपने भवतः॥गुल्फसंधेरधः कूर्चशिरः तत्र रुजाशोफौ ॥पादजंघयोः संधाने गुल्फः तत्र रुक् स्तब्धसक्थिता जडता वा ॥ पार्ष्णिप्रभृति द्वादशभिरंगुलैर्जंघामध्ये इंद्रबस्तिः तत्र शोणितक्षयान्मरणं ॥ जंघोर्वोः संधाने जानु तत्र खंजता ॥ जानुनस्त्र्यंगुलादूर्ध्वमुभयत आणिः तत्र शोफाभिवृद्धिस्तब्धसक्थिता च ॥ ऊरुमध्ये उर्वी तत्र रक्तक्षयात्सक्थिशोषः ॥ ऊर्व्यास्तूर्ध्वमधो वंक्षणसंधेरूरुमूले लोहिताख्यं तत्र रक्तक्षयात्पक्षाघातः ॥ वंक्षणवृषणमध्ये विटपं तत्र षांढ्यमल्पशुक्रता वा ॥ सक्थिवद्बाह्वोः॥विशेषस्तु गुल्फो मणिबंधस्तथा जानु कूर्परं तयोर्मध्ये कुणिता॥ विटपवच्च कक्षाक्षमध्ये कक्षाधारः तत्र कुणित्वं॥वातवर्चोनिरसनस्थूलांत्रप्रतिबद्धो गुदः तत्र सद्यो मरणं॥अल्पमांसशोणितोऽभ्यंतरतः कट्यां धनुर्वक्र एकद्वारोऽधोमुखो बस्तिः तत्रापि सद्यो मरणमश्मरीव्रणादृते ॥तत्राप्युभयतो विद्धे न जीवति एकतो भिन्ने मूत्रस्रावी व्रणो भवति स तु यत्नेनोपक्रांतो रोहति ॥ पक्वामाशयमध्ये नाभिः तत्रापि सद्यो मरणं॥कोष्ठवक्षसोः स्तनयोश्च मध्ये सत्वरजस्तमोधिष्ठानमामाशयद्वारं हृदयं तत्रापि सद्यो मरणं ॥ स्तनयोरधस्तात् द्व्यंगुलमुभयतः स्तनमूले तयोः कफपूर्णकोष्ठस्य मरणं ॥ स्तनचूचुकयोरूर्ध्वं द्व्यंगुलमुभयतः स्तनरोहिते तयोः शोणितपूर्णकोष्ठस्य मरणं ॥ उभयत्रोरसो नाड्यौ वातवहे अपस्तंभौ तयोः शोणितपूर्णकोष्ठतया कासश्वासाभ्यां च मरणं ॥ अंसकूटयोरधः पा-

र्श्वयोरुपरि भागयोरपालापौ तयोः पूयत्वमापन्नेन रक्तेन मरणं॥पृष्ठवं-शमुभयतः प्रतिश्रोणीकर्णावस्थिनी कटीकतरुणे तयोः शोणितक्षया-त् पांडुर्विवर्णो हीनरूपो म्रियते ॥ पार्श्वयोर्जघनबहिर्भागे पृष्ठवंशमु-भयतः कुकुंदरौ तयोः स्पर्शाज्ञानमधःकाये चेष्टानाशश्च ॥ श्रोणीक-र्णयोरुपर्याशयाच्छादनौ पार्श्वांतरप्रतिबद्धौ नितंबौ तयोरधःकाये शो-फो दौर्बल्यं मरणं च ॥ अधःपार्श्वांतरप्रतिबद्धौ जघनपार्श्वमध्ये ति-र्यगूर्ध्वं च पार्श्वसंधी तयोः शोणितपूर्णकोष्ठतया मरणं॥ स्तनमूलयो-रार्जवेनोभयतः पृष्ठवंशं बृहत्यौ तयोः शोणितातिप्रवृत्तिनिमित्तै-रुपद्रवैर्मरणं ॥ पृष्ठवंशमुभयतो बाहुमूलसंबद्धे अंसफलके त-योर्बाहुस्वापशोषौ ॥ ग्रीवाबाहुशिरोमध्येंऽसपीठस्कंधबंधनावंसौ त-योः स्तब्धबाहुता ॥ कंठनाडीमुभयतश्चतस्रो धमन्यः तासां द्वे नी-ले द्वे मन्ये तासु मूकता स्वरवैकृत्यं रसाग्राहिता वा भवति ॥ ग्री-वायामुभयतश्चतस्रः सिरा मातृकास्तासु सद्यो मरणं ॥ शिरोग्री-वयोः संधाने कृकाटिके तयोश्चलमूर्द्धता ॥ कर्णपृष्ठयोरधःसंस्रिते विधुरे तयोर्बाधिर्यं ॥ घ्राणमार्गमुभयतः श्रोत्रमार्गप्रतिबद्धावभ्यंतरतः फणौ तयोर्गंधाज्ञानं ॥ भ्रुवोः पुच्छांतयोरधोऽक्ष्णोर्बाह्यतोऽपांगौ त-योरांध्यं ॥ भ्रुवोः पुच्छांतयोरुपर्यनुकर्णं ललाटे शंखौ तयोः सद्यो म-रणं ॥ भ्रुवोरुपरि निम्नयोरावर्तौ तयोरांध्यं दृष्ट्युपघातो वा ॥ शं-खयोरुपरि केशांतउत्क्षेपौ तयोः सशल्यः पाकात्पतितशल्यो वा जीवे-च्चाहृतशल्यः ॥ भ्रुवोर्मध्ये स्थपनी तत्रोत्क्षेपवत्॥पंच संधयः शिरसि तिर्यगूर्ध्वं च सीमंता नाम तेषून्मादभ्रमचित्तनाशैर्मरणं ॥ जिव्हाघ्रा-णाक्षिश्रोत्रतर्पणीनां सिराणां तालुनि सन्निपातः तासां मुखानि च-त्वारि शृंगाटकसंज्ञानि तेषु सद्यो मरणं ॥ मस्तकाभ्यंतरउपरिष्टाच्छि-रासंधिसन्निपातो रोमावर्तः सोऽधिपतिर्नाम तत्रापि सद्यो मरणं भव-तीति ॥ सामान्यलक्षणं पुनर्मर्मणां पीडिते रुजोत्पत्तिर्विषमं च स्पंद-

नं ॥ सामान्येनैव च ॥ देहप्रसुप्तिर्गुरुता संमोहः शीतकामिता ॥ स्वेदो मूर्च्छा वमिः श्वासो मर्मविद्धस्य लक्षणं ॥ अपिच ॥ मरणकारित्वा-न्मर्म तत्पुनर्मांससिरास्नाय्वस्थिसंधिसन्निपातः ॥ तेन तस्मिन् पीड्य-माने विशेषतः प्राणाबाधः ॥ बाहुल्येन तु निर्देशः ॥ तस्मान्मांसाद्या-श्रयतो मर्माणि पंचधा भिद्यंते ॥ तद्यथा ॥ ॥ तलहृदयेंद्रबस्तिगु-दस्तनरोहितान्येकादश मांसमर्माणि ॥ उर्वीलोहिताख्यनाभिहृदय-स्तनमूलापस्तंभापालापपार्श्वसंधिबृहतीनीलामन्यामातृकाफणापांग-स्थपनीशृंगाटकान्येकचत्वारिंशच्छिरामर्माणि॥ क्षिप्रकूर्चकूर्चशिरोवि-टपकक्षाधराणिवस्त्यंसविधुरोत्क्षेपाः सप्तविंशतिं स्नायुमर्माणि ॥ क-टीकतरुणनितंबांसफलकशंखास्त्वष्टावस्थिमर्माणि ॥ गुल्फमणिबंध-जानुकूर्परकुकुंदरकृकाटिकाऽऽवर्तसीमंताधिपतयो विंशतिं संधिमर्मा-णि ॥ पुनश्च पंचधा गुदबस्तिनाभिहृदयमातृकाशंखशृंगाटकाधिपतय एकोनविंशतिं सद्यः प्राणहराण्याग्नेयत्वात्तेषां सप्तरात्राभ्यंतरं का-लः ॥ तलहृदयक्षिप्रेंद्रबस्तिवंक्षोमर्मकटीकतरुणनितंबपार्श्वसंधिबृह-तीसीमंतास्त्रयस्त्रिंशत्कालांतरप्राणहराणि सौम्याग्नेयत्वात्तेषां पक्षा-भ्यंतरं कालः ॥ तेष्वपि तु क्षिप्राणि कदाचिदाशु ॥ उत्क्षेपौ स्थपनी च त्रीणि विशल्यघ्नानि वायव्यत्वात् ॥ शल्यमुखावरुद्धो हि याव-दत्र वायुस्तिष्ठति तावज्जीवति ॥ कूर्चजानुकूर्पराण्युर्वीलोहिताख्य-विटपकक्षाधरकुकुंदरांसांसफलकनीलामन्याकृकाटिकाविधुरफणापां-गावर्ताश्चतुश्चत्वारिंशद्वैकल्यकराणि सौम्यत्वात् ॥ सोमो हि स्थैर्य-शैत्याभ्यां प्राणान्धारयति ॥ तान्यपि च कदाचिदभिहतानि मारयं-ति ॥ कूर्चशिरोगुल्फमणिबंधास्त्वष्टौ रुजाकराण्यग्निवायुसोमगुण-बाहुल्यात् ॥ अग्निवायू हि विशेषेण रुजाकरौ॥ सोमस्तु प्राणानवलं-

१ सामान्येनैवचेत्यक्षरषट्कं पुस्तकेषु दृश्यते परंत्वधिकं भाति २ अपस्तंभौ स्तनमूले अपालापौ स्तनरोहितचेत्यष्टौ वक्षोमर्माणि

वतइत्युक्तं ॥ अन्ये त्वाहुः ॥ मांसादीनां पंचानामपि विरुद्धानां
समवायाद्विशल्यघ्नानि ॥ एकैकहीनानामल्पानां च क्रमादितराणि
स्वभावतएव चान्ये वदंति ॥ प्रतिनियतकर्माणि चंद्रसूर्याय-
स्कांतोपलानामिवांबुवन्हिलोहसंश्लेषाः तथा च छिन्नेषु बहुमर्मस्व-
पि पाणिपादेषु स्वभावत एव न मृत्युः ॥ अपरे पुनरत्रापि हेतु-
माहुः ॥ पाणिपादच्छेदे हि सिराः संकोचमायांति ततोऽल्पास्रवप्र-
वृत्तेर्जीवितं मर्मव्यधे त्वतिरक्तस्रुतितो वायुवैकृतेन च मरणं ॥ तस्मा-
न्मर्माभिहतस्य तदंगमाशु संधिदेशाच्छेदनीयं ॥ अतिहतानां तु म-
र्मणां यथास्वं पूर्वं पूर्वं च कर्म ईषदंते वा हतानामुत्तरमेव ॥ पुन-
श्च पंचधा भिद्यते ॥ तद्यथा ॥ उर्व्यः कूर्चशिरांसि विटपे कक्षा-
धरे च द्वादश स्वांगुलोन्मितानि ॥ गुल्फौ मणिबंधौ स्तनमूले च
षट् द्व्यंगुलानि ॥ जानुनी कूर्परे च चत्वारि त्र्यंगुलानि ॥ कूर्चौ गुदो
बस्तिर्नाभिर्हृदयं नीले मन्ये मातृकाः सीमंताः शृंगाटकानि चैको-
नत्रिंशत्पाणितलसंमितानि ॥ शेषाणि षट्पंचाशदंगुलदलप्रमाणानि ॥
अन्ये पुनराहुः ॥ व्रीहिप्रमाणानि क्षिप्राणि ॥ कलायप्रमाणाः स्त-
नरोहितोत्क्षेपाः ॥ तथाऽन्ये तिलप्रमाणान्यपि मर्माणीच्छंति ॥ भ-
वंति चात्र ॥ मर्मण्यासेऽपि देहेऽस्मिन्नायुर्मर्माणि रक्षति ॥ आयु-
ष्याण्येव सेवेत सदा तस्माद्विचक्षणः ॥ मर्माभिघातः स्वल्पोऽपि-
प्रायशो बाधते नरं ॥ रोगा मर्माश्रयास्तद्वत्प्रक्रांता यत्नतोऽपि-
च ॥ विक्षिप्यते भृशं सीदन् शून्यो भ्रमति वेपते ॥ ऊर्ध्वं श्वसि-
ति कृच्छ्रेण स्रस्तगात्रो मुहुर्मुहुः ॥ हृदयं दह्यते चास्य नैकस्था-
नेऽवतिष्ठते ॥ मर्मोपघातान्मरणमेतैर्लिंगैः समश्नुते ॥ अमर्मविद्धोऽपि
नरश्छेदभेदादिपीडितः ॥ अतिनिःस्रुतरक्तश्च सद्यस्त्यजति जीवितं ॥
अतोऽन्यथा जीवति तु विद्धः शरशतैरपि ॥ पुण्यवान्नियतायुश्च
न कथंचिन्न जीवति ॥ तस्मादाचरमोच्छ्वासाच्चिकित्सेदेव यत्नतः ॥

तद्बंधुमित्रानुमतः प्रत्याख्यायातुरं भिषक् ॥ इति मर्मविभागो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अथातः प्रकृतिभेदीयं शारीरं व्याख्यास्यामः ॥ सप्त प्रकृतयो दोषैः पृथक् संसर्गेण साम्येन च भवंति ॥ तत्र शुक्रार्तवगर्भाशयकालेषु मातुश्चाहारविहारयोरेकोऽनेको वा यो दोषो भवत्याधिक्येन तेनामरणाद्विषवल्याभिवोत्पद्यमानस्य कृमेर्विषेण सविषकृमेरिव वृश्चिकादेराशीविषस्येव वा स्वविषेण प्रकृतिर्जायते ॥ तस्मात्तन्मयतया शुक्रार्तवयोर्देहस्य भावितत्वात्प्राकृतत्वाच्च तावता तेन दोषेण न विहन्यते ॥ तद्गुणैरेव चास्य शरीरमुपस्क्रियते ॥ ततश्च तद्गुणप्रतिपक्षैः सहसा न बाध्यते ॥ तस्यां त्ववस्थायां विकृतिमति दोषे उल्बणे नैव गर्भः संभवति ॥ संभवएव वा विपद्यते विकृतो वा भवति ॥ तथा च केचिदाहुः ॥ द्विविधा वातादयः प्राकृता वैकृताश्च ॥ तत्र प्राकृताः सप्तविधायाः प्रकृतेर्हेतुभूताः शरीरैकजन्मानः ॥ ते शरीरधारणाद्धातुसंज्ञाः दोषाख्यानां विकृतानां बीजभूतानां मुमूर्षोः स्वरूपाच्चलंति ॥ सर्वेष्वपिच देहसन्निहितेषु प्रकृतावुल्बणेन व्यपदेशः ॥ वैकृतास्तु गर्भादभिनिःसृतस्याहाररसात्संभवंतः प्राकृतेष्वेव रोहंति ते कालादिवशेन स्वप्रमाणवृद्धिक्षययोगाद्देहमनुगृण्हंति दूषयंति च तद्वदोजोऽपि परं हृदयस्थमष्टबिंदुप्रमाणमाधारः प्रासृतिकस्य रसात्मकस्यौजसः क्षयवृद्धिभाजः ॥ अथ श्वदोषगुणानुरोधाद्वातप्रकृतिस्तनुरूक्षस्तब्धाल्पांगवंतनखरोमनेत्रस्वरः शीतद्विड्‌दृढपिंडिकः सशब्दसंधिगामी शीघ्रारंभक्षोभग्रहणविस्मरणश्चलधृतिमतिगतिदृष्टिस्वभावसौहार्दः स्तेनोऽनार्यो मत्सर्यजितेंद्रियः प्रियगांधर्वैतिहासहास्यविलासकलहमृगयोद्यानयात्रः स्निग्धोष्णमधुराम्ललवणान्नपानकांक्षोपशयश्च भवति ॥

१ विकृतदोषोल्बणेनैवेतिपाठः २ मलादितिपाठः

अपिच ॥ अल्पवित्तबलजीवितनिद्रः क्षामवाग्धमनिसंततगात्रः ॥ दुर्भगोऽतिबहुभुक् बहुभाषी नास्तिकः स्फुटितकेशकरांघ्रिः ॥ किंचिदुन्मिषितदृक्सुखसुप्तस्त्रस्यति क्रथति खादति दंतान् ॥ शुष्करूक्षविषमासु सरित्सु व्योम्नि शैलशिखरेषु च याति ॥ पित्तप्रकृतिरुष्णगौरगात्रस्ताम्रनखनयनजिह्वौष्ठपाणिपादतलः शिथिलसंधिबंधमांसः करभकपिलविरलमृदुकेशरोमा मध्यबलायुरल्पशुक्रव्यवायापत्यः शूरोऽभिमानी शीघ्रवलीखलतिपलितपिप्लुव्यंगक्षुत्पिपासो मेधावी दुर्भगः स्वादुतिक्तकषायशीताभिलाषोपशयश्च भवति ॥ अपिच ॥ दयितमाल्यविलेपनमंडनः सुचरितः शुचिराश्रितवत्सलः ॥ विभवसाहसबुद्धिबलान्वितो भवति भीषु गतिर्द्विषतामपि ॥ घर्मद्वेषी स्वेदनः पूतिगंधिर्भूर्युच्चारक्रोधपानाशनेर्ष्यः ॥ सुप्तः पश्येत्कर्णिकारान् पलाशान् दिग्दाहोल्काविद्युदर्कानलांश्च ॥ कफप्रकृतिस्तु दूर्वेंदीवरशरकांडान्यतमवर्णः समसुविभक्तस्निग्धस्थिरसुकुमारश्लक्ष्णमांससंधिबंधः परिपूर्णचारुगात्रो महाललाटोरुबाहुर्व्यक्तसितासितप्रसन्नायतविशालपक्ष्मलाक्षः सिंहमृदंगघनघोषः क्षुत्पिपासोष्णासहिष्णुर्बह्वोजोबलशुक्रव्यवायापत्यश्चिरशोषमाल्यानुलेपनो दृढप्रच्छन्नवैरः पेशलः सत्यवादी स्मृतिमान्धृतिमानलोलुपो बाल्येऽप्यरोदनः कटुतिक्तकषायोष्णरूक्षेच्छोपशयश्च भवति ॥ अपिच ॥ अल्पव्याहारक्रोधमेधाशनेहः प्राज्यायुर्वित्तो दीर्घदर्शी वदान्यः ॥ श्राद्धो गंभीरः स्थूललक्षः क्षमावानार्यो निद्रालुर्दीर्घसूत्री कृतज्ञः ॥ ऋजुर्विपश्चित्सुभगः सलज्जो भक्तो गुरूणां दृढसौहृदश्च ॥ स्वप्ने सपद्मान्सविहंगमालांस्तोयाशयान् पश्यति तोयदांश्च ॥ उभयलक्षणसंकरे तु संसर्गकृतिः ॥ सर्वगुणसमुदितः समदोषप्रकृतिः ॥ तत्राद्यास्त्रयो नित्यातुराः दोषानुपशयितप्रकृतित्वात् ॥ विशेषतश्च द्वंद्वप्रकृतयः ॥ तेषु हि गुणमिश्रविकारकारिषु क्षुत्पिपासादिष्विवारोग्य-

व्यपदेशः ॥ तस्माद्विपरीतगुणेन विधिना दोषोपक्रमणीयोक्तेन ता-नुपाचरेत् ॥ समं सर्वरसेन सात्म्येनान्यांश्च यथर्तुविहितेन च ॥दो-षवच्च गुणैरपि सत्वादिभिः सप्त प्रकृतयो भवंति ॥ तास्तदभिनि-वृत्तैरेव यथोक्तैः शौचादिभिर्जानीयात् ॥ तथा पुनः सप्त प्रकृतयो जातिकुलदेशकालवयोबलप्रत्यात्मसंश्रयाः ॥ दृश्यंते हि पुरुषाणां जात्यादिनियतास्ते ते भावविशेषाः सप्तादीनां च तरतमयोगाच्छ-रीरविशेषेभ्यश्चान्योन्यानुविधानत्वाच्च भेदाग्र्यमसंख्येयं भवति ॥ शरी-रमपि सत्वादीननुरुध्यते सत्वादयोऽपि शरीरं सत्वाद्यसंख्यभेदव-शाच्च रूपस्वरचरितानुकरणमप्यनूकशब्दवाच्यमसंख्यभेदं भवति ॥ तदावेशस्त्वनंतरजन्माभ्यासवासनया जन्यते तस्माद्देवमानुषतिर्यक्-प्रेतनारकाणां तत्तद्विशेषाणां च यथायथमेवानूकं पुरुषस्यान्वीक्षे-त ॥ वयस्त्रिविधं बालं मध्यं वृद्धं च ॥ तत्राषोडशाद्वर्षाद्बालं ॥ आसप्ततेर्मध्यमं ततो वृद्धं ॥ तेष्वपि स्तन्याहारोभयवृत्त्या बालं त्रिविधं ॥ तस्मिन् देहप्रमाणवृद्धिः श्लेष्मोद्रेकश्च ॥ तेन बालस्य स्नेहमार्दवसौकुमार्याल्पक्रोधत्वसौभाग्यानि भवंति ॥ मध्यमपि त्रि-विधं यौवनं संपूर्णत्वमपरिहानिश्च ॥ तस्मिन् पित्तोद्रेकः तेन दीप्ताग्निता प्रज्ञाधिक्यपरिपाकौ व्यवसायश्च ॥ तत्रात्रिंशतो यौव-नमाचत्वारिंशतः सर्वधात्विंद्रियबलवीर्यपौरुषस्मरणवचनविज्ञानप्रश्र-यगुणसंपूर्णत्वमतः परमपरिहानिः ॥ वृद्धं तु श्वः श्वः क्षीयमाणधा-त्विंद्रियादिगुणं वलीखलतिकासश्वासाग्निसादादिभिरभिभूयमानं जी-र्णं भवनमिवाभिवृष्टमवसीदति ॥ तस्मिन्मारुतोद्रेकः तेन श्ल-थासारमांससंध्यस्थिता त्वक्पारुष्यमवनामः कायस्य वेपथुः का-सश्वासश्लेष्मसिंघाणकोदीरणं धातुक्षयश्च ॥ अन्ये पुनराहुः ॥ बाल्ये वृद्धि प्रभामेधात्वक्शुक्राक्षिश्रुतींद्रियं ॥ दशकेषु क्रमाद्यांति मनः

१ समं समधातुं ॥ २ अनूकं स्वभावः ॥

सर्वेंद्रियाणि च ॥ एवं वर्षशतमायुषः प्रमाणं ॥ अस्मिन्काले संति पुनः कर्मविशेषादूनाधिकवर्षशतजीविनो मनुष्याः तेषां यथोक्तैः प्रकृतिविशेषैरायुषः प्रमाणमुपलभ्य वयस्त्रिधा विभजेत् ॥ अपिच ॥ वर्षे वर्षे क्षयं याति नृणां याते शते शते ॥ आयुषो पुण्यबाहुल्याद्यदायन्मानमिष्यते ॥ बलमपि त्रिविधं भवति ॥ सहजं कालकृतं युक्तिकृतं च ॥ तत्र सहजं देहसत्वयोः प्राकृतं ॥ कालकृतमृतुविभागजं वयःकृतं च ॥ युक्तिकृतं पुनराहारविहारोत्थमूर्जस्करं योगजं च ॥ तद्वृद्धिकरास्त्विमे च भावा भवंति ॥ तद्यथा ॥ बलवत्पुरुषे देशे जन्म तद्विधे च काले सुखश्च कालयोगो बीजक्षेत्रगुणशरीराहारसत्वसंपत्तयः स्वभावो यौवनं व्यायामो हर्षश्च ॥ तथा साराण्यष्टौ त्वग्रक्तमांसमेदोऽस्थिमज्जशुक्रसत्वात्मकान्युत्तरोत्तरवराणि बलमानज्ञानार्थमुपदिश्यंते ॥ अपिच ॥ न मुह्येद्देहमात्रदर्शनादेव भिषगयमुपचयेन महाशरीरत्वाद्वा बलवानयं कृशत्वादल्पशरीरत्वाद्वाऽल्पबलइति ॥ तद्धोभयमप्यन्यथादृष्टं गजासिंहे ॥ तत्र सर्वैः सारैरुपेतो भवत्यतिबलः परमगौरवयुक्तः क्लेशक्षमःसर्वारंभेष्वात्मनि प्रत्याशावान् कल्याणाभिनिवेशी स्थिरशरीरः सुसमाहितगतिः सानुनादस्निग्धगंभीरमहास्वरः सुखैश्वर्यवित्तोपभोगः सन्मानभाग्मंदजरामयः प्रायस्तुल्यगुणविस्तीर्णापत्यो दीर्घायुश्च ॥ तद्विपरीतस्त्वसारः मध्यो मध्यगुणः ॥ प्रमाणं पुनः स्वांगुलैः ॥ पादांगुष्ठप्रदेशिन्यौ द्व्यंगुलायते तिस्रोऽन्याः क्रमेणोत्तरोत्तरं पंचमभागहीनास्तन्नखहीना वा॥ चतुरंगुलायताः पृथक्प्रपदपादतलपार्ष्णयः षट्पंचचतुरंगुलविस्तृताश्च तुर्दशैवायामेन पादश्चतुर्दशैव परिणाहेन ॥ तथा गुल्फौ जंघामध्यं च ॥ चतुरंगुलोत्सेधः पादः ॥ अष्टादशायामा जंघाऊरुश्च ॥ चतुरंगुलं जानु ॥ त्रिंशदंगुलपरिणाहऊरुः ॥ षडायामौ मुष्कमेढ्रावष्टपंचपरिणाहौ ॥ षोडशविस्तारा कटी पंचाशत्परिणाहा ॥ दशांगुलं

बस्तिशिरः ॥ द्वादशांगुलमुदरं ॥ दश विस्तारे द्वादशायामे पार्श्वे ॥ द्वादशोत्सेधं त्रिकं ॥ अष्टादशोत्सेधं पृष्ठं ॥ द्वादशकं स्तनांतरं ॥ द्व्यंगुलः स्तनपर्यंतः ॥ चतुर्विंशत्यंगुलविशालं द्वादशोत्सेधमुरः ॥ द्व्यंगुलं हृदयं ॥ अष्टकौ स्कंधौ कक्षे च ॥ षडंगुलावंसौ ॥ षोडशकौ प्रबाहू ॥ पंचदशकौ प्रपाणी ॥ द्वादशांगुलौ पाणी तत्रापि पंचांगुला मध्यमांऽगुलिः ॥ ततोऽर्द्धांगुलहीने प्रदेशिन्यनामिके ॥ सार्द्धत्र्यंगुलौ कनिष्ठिकांगुष्ठौ ॥ चतुरुत्सेधा द्वाविंशतिपरिणाहा शिरोधरा ॥ द्वादशोत्सेधं चतुर्विंशतिपरिणाहमाननं ॥ पंचांगुलमास्यं ॥ चतुरंगुलं पृथक् चिबुकौष्ठनासादृष्ट्यंतरकर्णललाटं॥ त्रिभागांगुलविस्तारा नासापुटमर्यादा ॥ द्व्यंगुलायतमंगुष्ठोदरविस्तृतं नेत्रं ॥ तत्र शुक्लतृतीयांशः कृष्णः कृष्णान्नवमांशा मसूरदलमात्रा दृष्टिः ॥ षडंगुलोत्सेधं द्वात्रिंशत्परिणाहं शिरइति ॥ सर्वं पुनः शरीरमंगुलानि चतुरशीतिः ॥ तदायामविस्तारसमं सममुच्यते ॥ तत्र यथोक्तपरिमाणमिष्टमनिष्टं हीनमधिकं वा ॥ तथाहि ॥ ह्रस्वदीर्घगौरकृष्णरोमारोमस्थूलकृशं चेति ॥ इष्टं च पुनर्महाशिरोदशनवदनहनुस्तनाग्रपृष्ठस्वरमुपचितोरुस्फिक्कटिवक्षोग्रीवानालुकमुभयगुणपाणिपादचुबुककर्णललाटं सूक्ष्मास्थिदंतनखांगुलिपर्वकेशं दीर्घांगुलिसक्थिबाहुचक्षुरासेक्षितनेत्रजिह्वं विस्तीर्णास्याधरौष्ठजिह्वाललाटकर्णपीठवक्षोऽल्पमेढ्रग्रीवाकेशं स्निग्धत्वक्कचकरजनयनदशनस्वनं स्थिरेंद्रियत्वङ्नखकेशपार्श्वं गंभीरनाभिसंधिस्वरं गूढजत्रुपृष्ठवंशदंतमूलं रक्तताल्वोष्ठनखनेत्रांतमाताम्रजिह्वाहस्तपादतलं कृष्णकेशभ्रूनेत्रपक्ष्मतारकं शुक्लशुक्लमंडलदशनचरितमुन्नतचित्तस्कंधललाटोदरमुखनखपादं नीचैर्बद्धकर्णस्तननासाग्रचंक्रमणं घनस्कंधकंधराढंतांगुलित्वक्सौहार्दं ॥ तनुनखमध्यजिह्वं ह्रस्वस्फिक्ग्रीवानखं समपृष्ठदंतललाटेक्षितं ॥ सं-

थाऽनुपूर्ववृत्तावूरू ॥ दक्षिणावर्ता नाभिः ॥ प्रकृष्टांतरौ स्तनौ शुभौ च ॥ कूर्माकृतयो नखाः पादौ च ॥ ऋज्वास्यं नासावंशश्च ॥ अनुल्बणे हनू वेपथश्च ॥ श्लक्ष्णं तालु जिह्वा च ॥ नातिस्थूलकृशावोष्ठौ देहबंधश्च ॥ सस्पंदं हृदयं शंखौ मन्ये च ॥ सोष्म तालुपादोदरं निःश्वासश्च ॥ पृष्ठतोऽवनतौ रोमशौ च कर्णौ ॥ ईषत्प्रलंबिन्यौ भ्रुवौ ॥ वलिभं सुश्लिष्टसंध्यर्द्धचंद्राकृति ललाटमातपत्रोपमं शिरः ॥ नैकमूला मृदवः केशाः ॥ दृढं गूढं शिरास्थिसंधि ॥ प्रकृतियुक्तानि वातमूत्रपुरीषगुह्यानि हसितरुदितादीनि च चेष्टितानि ॥ तथा स्नातानुलिप्तमधःप्रसृतानुपूर्व्या शुष्यदिष्टं शरीरमिति ॥ भवति चात्र ॥ उत्तरोत्तरसुक्षेत्रं गर्भात्प्रभृति नीरुजं ॥ आयामज्ञानविज्ञानैर्वर्द्धमानं शनैः शुभं ॥ इति सर्वगुणोपेते शरीरे शरदां शतं ॥ आयुरैश्वर्यमेधाश्च सर्वे भावाः प्रतिष्ठिताः ॥ अनुत्सेकमदैन्यं च सुखं दुःखं च सेवते ॥ सत्ववांस्तप्यमानस्तु राजसो नैव तामसः ॥ दानशीलदयासत्यब्रह्मचर्यकृतज्ञताः ॥ रसायनानि मैत्री च पुण्यायुर्वृद्धिकृद्गुणः ॥ इति प्रकृतिभेदीयो नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

अथातो विकृतांगविज्ञानीयमध्यायं व्याख्यास्यामः ॥ स्वस्थानामातुराणां वा पुरुषाणां देहांतराभिलाषिणामौषधविषयमतीताः सकलशरीरव्यापिनो दोषा घनाघनाइव वर्षमायुषः क्षयं सूचयंतोऽकस्मात्स्वभावविपर्यासं जनयंति ॥ तत्समासतो रिष्टमित्याहुः ॥ तत्र गौरोऽगौरः श्यामोऽश्यामः कृष्णोऽकृष्णइति देहप्रकृतिवर्णाः ॥ तद्भेदाश्च पद्मगौरादयः ॥ नीलश्यामताम्रहारिद्रशुक्लादयस्तु विकृतयः तत्र प्रकृतिविकृतिवर्णौ युगपदंगेऽगैकदेशे वा मरणाय ॥ एतेन म्लान्युपचयशोकहर्षरौक्ष्यस्नेहादयस्तथा प्रकृतिभेदीयोक्तानां महदुपचयसूक्ष्मदीर्घाणां सर्वेषां च दोषादिविभागेन प्रतिनियतानां

१ वर्षकाब्दो घनाघनइत्यमरः

भावानामनिमित्ततोऽन्यथात्वमुक्तं भवति ॥ छायास्तु शरीरे पंच ॥ तत्र खादमलखड्गाकाशनीलनिर्मला सस्नेहा सप्रभेव ॥ वातात्पांशुभस्मरूक्षा रजोऽरुणा श्यावा निष्प्रभा स्वेदमलगंधिः ॥ तैजसोद्धृतहुताशविद्युत्तप्ततपनीयरक्ता दृष्टिसुखा ॥ आंभसो वैदूर्यैंद्रनीलविमला घना सुस्निग्धा ॥ भुवो रुचिराभा घना स्थिरा स्निग्धा शुद्धा श्यामा श्वेता च ॥ तासां वायव्या विनाशाय क्लेशाय चातिमहते शेषाऽस्तु सुखोदयाः॥सप्त प्रभा रक्ता पीता पांडुरा सिता ऽसिता श्यावा हरिता च ॥ ताः स्निग्धा विकाशिन्योऽमलाः शुभाः विपरीतास्त्वशुभाः ॥ तयोर्विशेषः ॥ छाया वर्णमाक्रामत्यासन्ना च लक्ष्यते पंचभूतात्मिका च॥प्रभा तु वर्णं प्रकाशयति विप्रकृष्टाल्लक्ष्यते तेजःप्रभैव च ॥ यस्य दृष्टौ प्रतिच्छायामयी कुमारिका न दृश्यते स परासुः ॥ यस्यातपादर्शादिष्वकस्मात्प्रतिच्छाया छिन्ना भिन्ना हीनाऽधिकाऽऽकुला नष्टा जिह्माऽवाक्‌शिरा विशिरा द्विशिरा विस्तृताऽन्यथा वा विकृता वा दृश्यते ॥ यस्य ललाटं न स्विद्यति ॥ यस्य केशलोमान्यनभ्यक्तान्यभ्यक्तवद्दृश्यंते ॥ नयने चातिप्रविष्टे निर्गते विस्तृते संक्षिप्ते संक्षिप्तभ्रुणी विनतभ्रुणी जिह्मे विषमे विभ्रांतदर्शने हीनदर्शने नकुलाभे कपोताभे अलातवर्णे नीलादिविकृतवर्णे अतिचले स्तब्धखाते प्रस्रुते अत्युन्मिषिते अतिनिमिषिते त्रुटितपक्ष्मणी वा ॥ नासिका वा ऽतिविवृताऽतिसंवृता कुटिला स्फुटिता पिटिकाचिता शुष्का वा स गतायुः ॥ यस्याधोऽधरोष्ठो यात्युत्तरौष्ठश्चोर्ध्वमुखौ वा पक्वजंबूनीलौ ॥ दंता वाऽतिरूक्षास्ताम्राः श्यामाः पंकिलाः पुष्पिताः सशर्करा वा सहसा वा पतंति ॥ जिव्हा वा जिह्मा स्तब्धा सुप्ताऽवलिप्ता गुर्वी श्यावा शूना शुष्का विसर्पिणी कंटकाचितेव वा ॥ यस्य गंडललाटहनुबंधनानि स्थानाच्च्युतानीव स्रस्तानि यस्य न धत्ते शिरः शिरोधरां पृष्ठं वा स्वभारं ॥ हनू वा पिंडमास्यस्यं ॥

यस्योत्सिक्तं मेढ्रमतिनिःसृतौ वा वृषणावतो विपर्ययो वा ॥ यस्य मू-
त्रमत्यर्थं ॥ यस्य विषदोषाद्विना खेभ्यः सरोमकूपेभ्यो रक्तं प्रव-
र्तते ॥ यस्यानिमित्तमंगान्यतिलघून्यतिगुरूणि वा स्युः स मुमूर्षुः ॥
यस्यैकोऽनेको वा स्वरो गद्गदाव्यक्तक्षामदीनो वा सहसोपलभ्यते ॥
यो वा विवक्षुर्मुह्यति ॥ यस्य वदतो भृशमूर्ध्वमुरो रुजति ॥ यस्यो-
च्छ्वासोऽतिदीर्घोऽतिह्रस्वः पूतिगंधिः सुगंधिर्वा ॥ यस्यांगुल्य आ-
कृष्यमाणा न स्फुटेयुः यस्यान्योऽन्योऽपि श्रुतगतमूत्रणादिषु स्वभा-
वातीतः शब्दः ॥ यस्येष्टोऽनिष्टो वा माल्यफलचंदनकुणपादिगंधो दे-
हमुखमलव्रणवस्त्रादिषु ॥ यस्य शरीरं वैरस्यात्सौरस्याद्वाऽत्यर्थं यू-
कामत्कुणादयस्त्यजंति भजंति वा ॥ यस्य सततोष्मस्वंगावयवेषु शै-
त्यं शीतेषु वा कुमुदोत्पलानुकार्यतिशैत्यमतिस्वेदोऽतिस्तंभो विगल-
न्मांसशोणितेष्विव च स्रंसः ॥ यस्य च योगोऽतियोगो वा शरीरे यु-
गपन्महाभूतानां दृश्यते सर्वे ते कालपक्वा इति ॥ भवंति चात्र ॥ य-
स्यापूर्णाः सिरालेखा बालेंद्वाकृतयोऽपि वा ॥ ललाटे बस्तिशीर्षे वा
षण्मासान्न स जीवति ॥ पद्मिनीपत्रवत्तोयं शरीरे यस्य देहिनः ॥
प्लवते प्लवमानस्य षण्मासास्तस्य जीवितं ॥ हरिताभाः सिरा यस्य
रोमकूपाश्च संवृताः ॥ सोऽम्लाभिलाषी पुरुषः पित्तान्मरणमश्नुते ॥
यस्य गोमयचूर्णाभं चूर्णं मूर्ध्नि मुखेऽपि वा ॥ सस्नेहं मूर्ध्नि धूमो वा
मासांतं तस्य जीवितं ॥ मूर्ध्नि भ्रुवोर्वा कुर्वंति सीमंतावर्तका न-
वाः ॥ मृत्युं स्वस्थस्य षड्रात्रात्त्रिरात्रादातुरस्य तु ॥ यस्य स्नातानु-
लिप्तस्य पूर्वं शुष्यत्युरो भृशं ॥ आर्द्रेषु सर्वगात्रेषु सोऽर्द्धमासं न जी-
वति ॥ उरस्यूष्मा भवेद्यस्य जठरे चातिशीतता ॥ भिन्नं पुरीषं तृष्णा
च यथा प्रेतस्तथैव सः ॥ मूत्रं पुरीषं निष्ठ्यूतं शुक्रं चाप्सु निम-
ज्जति ॥ निष्ठ्यूतं बहुवर्णं वा यस्य मासात्स नश्यति ॥ स्वरस्य दुर्ब-
लीभावं हानिं च बलवर्णयोः ॥ रोगवृद्धिमयुक्त्या च दृष्ट्वा मरणमा-

दिशेत् ॥ अपस्वरं भाषमाणं प्राप्तं मरणमात्मनः ॥ श्रोतारं चास्य शब्दस्य दूरतः परिवर्जयेत् ॥ ऊर्ध्वश्वासं गतोष्माणं शूलोपहतवक्षणं ॥ शर्म चानधिगच्छंतं बुद्धिमान् परिवर्जयेत् ॥ यो जातशीतपिटकः शीतांगो वा विदह्यते ॥ उष्णद्वेषी च शीतार्तः स प्रेताधिपगोचरः ॥ यस्य रज्जुरिव छाया कंठे सक्तोपलक्ष्यते ॥ अवश्यं कृष्यते जंतुः सोऽचिराद्धर्मकिंकरैः ॥ इति विकृतांगविज्ञानीयो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

अथातो विकृतेहाविज्ञानीयं शारीरं व्याख्यास्यामः ॥ घनीभूतमिवाकाशमाकाशमिव यो घनं ॥ अमूर्तमिव मूर्तं च मूर्तं वाऽमूर्तवत्स्थितं ॥ तेजस्व्यतेजस्तद्वच्च शुक्लं कृष्णमसच्च सत् ॥ अनेत्ररोगश्चंद्रं च बहुरूपमलांछनं ॥ जाग्रद्रक्षांसि गंधर्वान्प्रेतानन्यांश्च तद्विधान् ॥ रूपं व्याकृति तद्वच्च यः पश्यति स नश्यति ॥ सप्तर्षीणां समीपस्थां यो न पश्यत्यरुंधतीं ॥ ध्रुवमाकाशगंगां वा न स पश्यति तां समां ॥ मेघतोयौघनिर्घोषवीणापणववेणुजान् ॥ शृणोत्यन्यांश्च यः शब्दानसतो न सतोऽपि वा ॥ निष्पीड्य कर्णौ शृणुयान्न यो धुकधुकास्वनं ॥ तद्वद्घरसस्पर्शान्मन्यते यो विपर्ययात् ॥ सर्वशो वा न यो यश्च दीपगंधं नजिघ्रति ॥ विधिना यस्य दोषाय स्वास्थ्यायाविधिना रसाः ॥ यः पांशुनेव कीर्णांगो योंऽग घातं न वेत्ति वा ॥ अंतरेण तपस्तीव्रं योगं वा विधिपूर्वकं ॥ जानात्यतींद्रियं यश्च तेषां मरणमादिशेत् ॥ जिव्हा श्यावा मुखं पूति सव्यमक्षि निमज्जति ॥ खगा वा मूर्ध्नि लीयंते यस्य तं परिवर्जयेत् ॥ निकर्षन्निव यः पादौ च्युतांसः परिसर्पति ॥ हीयते बलतः शश्वद्योऽन्नमश्नन्हितं बहु ॥ योऽल्पाशी बहुविण्मूत्रो बव्हाशी चाल्पमूत्रविद् ॥ यो वाऽल्पाशी कफेनार्तो दीर्घं श्वसिति चेष्टते ॥ दीर्घमुच्छ्वस्य यो ह्रस्वं निश्वस्य परिताम्यति ॥ ऱ्हस्वं च यः प्रश्वसिति व्याविद्धं स्पंदते भृशं ॥ शिरो विक्षिपते कु-

च्छ्राद्योऽचयित्वा प्रपाणिकौ ॥ यो ललाटस्रुतस्वेदः श्लथसंधानबंधनः ॥ उत्थाप्यमानः संमुह्येद्यो बली दुर्बलोऽपि वा ॥ उत्तानएव स्वपिति यः पादौ विकरोति च ॥ शयनासनकुड्यादौ योऽसदेव जिघृक्षति ॥ अहास्यहासी संमुह्यन् यो लेढि दशनच्छदौ ॥ उत्तरौष्ठं परिलिहन्नुद्गारांश्च करोति यः ॥ यमभिद्रवति छाया कृष्णा पीताऽरुणाऽपि वा ॥ भिषग्भेषजपानान्नगुरुमित्रद्विषश्च ये ॥ वशगाः सर्वएवैते विज्ञेयाः समवर्तिनः ॥ ग्रीवाललाटहृदयं यस्य स्विद्यति शीतलं ॥ उष्णोऽपरः प्रदेशश्च शरणं तस्य देवताः ॥ योऽणुज्योतिरनेकाग्रो कृश्छायो दुर्मनाः सदा ॥ बलिं बलिभुजो यस्य प्रणीतं नोपभुंजते ॥ निर्निमित्तं च यो मेधां शोभामुपचयं श्रियं ॥ प्राप्नोत्यतो वा विभ्रंशं स प्राप्नोति यमक्षयं ॥ गुणदोषमयी यस्य स्वस्थस्य व्याधितस्य वा ॥ यात्यन्यथात्वं प्रकृतिः षण्मासान्न स जीवति ॥ भक्तिः शीलं स्मृतिस्त्यागो बुद्धिर्बलमहेतुकं ॥ षडेतानि निवर्तंते षड्भिर्मासैर्मरिष्यतः ॥ मत्तवद्गतिवाक्कंपमोहा मासान्मरिष्यतः ॥ नश्यत्यजानन्षडहात्केशलुंचनवेदनां ॥ न याति यस्य चाहारः कंठं कंठामयादृते ॥ प्रेष्याः प्रतीपतां यांति प्रेताकृतिरुदीर्यते ॥ यस्य निद्रा भवेन्नित्या नैव वा न स जीवति ॥ वक्त्रमापूर्यतेऽश्रूणां स्विद्यतश्चरणौ भृशं ॥ चक्षुश्चाकुलतां याति यमराष्ट्रं गमिष्यतः ॥ यैः पुरा रमते भावैररतिस्तैर्न जीवति ॥ कथयेन्न च पृष्टोऽपि दुःश्रवं मरणं भिषक् ॥ गतासोर्बंधुमित्राणां न चेच्छेत्तं चिकित्सितुं ॥ यमदूतपिशाचाद्यैर्यत्परासुरुपास्यते ॥ घ्नद्भिरौषधवीर्याणि तस्मात्तं परिवर्जयेत् ॥ अरिष्टं नास्ति मरणं दृष्टरिष्टं च जीवितं ॥ अरिष्टे रिष्टविज्ञानं न च रिष्टेप्यनैपुणात् ॥ चरकस्येति वचनं सुश्रुतेन तु पठ्य-

---

१ परिलिहन्फूत्कारांश्चेतिपाठः २ यःपुमानणुज्योतिःस्तोकदृक् ॥ केचिदतुल्यतेजा इत्याहुः तथा अनेकाग्रो व्याकुलचेताः॥

ते ॥ ध्रुवं हि रिष्टे मरणं ब्राह्मणैस्तत्किलामलैः ॥ रसायनतपोदान-
तत्परैश्च निवार्यते ॥ कृष्णात्रेयो द्विधा रिष्टं स्थिरास्थिरविभेदतः ॥
दोषाणामपि बाहुल्याद्रिष्टाभासः समुद्भवेत् ॥ तद्दोषाणां शमे शा-
म्येत्स्थाप्यवश्यं तु मृत्यवे ॥ आयुर्वेदफलं कृत्स्नं यदायुर्ज्ञे प्रतिष्ठि-
तं ॥ रिष्टज्ञानादृतस्तस्मात्सर्वदैव भवेद्भिषक् ॥ ॥ इति विकृतेहा-
विज्ञानीयो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

अथातो विकृतव्याधिविज्ञानीयमध्यायं व्याख्यास्यामः ॥ स-
र्वैर्यथास्वं हेतुप्राग्रूपरूपैरतिमात्रैर्यस्य व्याधिरुत्पद्यते व्याधितस्य वा
यस्याशु मुखे पिप्लुव्यंगलेखातिलकालकाः करजरदनेषु वा पुष्पाण्यु-
दरे वा नानावर्णाः सिराः यस्य शुष्यतो नेत्रोपदेहो वर्त्मनासिकान्य-
तरश्वयथुर्वर्त्मस्रंसो वा यस्य क्षीणस्य क्षुत्तृष्णा वा हृद्यैर्बहुभिरप्य-
न्नपानैर्न शाम्यति यस्य सफेनमसृक् प्रसिच्यते कुक्षिशूलं च
उरसो वा यस्य श्लेष्मा नीलपीतलोहितो बहुशश्च यस्य बलवा-
न् ग्रीवावमर्दो जिह्वाशोफः कंठास्यगुदपाकश्च यस्यामाशयोत्था प-
रिकर्तिकाऽतितृष्णा शकृद्भेदश्च यस्य पक्वाशयोत्था परिकर्तिकाऽतितृ-
ष्णाऽतिमात्रश्च गुदग्रहः यस्यामपक्वाशयान्यतरमाश्रित्य संज्ञां च ह-
त्वा वायुः कंठे घुर्घुरकं करोति यस्य क्षीणस्य तृष्णाभिवृद्धिर्हृदि शू-
लं च तथा हिध्मारक्तातिसारौ वाऽऽध्मानातीसारौ वा भृशं स-
तृष्णौ स परासुरिति ॥ भवति चात्र ॥ ज्वरो निहंति बलवान्
गंभीरो दीर्घरात्रिकः ॥ सप्रलापभ्रमश्वासः क्षीणं शूनं हतानलं ॥
अक्षामं सक्तवचनं रक्ताक्षं हृदि शूलिनं ॥ संशुष्ककासः पूर्वाण्हे
योऽपराण्हेऽपि वा भवेत् ॥ बलमांसविहीनस्य श्लेष्मकाससमन्वितः ॥
रक्तपित्तं भृशं रक्तं कृष्णमिंद्रधनुःप्रभं ॥ ताम्रहारिद्रहरितं रूपं र-
क्तं प्रदर्शयेत् ॥ रोमकूपप्रविसृतं कंठास्यहृदये सजत् ॥ वाससो रं-
जनं पूति वेगवच्चातिभूरि च ॥ वृद्धं पांडुज्वरच्छर्दिकासशोफातिसा-

रिणं ॥ कासश्वासौ ज्वरश्छर्दितृष्णातीसारशोफिनं ॥ यक्ष्मा पार्श्वरुजानाहरक्तच्छर्द्यंसतापिनं ॥ छर्दिर्वेगवती मूत्रशकृद्गंधिः सचंद्रिका ॥ सास्र.विट्पूयरुक्कासश्वासवत्यनुषंगिणी ॥ तृष्णाऽन्यरोगज्ञ.पितं बहिर्जिह्वं विचेतनं ॥ मद्यात्ययोऽतिशीतार्तं क्षीणं तैलप्रभाननं ॥ अर्शांसि पाणिपन्नाभिगुदमुष्कास्यशोफिनं ॥ हृत्पार्श्वांगरुजाछर्दिपायुपाकज्वरातुरं ॥ अतीसारो यकृत्पिंडमांसधावनमेचकैः ॥ तुल्यस्तैलघृतक्षीरदधिमज्जवसासवैः ॥ मस्तुलुंगमषीपूयवेसवारांबुमाक्षिकैः ॥ अतिरक्तासितस्निग्धपूत्यच्छघनवेदनः ॥ कर्बुरः प्रस्रवन्धातून्निष्पुरीषोऽथवाऽतिविट् ॥ तंतुमान्मक्षिकाकांतो राजीमांश्चंद्रकैर्युतः ॥ शीर्णपायुवलिं मुक्तनालं पर्वास्थिशूलिनं ॥ स्रस्तपायुं बलक्षीणमन्नमेवोपवेशयन् ॥ सतृट्कासज्वरछर्दिदाहानाहप्रवाहिकः ॥ अश्मरी शूनवृषणं बद्धमूत्रं रुजार्दितं ॥ मेहस्तृड्दाहपिटिकामांसकोथातिसारिणं॥ पिटिका मर्महृत्पृष्ठस्तनांसगुदमूर्द्धगाः ॥ पर्वपादकरस्था वा मंदोत्साहं प्रमेहिणं ॥ सर्वं च मांससंकोथदाहतृष्णामदज्वरैः ॥ विसर्पमर्मसंरोधहिध्माश्वासभ्रमक्लमैः ॥ गुल्मः पृथुपरीणाहो घनः कूर्मइवोन्नतः ॥ सिरानद्धो ज्वरछर्दिहिध्माऽऽध्मानरुजान्वितः ॥ कासपीनसहृल्लासश्वासातीसारशोफवान् ॥ विण्मूत्रसंग्रहश्वासशोफहिध्माज्वरभ्रमैः ॥ मूर्च्छाछर्द्यतिसारैश्च जठरं हंति दुर्बलं ॥ शूनाक्षं कुटिलोपस्थमुपक्लिन्नतनुत्वचं ॥ विरेचनहृतानाहमानह्यंतं पुनः पुनः ॥ पांडुरोगः श्वयथुमान् पीताक्षिनखदर्शनं ॥ तंद्रादाहारुचिच्छर्दिमूर्च्छाऽऽध्मानातिसारवान् ॥ अनेकोपद्रवयुतः पादाभ्यां प्रसृतो नरं ॥ नारीं शोफो मुखाद्धंति कुक्षिगुह्यादुभावपि ॥ राजीचितः स्रवंश्छर्दिज्वरश्वासातिसारिणं ॥ ज्वरातिसारौ शोफांते श्वयथुर्वा तयोः क्षये ॥ दुर्बलस्य विशेषेण जायतेंऽताय देहिनः ॥ श्वयथुर्यस्य पादस्थः परिस्रस्ते च पिंडिके ॥ सीदतः सक्थिनी चैव तं भिषक् परिवर्जयेत् ॥ आननं हस्त

पादौ च विशेषाद्यस्य शुष्यतः ॥ शूयंते वा विना देहात्स मासाद्याति पंचतां ॥ उदरी यश्च शोफी वा स्वं न पश्यति मेहनं॥यस्य वा जठरोऽमामात्परिधानं न तिष्ठति ॥ वीसर्पः कासवैवर्ण्यज्वरमूर्च्छांगभंगवान् ॥ श्रमास्यशोफहृल्लासदेहसादातिसारवान् ॥ कुष्टं विशीर्यमाणांगं रक्तनेत्रं हतस्वरं ॥ मंदाग्निं जंतुभिर्जुष्टं हंति तृष्णातिसारिणं ॥ वायुः सुप्तत्वचं भुग्नं कंपशोफरुजातुरं ॥ वाताख्रं मोहमूर्च्छायमदास्वमज्वरान्वितं ॥ शिरोग्रहारुचिश्वाससंकोचस्फोटकोथवत् ॥ शिरोरोगारुचिश्वासमेहविड्भेदतृड्भ्रमैः ॥ घ्नंति सर्वामयाः क्षीणस्वरधातुबलानलं ॥ वातव्याधिरपस्मारी कुष्ठी रक्त्युदरी क्षयी ॥ गुल्मी मेही च तान् क्षीणान्विकारेऽल्पेऽपि वर्जयेत् ॥ बलमांसक्षयस्तीव्रो रोगवृद्धिररोचकः ॥ यस्यातुरस्य लक्ष्यंते त्रीन् पक्षान्न स जीवति ॥ वाताष्ठीलाऽतिसंरुद्धा तिष्ठंती दारुणा हृदि॥तृष्णयाऽनुपरीतस्य सद्यो मुष्णाति जीवितं ॥ शैथिल्यं पिंडिके वायुर्नीत्वा नासां च जिह्मतां ॥ क्षीणस्यायम्य मन्ये वा सद्यो मुष्णाति जीवितं ॥ नाभीगुदांतरं गत्वा वंक्षणौ वा समाश्रयन् ॥ गृहीत्वा पायुहृदये क्षीणदेहस्य वा बली ॥ मलान्बस्तिशिरोनाभि विबध्य जनयन् रुजं॥कुर्वन् वंक्षणयोः शूलं तृष्णां भिन्नपुरीषतां ॥ श्वासं वा जनयन् वायुर्गृहीत्वा गुदवंक्षणौ ॥ वितत्यपर्शुकाग्राणि गृहीत्वोरश्च मारुतः ॥ स्तिमितस्याततार्क्षस्य सद्यो मुष्णाति जीवितं ॥ सहसा ज्वरसंतापस्तृष्णामूर्च्छाबलक्षयः ॥ विश्लेषणं च संधीनां मुमूर्षोरुपजायते ॥ गोसर्गे वदनाद्यस्य स्वेदः प्रच्यवते भृशं ॥ लेपज्वरोपतप्तस्य दुर्लभं तस्य जीवितं ॥ प्रवालगुलिकाभासा यस्य गात्रे मसूरिकाः ॥ उत्पद्याशु विनश्यंति न चिरात्स विनश्यति ॥ मसूरविदलप्रख्यास्तथा विद्रुमसन्निभाः ॥ अंतर्वक्रा किणाभाश्च विस्फोटा देहनाशनाः ॥ कामलाऽक्ष्णोर्मुखं-

पूर्णे शंखयोर्मुक्तमांसता ॥ संत्रासश्चोष्णताऽगे च यस्य तं परिवर्ज-
येत् ॥ अकस्मादनुधावच्च विघृष्टं त्वक्समाश्रयं ॥ चंदनोशीरमदिरा-
कुणपध्वांक्षगंधयः॥ शैवालकुक्कुटशिखाकुंकुमालमषीप्रभाः॥अंतर्दाहा
निरूष्माणः प्राणनाशकरा व्रणाः ॥ यो वातजो न शूलाय स्याच्च
दाहाय पित्तजः ॥ कफजो न च पूयाय मर्मजश्च रुजे न यः ॥ अ-
चूर्णश्चूर्णकीर्णाभो यत्राकस्माच्च दृश्यते॥रूपं शक्तिध्वजादीनां सर्वा-
स्तान् वर्जयेद्व्रणान् ॥ विण्मूत्रमारुतवहं कृमिणं च भगंदरं ॥ घट्टयन्
जानुना जानु पादावुद्यम्य पातयन्॥योऽपास्यति मुहुर्वक्त्रमातुरो न स
जीवति ॥ दंतैश्छिंदन्नखाग्राणि तैश्च केशांस्तृणानि वा ॥ भूमिं का-
ष्ठेन विलिखन् लोष्टं लोष्टेन ताडयन् ॥ हृष्टलोमा सांद्रमूत्रः शुष्कका-
सी ज्वरी च यः ॥ मुहुर्हसन्मुहुः क्ष्वेडन् शय्यां पादेन हंति यः ॥ मु-
हुश्छिद्राणि विमृशन्नातुरो न स जीवति ॥ ऊर्ध्वश्वासं गतोष्माणं शू-
लोपहतवंक्षणं ॥ शर्म चानाधिगच्छंतं बुद्धिमान्परिवर्जयेत् ॥ विका-
रा यस्य वर्द्धंते प्रकृतिः परिहीयते ॥ सहसा सहसा तस्य मृत्युर्हरति
जीवितं ॥ यमुद्दिश्यातुरं वैद्यः संपादयितुमौषधं ॥ यतमानो न श-
क्नोति दुर्लभं तस्य जीवितं ॥ विज्ञातं बहुशः सिद्धं विधिवच्चाव-
चारितं ॥ न सिध्यत्यौषधं यस्य नास्ति तस्य चिकित्सितं ॥ भ-
क्ष्यस्यौषधेऽन्ने वा कल्प्यमाने विपर्ययः ॥ अकस्माद्गंधवर्णादेः
स्वस्थोऽपि न स जीवति ॥ निवाते सेंधनं यस्य ज्योतिश्चाप्युपशा-
म्यति ॥ आतुरस्य गृहे यस्य भिद्यंते वा पतंति च ॥ अतिमात्र-
समभाणि दुर्लभं तस्य जीवितं ॥ यं नरं सहसा रोगो दुर्बलं परि-
मुंचति ॥ संशयं प्राप्तमात्रेयो जीवितं तस्य मन्यते ॥ इति विकृ-
तव्याधिविज्ञानीयो नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

अथातो दूतादिविज्ञानीयं शारीरं व्याख्यास्यामः ॥ निर्दिष्टं रि-
ष्टमातुराश्रयं ॥ दूतस्यापि तु जातिवेषभाषाचेष्टितदेशकाला वैद्य-

स्य च तत्संगमसंकल्पप्रस्थानप्रयाणप्रवेशा ग्रहचारो पूर्वसंभवः स्वप्नदर्शनानि च रोगिणः शुभाशुभं सूचयंति ॥ तत्रातुराद्वर्णोत्तमोऽन्याश्रमः पाखंडः षंढो मुंडी जटिलः स्त्री व्याधितो ऽनेको जीर्णविवर्णमलिनच्छिन्नार्द्रैकवसनः पंकतैलदिग्धो रक्तमाल्यानुलेपनो विकृतांगरूपकर्मा खरोष्ट्रमहिषवाहनो विक्लवः श्वसन् रुदन् निष्ठुरोऽमंगलाभिधायी दूरादाव्हयमानस्तृणलोष्टतुषांगारभस्मतुषसीसास्थिकेशशिरोललाटनासिकाऽऽस्यदंतजिह्वाग्रीवानखाऽनामिकांऽगुलिस्तनजठरनाभिपृष्ठकटीमेहनजंघाकपालपल्लोपलमुशलशूर्पोपानन्मार्जनीशस्त्रवस्त्रांतदशाकार्पासभग्नच्युतस्रुक्काष्ठयष्टितुलारज्जुपाशचर्मवेणुरिक्तभाजनस्नेहभाजनधरः पादाभ्यां भुवं मुंचन् विलिखन् गृहीत्वा पक्वं फलमसारं वा तद्विधमन्यद्वा विकारतुल्यगुणे च देशे काले वा दूतो वैद्यमुपसर्पन्नशुभः ॥ तद्यथा ॥ घृतोदकादिद्रवसमीपस्थमतिशीतस्तब्धः प्रत्युषसि श्लेष्मामयेऽशुभः पित्तामये तु शुभः ॥ तथा सेतुभंगे छर्दिमेहातिसारादिष्वशुभः सेतुबंधे तु शुभः ॥ तथा मध्यान्होभयसंध्यार्द्धरात्रिचतुर्थीषष्ठीनवमीपर्वदिनेषु ग्रहोपरागोत्पातदर्शनभरणीकृत्तिकाऽऽर्द्राऽऽश्लेषामघामूलपूर्वासु चाशुभो यश्च वैद्यं सुप्तं नग्नं च भूमौ शयानमभ्यक्तं मुक्तकेशं दक्षिणाभिमुखं विक्लवं छिंदंतं भिंदंतमग्निपितृकार्यप्रवणमशस्तं चिंतयंतं कथयंतं चोपतिष्ठति यो वा दिशं याम्यां प्रति कृत्वांऽजलिं विषमैकपादस्थः यस्मिन् व्याधिताश्रयं कथयति दूते भिषगशुभमिंद्रियार्थमुपलक्षयेत् संकल्पयेद्वा तं च नानुयायात् ॥ अतोऽन्यथा पुनः करुणापेशलेन मनसा सौमनस्यवता मातापितृसमेनातुरस्यात्यंतमारोग्यमाश्वासनेन प्रयातव्यं ॥ प्रस्थानगमनप्रवेशेषु दधिमधुघृतलाजपुष्पाक्षतोदुंबराश्वत्थमुक्तामणिछत्रदूर्वांकुशादर्शकन्याध्वजस्यंदनाष्टापदाक्षनृपश्रीतरु-

१ अष्टापदः सारिफलं ॥ अक्षः पाशः ॥

भद्रपीठानि सस्यानि मत्स्या हया हंसश्चाषो वृषः केसरी दक्षिणावर्तशंखाब्जसिद्धार्थका रोचना स्वस्तिकस्तोरणं कीचका वेणवो वरुणमधुमदसिक्तगंडगजस्तोयलंबोंऽबुदः पूर्णकुंभो हरिद्राऽद्रिरिंद्रः फलान्यार्द्रं मांसं सितं चामरं गौः सवत्सांऽगना पुत्रिणी मानुषं वर्धमानं सहस्रं नराणां प्रयुक्तानि यानानि धन्वंतरिर्वामनो ब्राह्मणो भूमिरभ्युद्धृता सिद्धमन्नं वराहश्च तोयोत्थितस्त्रिनयनमधुसूदनस्कंदपद्मासना लोकपालाः सुराः खं दिशोऽग्निः सरांसि स्रवंत्यः समुद्रा मखा मारुतो ज्योतिषं धर्मशास्त्राणि तीर्थानि काव्यं धर्मार्थकामाश्रितं वालखिल्यादयो वेदवाक्यं निधिः कौस्तुभः कांचनं मणिभद्रः सुमेरुः प्रियंगुः प्रदीपो वचामोदकौ दितिरदितिररुंधती बुद्धिः सावित्र्युमाऽऽकाशगंगा शची देवसेना सुधा शांतिर्लक्ष्मीः सरस्वत्यपत्यक्षमा स्वस्तिशब्दो वषट्कार ॐकारपुण्याहधर्मक्रियाश्चैतदष्टोत्तरं मंगलानां शतं दर्शनात्स्पर्शनात्कीर्तनाच्चाशुभानि व्यपोह्यार्थसिद्धिं दिशंत्युत्तमां ॥ अपिच ॥ पुन्नामानः पक्षिणो वामाः शुभाः शिवाश्चामापिंगलाकोकिलारलाछुछुंदरीसूकरीगृहगोधिकैकशफाश्च स्त्रीनामानः प्रदक्षिणाः शिखिभल्लूकश्रीकंठश्चेति न गजाजकपयश्च प्रवेशे तु विपरीताः सर्वत्र च दक्षिणाद्वा मगमनमनिष्टं श्वशृगालयोः विपरीतं मृगविहंगयोः ॥ सर्वथा ऽपि दर्शनं भरद्वाजचाषभासनकुलानां॥ शशसर्पाजाऽविगोधाजाहकसूकराणां तु कीर्तनमिष्टं न दर्शनं विरुतं च विपरीतमृक्षवानरयोः ॥ सर्वमपि त्वनिष्टं सरटकुकुटबिडालोलूकानां ॥ तथा ग्रंथ्यर्बुदादिषु छेदशब्दइष्टो गुल्मोदरादिषु भेदशब्दोऽतिसाररक्तपित्तादिषु रुद्धशब्दोऽश्मर्युदावर्तादिषु प्रवर्त्तनशब्दइति ॥ एवमन्येपि ध्वनयो योज्याः ॥ सर्वत्रैव च स्थिरस्थावरवर्धमानत्राता-

---

१ दक्षिणावर्तशंखस्तु यस्य सद्मनि तिष्ठति ॥ मंगलानि प्रवर्त्तंते तस्य लक्ष्मी स्वयंवरेत्यनूपविवेके ॥ २ वरुणमधु वारुणीसुरा ३ अपत्यक्षमादन्यत्राक्षमालेतिपाठः

ऽवलम्बुत्रक्षेमशिवादयः शब्दा अन्या वादित्रस्वराश्च श्रेष्ठाः॥ क्षुतहतपतिताक्रोशप्रहारछेदभेददाहहाहाप्रतिषेधादिशब्दाः प्रतिषिद्धाः प्रतिषिद्धायां दीप्तायां च दिशि क्रूराः पक्षिमृगध्वनयो वृक्षे वा रूक्षशुष्के सवल्लिकंटके तद्विधे वा देशे दर्शनं च तृणपलालकाष्ठभारकर्परकलोष्टादीनां कंटकोर्द्ध्वपादयानशयनासनादित्रसोपस्कररिक्तकुंभमध्यवसातैलगर्भिणीश्वपाकव्यसनीमृतानां च प्रवेशे चातुरगृहात्पूर्वोक्तांगल्यनिर्गमः प्रविष्टस्य तु भिषजः न सत्कारो लाभतुष्टिस्तुतयश्च शुभाशुभा आतुरस्य वक्रानुवक्राग्रहा गर्हितस्थानस्थाः केतुशनिराहुभिर्जन्मर्क्षाभिभवो गृहदारशयनासनवाहनमणिरत्नोपकरणेषु वा गर्हितलक्षणप्रादुर्भावश्चिकित्साप्रतिषेधाय॥ स्वप्नस्तु स्वयमन्येन वा दृष्टः शुभाशुभहेतुः स सप्तविधो दृष्टः श्रुतोऽनुभूतः प्रार्थितः संकल्पितो भाविको दोषजश्च॥ तत्राद्यः पंचविधोऽफलः तथा यथास्वप्रकृतिर्विस्मृतो दिवाऽतिह्रस्वोऽतिदीर्घो नातिसुप्तदृष्टश्च पूर्वरात्रेऽल्पं चिराच्च फलं करोति॥ गोसर्गे महत्सद्यश्च॥ निद्रया च पुनरनुपहतः प्रतीपैर्वा वचोभिर्दानयमनियमादिभिर्वा॥ तत्र यः प्रेतैः सह मद्यं पिबन् शुनाऽऽकृष्यते स हन्यते ज्वरेण॥ यो लाक्षारक्ताभमंबरं पश्यति यो वा रक्तदेहमाल्यवस्त्रो हसन्नार्या ह्रियते स रक्तपित्तेन॥ यो याम्यां दिशं खरोष्ट्रमहिषवराहान्यतमेन स यक्ष्मणा॥ यस्य कंटकीनी लता वंशस्तालो वा हृदि जायते स गुल्मेन॥ यस्य शिरसि स शिरोरोगेण वा शिरश्छेदनेन॥ यस्य नग्नस्याज्यावसिक्तस्याग्निमनर्चिषं जुह्वतो जायंते पद्मान्युरसि स कुष्ठेन॥ यश्चंडालैः सह स्नेहं पिबति स प्रमेहेण॥ यो रक्षोभिः सह नृत्यन्नप्सु मज्जति स उन्मादेन॥ यो मत्तः सोऽपस्मारेण॥ यश्चंद्रसूर्ययोरुपरागं पश्यति तस्य नेत्ररोग उपजायते॥ यस्तयोः पतनं तस्य नेत्रविनाशः॥ यः शष्कुलीरपूपान्वाऽभ्यवहृत्य प्रतिबुद्धश्छर्दयति

यस्य शिरसि लतादयो जायंते वयांसि च निलीयंते मौंड्यं वा भवति यो गृध्रोलूककाकाद्यैः प्रेतपिशाचरक्षोद्रविडांध्रस्त्रीचंडालाद्यैर्वा परिचर्यते दक्षिणाभिमुखं वा स्त्रिया नृत्यंत्या ऽऽकृष्यते वायसादिभिर्वा स्वयं वा दिग्वासा याति शून्याटवीं वा कपिरथेन प्रेतैः प्रव्रजितैर्वा परिष्वज्यते नग्नो वा रक्तां स्रजं धारयति पंकदिग्धो हसति नृत्यति वा वेत्रवंशकंटकतृणगहने संसृज्यते पतति वा पांशुप्रधानायां भुवि वल्मीकभस्मश्मशानश्वभ्रायतनेषु वा पंककूपकलुषोदकेषु वा मज्जति स्रोतसा वा न्हियते रक्तकुसुमवनांभूमिं गुहामंधकाराचितां पापकर्मालयं संबाधं जननीं वा प्रविशति मत्स्येन वा ग्रस्यते श्मश्रुकर्म च यो गात्रवृद्धिं विवाहं चानुभवति शैलप्रासादाद्यात्पतत्यारोहति वा यूपपुष्पाढ्यशाल्मलीकिंशुककोविदारपारिभद्रकान् यो वा पराजीयते बध्यते छर्दयति विरिच्यते हृष्यति लभते वा हिरण्यलोहलवणतैलपिण्याककार्पासानश्नाति पक्कान्नं पिबति मद्यं स्नेहं वा ऽभ्यज्यते निर्भर्त्स्यते वा कुपितैः पितृभिः चंद्रार्कतारादीपदेवतानेत्रदशनान्यतमान्नश्यतो वा पश्यति वक्रं वा बाहुं नगं वा विभिद्यमानं पुरुषान् वा नग्नान्कषायवाससोऽसौम्यान्दंडपाशहस्तान् कृष्णान् रक्ताक्षान् स्त्रियं वा कृष्णां शुक्लदर्शनां दीर्घकेशस्तनीं कालरात्रिरूपां ते व्याधिताः पंचतामाप्नुवंति ॥ स्वस्थास्तु जीवितसंदेहमिति ॥ भवंति चात्र ॥ मनोवहानां पूर्णत्वात्स्रोतसां प्रबलैर्मलैः ॥ दृश्यंते दारुणाः स्वप्ना विनाशाभिमुखात्मभिः ॥ अकल्याणमपि स्वप्नं दृष्ट्वा तत्रैव यः पुनः ॥ पश्येत्सौम्यं शुभं तस्य शुभमेव फलं भवेत् ॥ देवान् द्विजान् गोवृषभान् जीवतः सुहृदो नृपान् ॥ साधून् यशस्विनो वन्हिमिद्धं स्वच्छान् जलाशयान् ॥ कन्यां कुमारकान् गौरान् शुक्लवस्त्रान्सुतेजसः ॥ नराशनं दीप्ततनुं समंताद्रुधिरोक्षितः ॥ यः पश्येल्लभते यो वा छत्रादर्शविषामिषं ॥ शुक्लाः सुमनसो वस्त्रममेध्यालेपनं फलं ॥ शैलप्रासादसफलवृक्षासिंहनरद्विपान् ॥

आरोहेद्गोऽश्वयानं च तरेन्नदह्रदोदधीन् ॥ पूर्वोत्तरेण गमनमगम्याग-मनं मृतिं ॥ संबाधान्निःसृतिः स्पर्शस्तारकाचलभास्वतां ॥ रोदनं पतितोत्थानं द्विषतां चावमर्दनं ॥ यस्य स्यादायुरारोग्यं वित्तं स बहुशोऽश्नुते ॥ पितृदेवद्विजातीनां क्रुद्धभीतकृशात्मनां ॥ मलिनांब-रपुष्पाणां दर्शनं न प्रशस्यते॥ तेषामेव तु तुष्टानां शुद्धपुष्पांबरात्मनां॥ दर्शनं शस्यते स्वप्ने तैश्च संभाषणं शुभं ॥ दृष्ट्वा स्वप्नान् दारुणान् शोभनान्वा प्रातः स्नातः सर्षपानग्निवर्णान् ॥ हुत्वा सावित्र्या सर्पिषा ऽऽक्तांस्तिलान्वा पूतः पापैर्मुच्यते व्याधिभिश्च ॥ मंगलाचारसंपन्नः परिवारस्तथाऽऽतुरः ॥ श्रद्दधानोऽनुकूलश्च प्रभूतद्रव्यसंग्रहः ॥ सत्व-लक्षणसंयोगो भक्तिर्वैद्यद्विजातिषु ॥ चिकित्सायामनिर्वेदस्तदारोग्य-स्य लक्षणं ॥ इत्यत्र जन्ममरणं यतः सम्यगुदाहृतं ॥ शरीरस्य ततः स्थानं शारीरमिदमुच्यते ॥ ॥ इति दूतादिविज्ञानीयो नाम द्वाद-शोऽध्यायः ॥ १२ ॥

इतिश्री वैद्यपतिसिंहगुप्तसूनुश्रीमद्वाग्भटाचार्यविरचितेऽष्टांगसंग्रहे द्वि-तीयं शारीरस्थानं संपूर्णं ॥ २ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ७ ॥

॥ श्री ॥

अष्टांगसंग्रहे

निदानस्थानम् ३

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथातः सर्वरोगनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ इति ह स्माहुरात्रेयादयो महर्षयः ॥ पुरा कृतयुगे विगतरागद्वेषादिद्वंद्वा जितलोभक्रोधश्रमक्लमालस्यभया निष्परिग्रहाः पुरुषा बभूवुः ॥ तेषां पुण्यबलेन पृथिव्यादीनां सर्वगुणसमुदायाविचिंत्यरसवीर्यादिसमुदितानि सस्यान्योषधयश्चासन् ॥ ते तानि जितेंद्रियत्वात्काले मात्रया चोपयुंजानाः सत्यार्जवानृशंस्यादिगुणयोगाच्च सरसदृश्यतेजसो रूपाकृतिप्रमाणप्रसादोपचयसंहनन[1]सत्वसारसंपन्ना दीर्घायुषो नीरुजश्च बभूवुः ॥ भ्रश्यति तु कृतयुगे युगस्वभावात्क्रमेण परिहीयमाणसर्वगुणेषु पृथिव्यादिषु शरीरगुणेषु च धर्मातिक्रमात्पुरुषेष्ववश्यंभाविनो निरपेक्षरूक्षाभिरुपेक्षिता देवताभिर्ज्वरादयः प्रादुरभूवन्॥ इति सर्वरोगाणां सामान्यतः संभवः ॥ ज्वरस्तु स्थाणुशापात्प्राचेतसतामुपगतस्य प्रजापतेः क्रतौ भागमपरिकल्पयतस्तद्विनाशार्थं पूर्वजन्मामानितया रुद्राण्या प्रेरितस्य पशुपतेर्दिव्यमब्दसहस्रं परिरक्षितवतः क्रोधमतिचिरकालसंभृतो ज्वलति रोषाग्निः किंकररूपेण किल पिंडितमूर्तिर्वीरभद्रनामा भस्मप्रहरणस्त्रिशिरोऽक्षिबाहुपादः पिंगललोचनो दंष्ट्री शंकुकर्णः कृष्णतनुरुत्तमांगाग्निश्चचार ॥ स देवीविनिर्मितया सह भद्रकाल्या प्रतिरोमकूपमभिनिःसृतैर्विविधविकृताकृतिभिरनंतैर्भयानकवाक्यक्रियावपुर्भिरनुचरैः परिवृतश्चतुर्युगांत-

१ गात्रं वपुःसंहननमित्यमरः

करांभोदसहस्रनिनदोऽनुनादयन् रोदसी ज्वालागर्भेण परितः कलक-लारावेण महाभूतसंप्लवकारिणा विधाय दानववधमश्वमेधाध्वरविध्वं-साज्ञां च प्रांजलिर्विज्ञापयामास शिवं ॥ शिवीभूतोऽसि देवदेव देवैः पितामहप्रभृतिभिर्जगतः पित्रा च धात्राऽभिष्टूयमानः संप्रत्यहं किं करवाणीति ॥ तं शूली क्रोधमादिदेश ॥ यस्मात्त्रिदशैरप्यजय्यो म-म क्रोधो मतविघ्नं चिकीर्षुर्दैत्यसैन्यं च दक्षश्च दक्षहर्म्यं त्वया जीर्ण-मतो जगतोऽस्य सस्थावरस्य ज्वरयिता ज्वरो भवान् भवतु॥ त्वं हि-सर्वरोगाणां प्रथमः प्रवरो जन्ममरणेषु तमोमयतया महामोहः प्राग्ज-न्मनो विस्मारयिताऽपचारांतरेषु चोष्ममयत्वात्संतापात्मा द्वयेष्वपि भुवो ज्वरो भवेति ॥ सोऽयमेवमुमापतिनाऽनुगृहीतो नानानामभिः सर्वतोऽनुभुवि विचरति ॥ तद्यथा ॥ [१]पाकलो गजेष्वभितापो वाजि-ष्वलर्कः कुक्कुरेष्विंद्रमदो जलजेषु ज्योतिरोषधीषु चूर्णको धान्ये-ष्वप्सु नीलिका भूमावूषो मानुषेषु ज्वरइति ॥ तत्सहजाश्चारोचकां-गमर्दशिरोऽन्यथाभ्रमक्लमग्लानितृष्णासंतापादयः ॥ तत्संतापाच्च रक्त-पित्तं ॥ तत्रैव च यज्ञे क्रोधभयाभिभूतानां परितो विद्रवतां लंघनप्ल-वनाद्यैर्देहविक्षोभणैर्गुल्मविद्रधिवृद्धिजठरादयो हविःप्राशान्मेहकुष्ठा-र्शःशोफातिसारादयो भयोत्रासशोकाशुचिसंस्पर्शैरुन्मादापस्मारग्रहा-दयो रोहिण्यतिसंगाच्छेषदुहित्रसंभोगकृताच्च प्रजापतिक्रोधात्नक्षत्र-राजस्य राजयक्ष्मा तत्सहोद्भवाश्च कासश्वासादयः॥सोऽपि हि न विना ज्वरेणाऽनुबध्नातीति ॥सकलोऽपि रोगग्रामो ज्वरपूर्वको ज्वरशब्दवाच्य-श्च॥ज्वरस्तमो विकार आतंकः पाप्मा गदो व्याधिराबाधो दुःखमामयो

---

१ ग्रंथांतरेतु ॥ पाकलः स तु नागानामभितापस्तु वाजिनां ॥ गवामोऽन्वरसज्ञश्च मानवानां ज्वरो मतः ॥ अजावीनां प्रलापाख्यः करभे चालसो भवेत् ॥ हारिद्रो महिषाणां तु मृगरोगो मृगेषु च ॥ पक्षिणामभिघातस्तु मत्स्येष्विंद्रमदो मतः ॥ पक्षाघातः पतंगानां व्यालेष्वक्षिकसंज्ञकइति ॥

यक्ष्मा रोग इत्यनर्थांतरं॥तत्र रुजतीति रोगः॥तस्योपलब्धिर्निदानपूर्वरूपरूपोपशयसंप्राप्तिभिः॥तत्र निदानं वाय्वादिप्रकोपः॥तस्य पुनरहिताहारविहारसेवा ॥ निदानपर्यायास्तु हेतुर्निमित्तमायतनं कारकः कर्ता कारणं प्रत्ययः समुत्थानं मूलं योनिरिति ॥ पूर्वरूपं नाम येन भाविव्याधिविशेषो ज्ञायते न तु दोषविशेषस्तदुत्पत्स्यमानस्य व्याधेरल्पत्वादव्यक्तं रूपं ॥ स्पष्टं पुनारूपं ॥ तस्य शब्दांतराणि लिंगमाकृतिर्लक्षणं चिन्हं संस्थानं व्यंजनमिति ॥ उपशयो हेतुव्याधिविपरीतैर्विपरीतार्थकारिभिश्चौषधाहारविहारैः सुखानुबंधः ॥ स हि व्याधिसात्म्यसंज्ञः ॥ तद्विपरीतोऽनुपशयः ॥ एतेन देशकालौ व्याख्यातौ ॥ संप्राप्तिः पुनरेवं दुष्टो दोषस्तेन चैवमारब्धो व्याधिः ॥ तत्पर्याया जातिरागतिर्निर्वृत्तिर्निष्पत्तिरिति ॥ सा संख्याविकल्पप्राधान्यबलकालविशेषैर्भिद्यते ॥ तत्र संख्या तावदष्टौ ज्वरास्त्रिविधं रक्तपित्तं पंच कासा इति ॥ विकल्पः समवेतानां दोषाणामंशांशकल्पना ॥ प्राधान्यं व्याधीनामनुबंध्यनुबंधभेदात्तरतमयोगाद्वा ॥ दोषाणां बलविशेषो हेत्वादिकात्स्न्यावयवविभावनया ॥ काल विशेषः पुनर्दोषाणामृत्वहोरात्राहारसमयनियतः प्रकोपइति ॥ एतावतैवसमासतः कथितो निदानार्थः ॥ विस्तरेण तु यथास्वं प्रतिरोगमुपदेक्ष्यते ॥ अथ तिक्तकटुकषायरूक्षलघुशीतविष्टंभिविरूढकतृणधान्यकलायचणककरीरतुंबकलिंगचिर्भिटबिसशालूकजांबवतिंदु-

---

१ निर्दिश्यते व्याधिरनेनेति निदानं ॥ निश्चित्य दीयते प्रतिपाद्यते व्याधिरनेनेति वा ॥ निशब्दो निश्चये ॥ तथा च निर्निश्चयनिषेधयोरिति ॥ लोकेऽपि अद्य ते निदानं करिष्यामीत्युक्ते निश्चयं करिष्यामीत्यवगम्यते ॥ निदानमितिकरणे ल्युट् ॥ तेन व्याधिनिश्चयकरणमात्रनिदानमितिनिदानादिपंचकसामान्यलक्षणं ॥ निदानशब्दोऽयं निदानविशेषे हेतौ च प्रतीयते॥ यथा तृणशब्दस्तृणविशेषे तृणजातौ च ॥ २ उत्पन्नव्याधिबोधकमेव लिंगं रूपमिति लक्षणं ३ संक्षेपतस्तूपशयलक्षणं॥औषधादिजनितसुखानुबंधउपशयइति ४ निदानसमानधर्मिणोऽपि प्रभावात्प्रशमकारिणः ॥ ५ औषधादीनां दुःखकरउपयोगोऽनुपशयइत्यर्थः ॥ ६ दोषेतिकर्तव्योपलक्षितं व्याधेर्जन्म संप्राप्तिः ॥

कहीनशुष्कप्रमिततृषिताशनक्षुधितांबुपानासृक्क्षयविरेचनादिकर्मातियोगवेगविधारणोदीरणरात्रिजागरणप्रवातव्यवायव्यायामबलवद्युद्धनिग्रहातिखरचापकर्षणात्युच्चविषमलंघनाध्वाऽध्ययनधावनसलिलतरणाभिघातदम्यगोवाजिगजनिग्रहाश्मशिलालोहकाष्ठोत्क्षेपविक्षेपभ्रमणचालनगाढोच्छादनपरावातनादिसाहसभयशोकोत्कंठादिभिरतिसेवितैर्ग्रीष्मवर्षापराण्हापररात्राहारपरिणामांतेषु च वायुः प्रकोपमापद्यते ॥ कट्वम्ललवणक्षारोष्णतीक्ष्णविदाहिशुक्तशांडाकीमद्यमूत्रमस्तुदधिधान्याम्लतैलकुलत्थमाषनिष्पावतिलान्नलट्वा[1]कुठेरकादिवर्गाम्राम्रातकाम्लीकापीलुभल्लातकास्थिलांगलिकामरिचातपाग्निरजोधूमक्रोधेर्ष्याऽजीर्णमैथुनोपगमादिभिर्वर्षाशरन्मध्यंदिनार्द्धरात्राहारविदाहकालेषु च पित्तं ॥ मधुराम्ललवणस्निग्धगुरुशीतपिच्छिलाभिष्यंदिनवान्नपिष्टपृथुकस्थूलभक्ष्यशष्कुल्यामक्षीरकिलाटमोरटकूचिकापिंडकपीयूषेक्षुरसफाणितगुडापूपपिशितमोचखर्जूरभव्यनालिकेरनिशांबुपानात्यंबुपानातिसंतर्पणभुक्तमात्रदिवास्वप्नकालातिस्वप्नकायवाङ्मनोऽव्यापारानारंभानुपधानशयनावश्यायहर्षच्छर्दिविघातविरेचनाद्ययोगादिभिः शिशिरवसंतपूर्वाण्हप्रदोषभुक्तमात्रेषु च श्लेष्मा ॥ द्वयसंसर्गात्संसर्गः ॥ सर्वेषां तु मिश्रीभावात्तथाऽनशनात्यशनाध्यशनसमशनविषमाशनविरुद्धाशनसंकीर्णाशनव्यापन्नांबुमद्यमंदकदधियावक[2]यवसुरापिण्याकाममूलकसर्षपशुष्कशाकवल्लूर[3]क्लशापिशितलकुचामफलमृत्तिकाभ्यवहाराच्चपरिवर्त[4]तुव्यापदसात्म्यौषधिगंधाघ्राणविषपिटकाविषगराभ्यवहारानार्तवदुर्दिनग्रहपीडाग्रहावेशपुरोवातपर्वतोपश्लेषरसायनस्नेहस्वेदविरेचनादिमिथ्यायोगेभ्यः पापानां च कर्मणामभ्यासात्पूर्वकृतानां च परिणामात्स्त्रीणां विषमप्रस-

---

१ लट्वा कौसुंभं शाकं २ स्विन्नयवाः ३ वल्लूरं शुष्कमांसं ॥ ४ अन्न-
स्य परिवर्तो विनियमः ॥ परिवर्त्तो विनियमे इति मेदिनीकरः

धात्मसुतानां च मिथ्योपचारात्सन्निपातः ॥ इति सामान्यतः सर्वेषु रोगेषु दोषप्रकोपहेतुरुक्तइति ॥ भवति चात्र ॥ प्रतिरोगमिति कुद्धा रोगाधिष्ठानगामिनीः ॥ रसायनीः प्रपद्याशु दोषा देहे विकुर्वते ॥ आधान[1]जन्मनिधनप्रत्यराख्यविपत्करे ॥ नक्षत्रे व्याधिरुत्पन्नः क्लेशाय मरणाय वा ॥ ज्वरस्तु जातः षड्रात्रादश्विनीषु निवर्तते ॥ भरणीषु च पंचाहात्सप्ताहात्कृत्तिकासु च ॥ त्रिःसप्तरात्रादथवा रोहिण्यामष्टरात्रतः॥ एकादशाहा दिवसान्मृगे षण्नवरात्रयोः ॥ पंचाहान्मृत्युरार्द्रायां त्रिपक्षे संशयोऽथवा ॥ पुनर्वसौ प्रवृत्तस्तु ज्वरोऽपैति त्रयोदशात् ॥ दिवसात्सप्तविंशाहाद्द्व्यहात्सप्ताहतोऽथवा ॥ पुष्याश्लेषासु मरणं चिरेणाऽपि मघासु तु ॥ अवश्यं स्वास्थ्यमाप्नोति द्वादशाहान्न चेन्मृतः ॥ फाल्गुन्योःपूर्वयोर्मृत्युरन्ययोस्तु दिनेऽष्टमे॥नवमे द्व्येकविंशे[2] वा ज्वरः सौम्यत्वमृच्छति ॥ हस्ते[3]ऽन्हि सप्तमे शांतिश्चित्रायामष्टमेऽथवा[4] ॥ पुनश्चित्रागमे स्वातौ दशाहादथवा त्रिभिः ॥ पक्षैर्मृत्युं विशाखासु द्वाविंशेऽहनि निर्दिशेत् ॥ नवमेऽन्हि न चेच्छांतिर्मैत्रे[5] मृत्युस्ततः परं ॥ ज्येष्ठायांपंचमे मृत्युरूर्ध्वं वा द्वादशात्सुखं॥ स्वास्थ्यं दशाहान्मूले न त्रिःसप्ताहेऽथवा गते ॥ पूर्वाषाढासु नवमे ततोऽन्यासु तु मासतः॥अष्टाभिरथवा मासैर्नवभिर्वा भवेच्छिवं॥आज्येष्ठाहाद्धनिष्ठासु द्वादशाहारुणेषु तु ॥ षडहे द्वादशाहे वा मृत्युर्भद्रपदासु तु ॥ उत्तरासु द्विसप्ताहात्प्रशमो रेवतीषु च ॥चतूरात्रेऽष्टरात्रे वा क्षेममित्याह हारितः ॥ इति सर्वरोगनिदानं नाम प्रथमोऽध्यायः॥१॥

अथातो ज्वरनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ अष्टाभिः कारणैर्ज्वरः संजायते मनुष्याणां पृथक्दोषैः संसृष्टैः सन्निपतितैरागंतुना च ॥

---

१ आधानं जन्मतो यद्दशमं नक्षत्रं निधनं सप्तमी तारा प्रत्यरः पंचमी तारा विपत्करं तृतीयातारा २ चैकविंशेवेतिपाठः ३ हस्तेनेतिपाठः ४ भवेदितिपाठः ५ मैत्र्ये अनुराधायां

तत्र यथोक्तैः प्रकोपनविशेषैः प्रकुपिता दोषाः प्रविश्यामाशयमू-
ष्मणा मिश्रीभूयाममनुगम्य रसस्वेदवाहीनि स्रोतांसि पिधाय पि-
त्तं तु द्रवत्वात्तमिव जलमनलमुपहत्य सर्वेऽपि च दोषाः पक्तारं
स्वस्थानाद्बहिर्निरस्य सह तेन सकलमपि शरीरमभिसर्पंति ॥ तत्सं-
पर्काल्लब्धबलेन स्वेनोष्मणा नितरां देहोष्माणमेधयंतोऽतःस्रोतो-
मुखपिधानात्स्तंभमादधाना बहिरपि स्वेदमपहरंतः सर्वेंद्रियाणि चो-
पतापयंतो ज्वरमभिनिर्वर्त्तयंति ॥ तस्येमानि पूर्वरूपाणि मुखे वै-
रस्यमन्नानभिलाषो गुरुगात्रत्वमालस्यमल्पप्राणता गतिस्खलनं नि-
द्राधिक्यमरतिरसूया हितोपदेशेषु प्रद्वेषो बालेषु मधुरेषु च भक्ष्ये-
ष्वम्ललवणकटुकाभिनंदनमविपाकोऽगमर्दश्चक्षुषो राकुलत्वं साश्रुता
जृंभा विनामः क्लमो रोमहर्षः शब्दानलांबुशीतवातच्छायातपे-
ष्वकस्मादिच्छाद्वेषौ च ॥ तदनंतरं व्यक्तीभावो ज्वरस्येति ॥ भव-
ति चात्र ॥ आगमापगमक्षोभमृदुता वेदनोष्मणां ॥ वैषम्यं त-
त्र तत्रांगे तास्ताः स्युर्वेदनाश्चलाः ॥ पादयोः सुप्तता स्तंभः पिं-
डिकोद्वेष्टनं श्रमः ॥ विश्लेषइव संधीनां सादऊर्वोः कटिग्रहः ॥
पृष्ठं क्षोदमिवाप्नोति निष्पीड्यत इवोदरं ॥ छिद्यंतइव चास्थीनि
पार्श्वगानि विशेषतः॥हृदयस्य ग्रहस्तोदः[1] प्राजनेनेव वक्षसः॥स्कंधयो-
र्मथनं बाह्वोर्भेदः पीडनमंसयोः॥ अशक्तिर्भक्षणे हन्वोर्जृंभणं कर्णयोः
स्वनः ॥ निस्तोदः शंखयोर्मूर्ध्नि वेदना विरसास्यता॥कषायास्यत्वम-
थवा मलानामप्रवर्त्तनं ॥ रूक्षारुणत्वगास्याक्षिनखमूत्रपुरीषता ॥
प्रसेकारोचकाश्रद्धा[2]विपाकास्वेदजागराः ॥ कंठौष्ठशोषस्तृट् शुष्कौ
छर्दिकासौ विषादिता ॥ हर्षो रोमांगदंतेषु वेपथुः क्षवथोर्ग्रहः ॥ भ्र-
मः प्रलापो घर्मेच्छा विनामश्चानिलज्वरे ॥ युगपद्व्याप्तिरंगानां प्रला-

१ प्रतोदेनेव ॥ २ अरोचकेन वक्त्रस्थमपि न भुंक्ते अश्रद्धया केवलं नाभिलषति मुखस्थं भक्षयत्येवेति विशेषः ॥

षः कटुवक्त्रता ॥ नासाऽस्यपाकः शीतेच्छा भ्रमो मूर्च्छा मदोऽरतिः ॥ विड्भ्रंशः पित्तवमनं रक्तष्ठीवनमम्लकः ॥ रक्तकोठोद्भवः पीतहरितत्वं त्वगादिषु ॥ स्वेदो निःश्वासवैगंध्यमतितृष्णा च पित्तजे ॥ विशेषादरुचिर्जाड्यं स्रोतोरोधोऽल्पवेगता ॥ प्रसेको मुखमाधुर्यं हृल्लेपश्वासपीनसाः ॥ हृल्लासश्छर्दनं कासः स्तंभः श्वैत्यं त्वगादिषु॥ अंगेषु शीतपिटकास्तंद्रोदर्दः कफोद्भवे ॥ काले यथास्वं सर्वेषां प्रवृत्तिर्वृद्धिरेव वा ॥ निदानोक्तानुपशयो विपरीतोपशायिता ॥ यथास्वलिंगसंसर्गे ज्वरः संसर्गजोऽपि च ॥ शिरोर्तिमूर्च्छावमिदाहमोहकंठास्यशोषारतिपर्वभेदाः ॥ उन्निद्रतातृड्भ्रमरोमहर्षा जृंभाऽतिवाक्त्वं च चलात्सपित्तात् ॥ तापहान्यरुचिपर्वशिरोरुक्पीनसश्वसनकासविबंधाः ॥ शीतजाड्यतिमिरभ्रमतंद्राः श्लेष्मवातजनितज्वरलिंगं ॥ शीतस्तंभस्वेददाहाव्यवस्था तृष्णा कासः श्लेष्मपित्तप्रवृत्तिः ॥ मोहस्तंद्रा लिप्ततिक्तास्यता च ज्ञेयं रूपं श्लेष्मपित्तज्वरस्य ॥ सर्वजो लक्षणैः सर्वैर्दाहोऽत्र च मुहुर्मुहुः ॥ तद्वच्छीतं महानिद्रा दिवा जागरणं निशि ॥ सदा वा नैव वा निद्रा महास्वेदोऽति नैव वा ॥ गीतनर्तनहास्यादिविकृतेहाप्रवर्त्तनं ॥ साश्रुणी कलुषे भुग्ने रक्ते लुलितपक्ष्मणी ॥ अक्षिणी पिंडिका पार्श्वमूर्द्धपर्वास्थिरुक् भ्रमः ॥ सस्वनौ सरुजौ कर्णौ कंठः शूकैरिवावृतः ॥ परिदग्धा खरा जिव्हा गुरुस्त्रस्तांगसंधिता॥ रक्तपित्तकफष्ठीवो लोलनं शिरसोऽतितृट् ॥ कोठानां श्यावरक्तानां मंडलानां च दर्शनं ॥ हृद्व्यथा मलसंसर्गः प्रवृत्तिर्वाऽल्पशोऽति वा ॥ स्निग्धास्यता बलभ्रंशः स्वरसादः प्रलापिता ॥ दोषपाकश्चिरात्तंद्रा प्रततं कंठकूजनं ॥सन्निपातमभिन्यासं तं ब्रूयाच्च हतौजसं ॥ वायुना कफरुद्धेन पित्तमंतः

---

१ स्वेदो घर्मागमनं प्रायेण सामदोषेण स्रोतसां निरोधात्सर्वज्वरेषु घर्मनिरोधः अत्र तु पित्तस्य तैक्ष्ण्याज्ज्वरप्रभावात्स न भवति ॥

प्रपीडितं ॥ व्यवायित्वाच्च सौक्ष्म्याच्च बहिर्मार्गं प्रवर्त्तते ॥ तेन हारिद्रनेत्रत्वं सन्निपातोद्भवे ज्वरे ॥ दोषे विबद्धे नष्टेऽग्नौ सर्वसंपूर्णलक्षणः ॥ असाध्यः सोऽन्यथा कृच्छ्रो भवेद्वैकल्यदोऽपि वा ॥ अन्यश्च सन्निपातोत्थो यत्र पित्तं पृथक् स्थितं ॥ त्वचि कोष्ठे ऽथवा दाहं विदधाति पुरोऽनु वा ॥ तद्वद्वातकफौ शीतं दाहादिर्दुस्तरस्तयोः॥ शीतादौ तत्र पित्तेन कफे स्यंदितशोषिते ॥ शीते शांतेऽम्लको मूर्च्छा मदस्तृष्णा च जायते ॥ दाहादौ पुनरंते स्युस्तंद्रास्वेदवमिक्लमाः ॥आगंतुरभिघाताभिषंगशापाभिचारतः॥चतुर्द्धाऽत्र क्षतच्छेददाहाद्यैरभिघातजः ॥ श्रमाच्च तस्मिन्पवनः प्रायो रक्तं प्रदूषयन् ॥ सव्यथाशोफवैवर्ण्यं सरुजं कुरुते ज्वरं ॥ग्रहावेशौषधिविषक्रोधभीशोककामजः ॥ अभिषंगाद्ग्रहेणास्मिन्नकस्माद्धासरोदने ॥ ओषधीगंधजे मूर्च्छा शिरोरुक् श्वयथुः क्षवः ॥ विषान्मूर्च्छाऽतिसारास्यश्यावतादाहहृद्ग्रहाः ॥ क्रोधात्कंपः शिरोरुक् च प्रलापो भयशोकजे॥ कामाद्भ्रमोऽरुचिर्दाहो ह्रीनिद्राधीधृतिक्षयः ॥ ग्रहादौ सन्निपातस्य भयादौ मरुतस्त्रये ॥ कोपः कोपेऽपि पित्तस्य यौ तु शापाभिचारजौ ॥ सन्निपातज्वरौ घोरौ तावसह्यतमौ मतौ ॥ तत्राभिचारकैर्मंत्रैर्हूयमानस्य तप्यते ॥ पूर्वं चेतस्ततो देहस्ततो विस्फोटतृड्भ्रमैः ॥ सदाहमूर्च्छैर्ग्रस्तस्य प्रत्यहं वर्द्धते ज्वरः ॥ इति ज्वरोऽष्टधा दृष्टः समासाद्द्विविधस्तु सः ॥ शारीरो मानसः सौम्यस्तीक्ष्णोंऽतर्बहिराश्रयः ॥ प्राकृतो वैकृतः साध्योऽसाध्यः सामो निरामकः ॥ पूर्वं शरीरे शारीरे तापो मनसि मानसे ॥ पवने योगवाहित्वाच्छीतं श्लेष्मयुते भवेत् ॥ दाहः पित्तयुते मिश्रं मिश्रेंऽतःसंश्रये पुनः ॥ ज्वरेऽधिकं विकाराः स्युरंतःक्षोभो मलग्रहः ॥ बहिरेव बहिर्वेगे तापोऽपि च सुसाध्यता ॥ वर्षाशरद्वसंतेषु वाताद्यैः प्राकृतः क्रमात् ॥ वैकृतोऽन्यः स दुःसाध्यः प्रायश्च प्राकृतोऽनिलात् ॥ एकमार्गक्रियारंभ-

न्यनिवृत्तेर्महात्ययात् ॥ वर्षासु मारुतो दुष्टः पित्तश्लेष्मान्वितो ज्वरं ॥ कुर्यात्पित्तं च शरदि तस्य चानुबलः कफः ॥ तत्प्रकृत्या विसर्गाच्च तत्र नानशनाद्भयं ॥ कफो वसंते तमपि वातपित्तं भवेदनु ॥ बलवत्स्वल्पदोषेषु ज्वरः साध्योऽनुपद्रवः॥ सर्वथा विकृतिज्ञाने प्रागसाध्यउदाहृतः ॥ ज्वरोपद्रवतीक्ष्णत्वमग्लानिर्बहुमूत्रता ॥ न प्रवृत्तिर्न विड्जीर्णा न क्षुत्सामज्वराकृतिः ॥ ज्वरवेगोऽधिकं तृष्णा प्रलापः श्वसनं भ्रमः ॥ मलप्रवृत्तिरुत्क्लेशः पच्यमानस्य लक्षणं ॥ जीर्णताऽऽमविपर्यासात्सप्तरात्रं च लंघनात् ॥ ज्वरः पंचविधः प्रोक्तो मलकालबलाबलात् ॥ प्रायशः सन्निपातेन भूयसा व्यपदिश्यते ॥ संततः सततोऽन्येद्युस्तृतीयकचतुर्थकौ ॥ धातुमूत्रशकृद्वाहिस्रोतसां व्यापिनो मलाः ॥ तापयंतस्तनुं सर्वां तुल्यदूष्यादिवर्द्धिताः ॥ बलिनो गुरवः स्तब्धा विशेषेण रसाश्रिताः ॥ संततं निष्प्रतिद्वंद्वा ज्वरं कुर्युस्सुदुसहं ॥ मलं ज्वरोष्मा धातून्वा स शीघ्रं क्षपयेत्ततः ॥ सर्वाकारं रसादीनां शुद्ध्याऽशुद्ध्याऽपि वा क्रमात् ॥ वातपित्तकफैः सप्त दश द्वादश वासरान्॥ प्रायोऽनुयाति मर्यादां मोक्षाय च वधाय च ॥ इत्यग्निवेशस्य मतं हारीतस्य पुनः स्मृतिः ॥ द्विगुणा सप्तमी यावन्नवम्येकादशी तथा ॥ एषा त्रिदोषमर्यादा मोक्षाय च वधाय च ॥ शुद्ध्यशुद्धौ ज्वरः कालं दीर्घमप्यनुवर्तते ॥ कृशानां व्याधिमुक्तानां मिथ्याहारादिसेविनां ॥ अल्पोऽपि दोषो दूष्यादेर्लब्ध्वाऽन्यतमतो बलं॥ सप्रत्यनीको विषमं कुर्याद्वृद्धिक्षयान्वितः ॥ सूक्ष्मसूक्ष्मतरास्येषु दूरदूरतरेषु च ॥ दोषो रक्तादिमार्गेषु शनैरल्पश्चिरेण यत् ॥ याति देहं च नाशेषं भूयिष्ठं भेषजेऽपि च ॥ क्रमोऽयं तेन विच्छिन्नसंतापो लक्ष्यते ज्वरः॥ विषमो विषमारंभक्रियाकालानुषंगवान् ॥ यथोत्तरं मंदगतिर्मंदशक्तिर्यथा यथा॥कालेनाप्नोति सदृशान्सरसादींस्तथा तथा ॥ दोषो ज्वरयति क्रुद्धश्चिराच्चिरतरेण वा ॥ भूमौ स्थितं जलैः सिक्तं कालमेव प्रती-

क्षते॥ अंकुराय यथा बीजं दोषबीजं रुजे तथा ॥ वेगं कृत्वा विषं यद्वदाशये लीयतेऽबलं ॥ कुप्यत्याप्तबलं भूयः काले दोषविषं तथा ॥ एवं ज्वराः प्रवर्त्तंते विषमाः सततादयः ॥ दोषः प्रवर्त्तते तेषां स्वे काले ज्वरयन् बली ॥ निवर्त्तते पुनश्चैष प्रत्यनीकबलाबलः ॥ क्षीणे दोषे ज्वरः सूक्ष्मो रसादिष्वेव लीयते लीनत्वात्कार्श्यवैवर्ण्यजाड्यादीनादधाति सः ॥ अतिलीनोऽतिमंदत्वाद्भवत्यन्हि न पंचमे ॥ आसन्नविवृतास्यत्वात्स्रोतसां रसवाहिनां॥ आशु सर्वस्य वपुषो व्याप्तिर्दोषेण जायते ॥ संततः सततस्तेन विपरीतो विपर्ययात् ॥ दोषो रक्ताश्रयः प्रायः करोति सततं ज्वरं ॥ अहोरात्रस्य स द्विः स्यात्सकृदन्येद्युराश्रितः ॥ तस्मिन्मांसवहानाडीर्मेदोनाडीस्तृतीयके ॥ ग्राही पित्तानिलान्मूर्ध्नस्त्रिकस्य कफपित्ततः ॥ सपृष्ठस्यानिलकफात्स चैकाहांतरः स्मृतः ॥ चतुर्थको मले मेदोमज्जास्थ्यन्यतमस्थिते ॥ मज्जस्थएवेत्यपरे प्रभावं स तु दर्शयेत् ॥ द्विधा कफेन जंघाभ्यां प्रथमं शिरसो ऽनिलात् ॥ गंभीरधातुचारित्वात्सन्निपातेन संभवात् ॥ तुल्योच्छ्रायाच्च दोषाणां दुश्चिकित्स्यश्चतुर्थकः ॥ अस्थिमज्जोभयगते चातुर्थिकविपर्ययः ॥ त्र्यहात् द्व्यहं ज्वरयति दिनमेकंतु मुंचति ॥ बलाबलेन दोषाणामन्नचेष्टादिजन्मना ॥ ज्वरः स्यान्मनसस्तद्वत्कर्मणश्च तदा तदा॥ उत्क्लेशो गौरवं दैन्यं भंगोऽगानां विजृंभणं॥अरोचको वमिः सादः सर्वस्मिन् रसगे ज्वरे ॥रक्तनिष्ठीवनं तृष्णारुक्षोष्णपिडिकोद्गमः॥ दाहरागभ्रमभ्रमदप्रलापा रक्तसंश्रिते ॥ तृड्ग्लानिः सृष्टवर्चस्त्वमंतर्दाहो भ्रमस्तमः ॥ दौर्गंध्यं गात्रविक्षेपो मांसस्थे मेदसि स्थिते ॥ स्वेदोऽतितृष्णा वमनं स्वगंधस्यासहिष्णुता ॥ प्रलापो ग्लानिररुचिरस्थिस्थे त्वस्थिभेदनं ॥ दोषप्रवृत्तिरूर्ध्वाधः श्वासांगाक्षेपकूजनं ॥ अंतर्दाहो बहिः शैत्यं श्वासो हिध्मा च मज्जगे ॥

तमसो दर्शनं मर्मच्छेदनं स्तब्धमेंढ्रता ॥शुक्रप्रवृत्तिर्मृत्युश्च जायते शुक्रसंश्रये ॥ उत्तरोत्तरदुःसाध्याः पंचात्रांत्यौ तु वर्जयेत् ॥ प्रलिंपन्निव गात्राणि श्लेष्मणा गौरवेण च ॥ मंदज्वरप्रलेपस्तु स शीतः स्यात्प्रलेपकः ॥ नित्यं मंदज्वरो रूक्षः शीतः कृच्छ्रेण सिध्यति ॥ स्तब्धांगः श्लेष्मभूयिष्ठो भवेद्वातबलासकः ॥ हरिद्राभेकवर्णाभस्तद्वर्णं यः प्रमेहति ॥ स वै हारिद्रको नाम ज्वरभेदोऽतकः स्मृतः ॥ कफवातौ समौ यस्य हीनपित्तस्य देहिनः ॥ तीक्ष्णो वा यदि वा मंदो जायते रात्रिगो ज्वरः ॥ दिवाकरापीतबले व्यायामाच्च विशोषिते ॥ शरीरे नियतं वाताज्ज्वरः स्यात्पूर्वरात्रिकः ॥ आमाशये यदा दुष्टे श्लेष्मपित्ते व्यवस्थिते ॥ तदाऽर्द्धं शीतलं देहे त्वर्द्धं चोष्णं प्रजायते ॥ काये पित्तं यदा दुष्टं श्लेष्मा चांते व्यवस्थितः ॥ उष्णत्वं तेन देहस्य शीतत्वं करपादयोः ॥ धातून्प्रक्षोभयन्दोषो मोक्षकाले विलीयते ॥ ततो-नरः श्वसन्स्विद्यन्कूजन्वमति चेष्टते॥ वेपते प्रलपत्युष्णैः शीतैश्चांगैर्हतप्रभः॥विसंज्ञो ज्वरवेगार्त्तः सक्रोधइव वीक्षते॥सदोपशब्दं च शकृद्द्रवं सृजति वेगवत् ॥ देहो लघुर्व्यपगतक्लममोहतापः पाको मुखे करणसौष्ठवमव्यथत्वं ॥ स्वेदः क्षवः प्रकृतियोगि मनोऽन्नलिप्सा कंडूश्च मूर्ध्नि विगतज्वरलक्षणानि ॥ इति ज्वरनिदानं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥२॥

अथातो रक्तपित्तकासनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ भृशोष्णतीक्ष्णकट्वम्ललवणातिविदाहिभिः ॥ कोद्रवोद्दालकैश्चान्नैस्तद्युक्तैरतिसेवितैः ॥ कुपितं पित्तलैः पित्तं द्रवं रक्तं च मूर्च्छते ॥ ते मिथस्तुल्यरूपत्वमागम्य व्याप्नुतस्तनुं ॥ पित्तं रक्तस्य विकृतेः संसर्गाद्दूषणादपि ॥ गंधवर्णानुवृत्तेश्च रक्तेन व्यपदिश्यते ॥ प्रभवत्यसृजः स्थानात्प्लीहतो यकृतश्च तत् ॥शिरोगुरुत्वमरुचिः शीतेच्छा धूमकोऽम्लकः॥ छर्दिश्छर्दितबैभत्स्यं कासः श्वासो भ्रमः क्लमः ॥ लोहलोहितमत्स्यामगंधास्यत्वं स्वर

---

१ दंगबलासकइतिपाठः २ इदंज्वरमोक्षकाललक्षणं

क्षयः ॥ रक्तहारिद्रहरितवर्णता नयनादिषु ॥ नीललोहितपीतानां वर्णा
नामविवेचनं ॥ स्वप्ने तद्वर्णदर्शित्वं भवत्यस्मिन् भविष्यति ॥ ऊर्ध्वं ना
साक्षिकर्णास्यैर्मेढ्रयोनिगुदैरधः ॥ कुपितं रोमकूपैश्च समस्तैस्तत्प्रवर्तते
॥ ऊर्ध्वं साध्यं कफाद्यस्मात्तद्विरेचनसाधनं ॥ बह्वौषधं च पित्तस्य
विरेको हि वरौषधं ॥ अनुबंधी कफो यश्च तत्र तस्यापि शुद्धिकृत् ॥
कषायाः स्वादवोऽप्यस्य विशुद्धश्लेष्मणो हिताः॥ किमु तिक्ताः कषा
या वा ये निसर्गात्कफापहाः ॥ अधो याप्यं चलाद्यस्मात्तत्प्रच्छर्दन
साधनं ॥ अल्पौषधं च पित्तस्य वमनं न वरौषधं ॥ अनुबं
धी चलो यस्य शांतयेऽपि न तस्य तत् ॥ कषायाश्च हितास्त-
स्य मधुरा एव केवलं ॥ कफमारुतसंसृष्टमसाध्यमुभयायनं ॥
अशक्यप्रातिलोम्यत्वादभावादौषधस्य च ॥ न हि संशोधनं किंचिद
स्त्यस्यप्रतिलोमगं ॥ शोधनं प्रतिलोमं च रक्तपित्ते भिषग्जितं ॥
एवमेवोपशमनं सर्वशो नास्य विद्यते ॥ संसृष्टेषु हि दोषेषु सर्वजि-
च्छमनं हितं ॥ तत्र दोषानुगमनं सिरास्विव लक्षयेत् ॥उपद्रवांश्च वि-
ह्लिङ्गानतस्तेषु चाधिकं ॥ आशुकारी यतः कासः स एवातः प्रव-
क्ष्यते ॥ पंच कासाः स्मृता वातपित्तश्लेष्मक्षतक्षयैः ॥ क्षयायोपे-
क्षिताः सर्वे बलिनश्चोत्तरोत्तरं ॥ तेषां भविष्यतां रूपं कंठे कंडूररो-
चकः ॥ शूकपूर्णाभकंठत्वमस्वास्थ्यं हृदयस्य च ॥ कषायविरला-
सात्म्यपट्वम्लमधुरोषणैः ॥रूक्षशीतगुरुस्निग्धक्लेदिपर्युषिताशनैः ॥ धा-
रणोदीरणायासरात्र्यहःस्वप्नजागरैः ॥ अन्यैश्च तद्विधैर्धातुक्षयावरण-
कारिभिः ॥ क्रुद्धः प्रतिहतोऽपाने यदाऽपानः प्रपद्यते ॥ ऊर्ध्वं र-
सस्य स्वस्थाने तिष्ठाशुरुपपद्यते ॥ उदानेन सजंस्तत्र कंठे चानु प्र-
पूर्य च ॥ वाहिनीर्गलमूर्द्धस्थास्ततोंगान्युत्क्षिपन्निव ॥ क्षिपन्निवा-
क्षिणी पृष्ठमुरःपार्श्वे च पीडयन् ॥ विवृतत्वान्मुखेनैति भिन्नकांस्यो-

---

१ तिष्ठत्याशूपपद्यते ॥ इतिपाठः

पमध्वनिः ॥ यस्मात्तस्मात्स वर्णौजोबलमांसक्षयावहः ॥ हेतुभेदा-
त्प्रतीघातभेदो वायोः संरहसः ॥ यद्रुजाशब्दवैषम्यं कासानां जाय-
ते ततः ॥ कुपितो वातलैर्वातः शुष्कोरःकंठवक्त्रतां ॥ हृत्पार्श्वोरः-
शिरःशूलमोहक्षोभस्वरक्षयान् ॥ करोति शुष्कं कासं च महावेगरु-
जास्वनं ॥ सोंऽगहर्षी कफं शुष्कं कृच्छ्रान्मुक्त्वा ऽल्पतां व्रजेत् ॥
पित्तात्पीताक्षिकफता तिक्तास्यत्वं ज्वरो भ्रमः ॥ पित्तासृग्वमनं
तृष्णा वैस्वर्यं धूमकोऽम्लकः ॥ प्रततं कासवेगेन ज्योतिषामिव दर्श-
नं ॥ कफादुरोल्परुङ्मूर्द्धहृदयं स्तिमितं गुरु ॥ कंठोपलेपसदनपीनस-
च्छर्द्यरोचकाः ॥ रोमहर्षो घनास्निग्धश्वेतश्लेष्मप्रवर्त्तनं ॥ युद्धाद्यैः
साहसैस्तैस्तैः सेवितैरयथाबलं ॥ उरस्यंतःक्षते वायुः पित्तेनानुगतो ब-
ली ॥ कुपितः कुरुते कासं कफं तेन सशोणितं ॥ पीतं श्यावं च
शुष्कं च ग्रथितं कुथितं बहुं ॥ ष्ठीवेत्कंठेन रुजता विभिन्नेनेव चो-
रसा ॥ सूचीभिरिव तीक्ष्णाभिस्तुद्यमानेन शूलिना ॥ पर्वभेदज्वर-
श्वासतृष्णावैस्वर्यकंपवान् ॥ पारावतइवाकूजन् पार्श्वशूली ततोऽ-
स्य च ॥ क्रमाद्वीर्यं रुचिः पक्ता बलं वर्णश्च हीयते ॥ क्षीणस्य सा-
सृङ्मूत्रत्वं स्याच्च पृष्ठकटिग्रहः ॥ वायुप्रधानाः कुपिता धातवो रा-
जयक्ष्मिणः ॥ कुर्वंति यक्ष्मायतनैः कासं ष्ठीवेत्कफं ततः ॥ पूतिपूयो-
पमं पीतं विस्रं हरितलोहितं ॥ लुप्येते इव पार्श्वे च हृदयं पततीव
च ॥ अकस्मादुष्णशीतेच्छा बह्वाशित्वं बलक्षयः ॥ स्निग्धप्रसन्नव-
क्त्रत्वं श्रीमद्दर्शननेत्रता ॥ ततोऽस्य क्षयरूपाणि सर्वाण्याविर्भवंति-
च ॥ इत्येषः क्षयजः कासः क्षीणानां देहनाशनः ॥ याप्यो वा बलिनां
तद्वत्क्षतजोऽभिनवौ तु तौ ॥ सिध्येतामपि सामर्थ्यात्साध्या दोषैः पृ-
थक् त्रयः ॥ मिश्रा याप्या द्वयात्सर्वे जरसा स्थविरस्य च ॥ कासा-
च्छ्वासक्षयच्छर्दिस्वरसादादयो गदाः ॥ भवंत्युपेक्षया यस्मात्तस्मात्तं
त्वरया जयेत्॥इति रक्तपित्तकासनिदानं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥३॥

अथातः श्वासहिध्मानिदानं व्याख्यास्यामः॥ कासवृद्ध्या भवेच्छ्वा-
सः पूर्वैर्वा दोषकोपनैः॥ आमातिसारवमथुविषपांडुज्वरैरपि॥ रजोधूमा-
निलैर्मर्मघातादतिहिमांबुना॥ क्षुद्रकस्तमकश्छिन्नो महानूर्ध्वश्च पंच-
मः॥ कफोपरुद्धगमनः पवनो विष्वगास्थितः[1]॥ प्राणोदकान्नवाहीनि
दुष्टः स्रोतांसि दूषयन्॥ उरःस्थः कुरुते श्वासमामाशयसमुद्भवं॥ प्राग्रू-
पं तस्य हृत्पार्श्वशूलं प्राणविलोमता॥ आनाहः शंखभेदश्च तत्राया-
सातिभोजनैः॥ प्रेरितः प्रेरयेत्क्षुद्रं स्वयं संशमनं मरुत्॥
प्रतिलोमं सिरा गच्छन्नुदीर्य पवनः कफं॥ परिगृह्य शिरो-
ग्रीवमुरःपार्श्वे च पीडयन्॥ कासं घुर्घुरकं मोहमरुचिं पीनसं तृषं॥
करोति तीव्रवेगं च श्वासं प्राणोपतापिनं॥ प्रताम्येत्तस्य वेगेन निष्ठ्यू-
तांऽते क्षणं सुखी॥ कृच्छ्राच्छयानः श्वसिति निषण्णः स्वास्थ्यमृ-
च्छति॥ उच्छ्रिताक्षो ललाटेन स्विद्यता भृशमर्तिमान्॥ विशु-
ष्कास्यो मुहुःश्वासी कांक्षत्युष्णं सवेपथुः॥ मेघांबुशीतप्राग्वातैः
श्लेष्मलैश्च विवर्द्धते स याप्यस्तमकः साध्यो नवो वा बलिनो भ-
वेत्॥ ज्वरमूर्च्छायुतः शीतैः शाम्येत्प्रतमकस्तु सः॥ छिन्नाच्छ्वसि-
ति विच्छिन्नं मर्मच्छेदरुजार्दितः॥ सस्वेदमूर्च्छः सानाहो बस्तिदा-
हनिरोधवान्॥ अधोदृग्विप्लुताक्षश्च मुह्यन् रक्तैकलोचनः॥ शु-
ष्कास्यः प्रलपन् दीनो नष्टच्छायो विचेतनः॥ महता महता दि-
नो नादेन श्वसिति क्रथन्॥ उद्धूयमानः संरब्धो मत्तर्षभइवानि-
शं॥ प्रनष्टज्ञानविज्ञानो विभ्रांतनयनाननः॥ वक्षः समाक्षिपन् ब-
द्धमूत्रवर्चा विशीर्णवाक्॥ शुष्ककंठो मुहुर्मुह्यन्कर्णशंखशिरोऽति-
रुक्॥ दीर्घमूर्ध्वं श्वसित्यूर्ध्वान्न च प्रत्याहरत्यधः॥ श्लेष्मावृतमुख-
स्रोताः क्रुद्धगंधवहार्दितः॥ ऊर्ध्वदृग्वीक्षते भ्रांतमक्षिणी परितः क्षि-
पन्॥ मर्मसु छिद्यमानेषु परिदेवी निरुद्धवाक्॥ एते सिध्येयुरव्यक्ता

[1] समंताद्देहं व्याप्य स्थितः

व्यक्ताः प्राणहरा ध्रुवं ॥ श्वासैकहेतुप्राग्रूपसंख्याप्रकृतिसंश्रयाः ॥
हिध्मा भक्तोद्भवा क्षुद्रा यमला महतीति च ॥ गंभीरा च मरुत्त-
त्र त्वरयाऽयुक्तिसेवितैः ॥ रूक्षतीक्ष्णखरासात्म्यैरन्नपानैः प्रपीडितः
करोति हिध्मामरुजां मंदशब्दां क्षवानुगां ॥ शमं सात्म्यान्नपानेन या
प्रयाति च साऽन्नजा ॥ आयासात्पवनः क्रुद्धः क्षुद्रां हिध्मां प्रवर्त्तये-
त् ॥ जत्रुमूलप्रविसृतामल्पवेगां मृदुं च सा ॥ वृद्धिमायास्यतो याति
भुक्तमात्रे च मार्दवं ॥ चिरेण यमलैर्वेगैराहारे या प्रवर्त्तते ॥ परिणा-
मोन्मुखे वृद्धिं परिणामे च गच्छति ॥ कंपयंती शिरोग्रीवमाध्मातस्या
ति तृष्यतः ॥ प्रलापच्छर्द्यतीसारनेत्रविप्लुतिजृंभिणः ॥ यमला वेगिनी
हिध्मा परिणामवती च सा ॥ स्तब्धभ्रूशंखयुग्मस्य सास्रविप्लुतचक्षु-
षः ॥ स्तंभयंती तनुं वाचं स्मृतिं संज्ञां च मुष्णती ॥ रुंधती मार्ग-
मन्नस्य कुर्वतीमर्मघट्टनं ॥ पृष्ठतो नमनं शोषं महाहिध्मा प्रवर्तते ॥
महामूला महावेगा महाशब्दा महाबला ॥ पक्वाशयाद्वा नाभेर्वा
पूर्ववद्या प्रवर्त्तते ॥ तद्रूपा सा मुहुः कुर्याज्जृंभामंगप्रसारणं ॥ गं-
भीरेणाऽनुनादेन गंभीरा तासु साधयेत् ॥ आद्ये द्वे वर्जयेदंत्ये सर्व-
लिंगां च वेगिनीं ॥ सर्वाश्च संचितामस्य स्थविरस्य व्यवायिनः ॥
व्याधिभिः क्षीणदेहस्य भक्तच्छेदक्षतस्य वा ॥ सर्वेऽपि रोगा नाशा-
य न त्वेवं शीघ्रकारिणः ॥ हिध्माश्वासौ यथा तौ हि मृत्युकाले कृ-
तालयौ ॥ इति श्वासहिध्मानिदानं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अथातो राजयक्ष्मादिनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ अनेकरोगानुगतो
बहुरोगपुरोगमः ॥ राजयक्ष्मा क्षयः शोषो रोगराडिति च स्मृतः ॥ न-
क्षत्राणां द्विजानां च राज्ञोऽभूद्यदयं पुरा ॥ यच्च राजा च यक्ष्मा च
राजयक्ष्मा ततो मतः ॥ देहौषधक्षयकृतेः क्षयस्तत्संभवाच्च सः ॥
रसादिशोषणाच्छोषो रोगराट् तेषु राजनात् ॥ साहसं वेगसंरोधः शु-
क्रौजःस्नेहसंक्षयः ॥ अन्नपानविधित्यागश्चत्वारस्तस्य हेतवः ॥ तै-

रुदीर्णोऽनिलः पित्तं कफं चोदीर्य सर्वतः ॥ शरीरसंधीनाविश्य ता-
न् सिराश्च प्रपीडयन् ॥ मुखानि स्रोतसां रुध्वा तथैवाति विवृत्य
वा ॥ सर्पन्नूर्ध्वमधस्तिर्यक् यथास्वं जनयेद्गदान् ॥ रूपं भविष्यत-
स्तस्य प्रतिश्यायो भृशं क्षवः ॥ प्रसेको मुखमाधुर्यं सदनं वन्हिदे-
हयोः ॥ स्थाल्यमत्रान्नपानादौ शुचावप्यशुचीक्षणं ॥ मक्षिकातृण-
केशादिपातः प्रायोऽन्नपानयोः ॥ हृल्लासश्छर्दिररुचिरश्नतोऽपि बल-
क्षयः ॥ पाण्योरवेक्षा पादास्यशोफो ऽक्ष्णोरतिशुक्लता ॥ बाह्वोः प्र-
माणजिज्ञासा काये बैभत्स्यदर्शनं ॥ स्त्रीमद्यमांसप्रियता घृणित्वं
मूर्द्धगुंठनं ॥ नखकेशातिवृद्धिश्च स्वप्ने चाभिभवो भवेत् ॥ पतंग-
कृकलासाहिकपिश्वापदपक्षिभिः ॥ केशास्थितुषभस्मादिराशौ सम-
धिरोहणं ॥ शून्यानां ग्रामदेशानां दर्शनं शुष्यतोऽम्भसः ॥ ज्योति-
र्गिरीणां पततां ज्वलतां च महीरुहां ॥ पीनसश्वासकासांसमूर्द्धस्व-
ररुजोऽरुचिः ॥ ऊर्ध्वं विड्भ्रंशसंशोषावधश्छर्दिस्तु कोष्ठगे ॥ तिर्य-
क्स्थे पार्श्वरुग्दोषे संधिगे भवति ज्वरः ॥ रूपाण्येकादशैतानि जा-
यंते राजयक्ष्मिणः ॥ तेषामुपद्रवान्विद्यात्कंठोध्वंसमुरोरुजं ॥ जृं-
भांगमर्दनिष्ठीववन्हिसादास्यपूतिताः ॥ तत्र वाताच्छिरःपार्श्वशूल-
मंसांगमर्दनं ॥ कंठोत्ध्वंसः स्वरभ्रंशः पित्तात्पादांसपाणिषु ॥ दाहोऽ-
तिसारोऽसृक्छर्दिर्मुखगंधो ज्वरो मदः ॥ कफादरोचकश्छर्दिः कासो
मूर्द्धांगगौरवं ॥ प्रसेकः पीनसः श्वासः स्वरसादोऽल्पवन्हिता ॥ दो-
षैर्मंदानलत्वेन सोपलेपैः कफोल्बणैः ॥ स्रोतोमुखेषु रुद्धेषु धातू-
ष्मस्वल्पकेषु च ॥ विदह्यमानः स्वस्थाने रसस्तांस्तानुपद्रवान् ॥ कु-
र्वन्नगच्छन्मांसादीनसृक् चोर्ध्वं प्रधावति ॥पच्यते कोष्ठएवाश्वत्रमन्नप-
क्तैव चास्य यत् ॥ प्रायोऽस्मान्मलतां यातं नैवालं धातुपुष्टये ॥ र-
सोऽप्यस्य न रक्ताय मांसाय कुतएव तु ॥ उपष्टब्धः स शकृता केव-

१ अमत्रंपात्रं

लं वर्तते क्षयी ॥ लिंगेष्वल्पेष्वपि क्षीणं व्याध्यौषधबलाक्षमं ॥ वर्जयेत्साधयेदेवं सर्वेष्वपि ततोऽन्यथा ॥ दोषैर्व्यस्तैः समस्तैश्च क्षयात्षष्ठश्च मेदसा ॥ स्वरभेदो भवेत्तत्र क्षामो रूक्षश्चलः स्वरः ॥ शूकपूर्णाभकंठत्वं स्निग्धोष्णोपशयोऽनिलात् ॥ पित्तात्तालुगले दाहः शोषउक्तावसूयनं ॥ लिंपन्निव कफात्कंठं मंदः खुरखुरायते ॥ स्वरो विबद्धः सर्वैस्तु सर्वलिंगः क्षयात्कषेत् ॥ धूमायतीव चात्यर्थं मेदसा श्लेष्मलक्षणः ॥ कृच्छ्रलक्ष्याक्षरश्चात्र सर्वैरंत्यं च वर्जयेत् ॥ अरोचको भवेद्दोषैर्जिव्हाहृदयसंस्थितैः ॥ सन्निपातेन मनसः संतापेन च पंचमः ॥ कषायतिक्तमधुरं वातादिषु मुखं क्रमात् ॥ सर्वोत्थे विरसं शोकक्रोधादिषु यथामलं ॥ छर्दिर्दोषैः पृथक् सर्वैर्द्विष्टैरर्थैश्च पंचमी ॥ उदानो विकृतो दोषान्सर्वानप्यूर्ध्वमस्यति ॥ तासूत्क्लेशास्यलावण्यप्रसेकारुचयोऽग्रगाः ॥ नाभिपृष्ठं रुजन्वायुः पार्श्वे चाहारमुत्क्षिपेत् ॥ ततो विच्छिन्नमल्पाल्पं कषायं फेनिलं वमेत् ॥ शब्दोद्गार युतं कृष्णमच्छं कृच्छ्रेण वेगवत् ॥ कासास्यशोषहृन्मूर्द्धस्वरपीडाक्लमान्वितः ॥ पित्तात्क्षारोदकनिभं धूम्रं हरितपीतकं ॥ सासृगम्लं कटूष्णं च तृण्मूर्च्छादाहतापवत् ॥ कफात्स्निग्धं घनं शीतं श्लेष्मतंतुगवाक्षितं ॥ मधुरं लवणं भूरिप्रसक्तं लोमहर्षणं ॥ मुखश्वयथुमाधुर्यतंद्राहृल्लासकासवत् ॥ सर्वलिंगा मलैः सर्वै रिष्टोक्ता या च तां त्यजेत् ॥ पूत्यमेध्याशुचिद्विष्टदर्शनश्रवणादिभिः ॥ तप्ते चित्ते हृदि क्लिष्टे छर्दिर्द्विष्टार्थयोगजा ॥ वातादीनेव विमृशेत्कृमितृष्णाऽऽमदौर्हृदे ॥ शूलवेपथुहृल्लासैर्विशेषात्कृमिजां वदेत् ॥ कृमिहृद्रोगलिंगैश्च स्मृताः पंचैव हृद्गदाः ॥ तेषां गुल्मनिदानोक्तैः समुत्थानैः समुद्भवः ॥ वातेन शूल्यते ऽत्यर्थं तुद्यते स्फुटतीव च ॥ भिद्यते शुष्यति स्तब्धं हृदयं शून्यता द्रवः ॥ अकस्माद्दीनता शोको भयं शब्दासहिष्णुता ॥ वेपथुर्वेष्टनं मोहः श्वासरोधोऽल्पनिद्रता ॥ पित्ता-

तृष्णा भ्रमो मूर्च्छा दाहः स्वेदोऽम्लकः क्लमः ॥ छर्दनं चाम्लपित्तस्य धूमकः पीतता ज्वरः ॥ श्लेष्मणा हृदयं स्तब्धं भारिकं साश्मगर्भवत् ॥ कासाग्निसादनिष्ठीवनिद्रालस्यारुचिज्वराः ॥ सर्वलिंगं त्रिभिर्दोषैः कृमिभिः श्यावनेत्रता ॥ तमःप्रवेशो हृल्लासः शोषः कंडूः कफस्रुतिः हृदयं प्रततं चात्र क्रकचेनेव दीर्यते ॥ चिकित्सेदामयं घोरं तं शीघ्रं शीघ्रकारिणं ॥ वातात्पित्तात्कफात्तृष्णा सन्निपाताद्रसक्षयात् ॥ षष्ठी स्यादुपसर्गाच्च वातपित्ते तु कारणं सर्वासु तत्प्रकोपो हि सौम्यधातुप्रशोषणात् ॥ सर्वदेहश्रमोत्कंपतापतृड्दाहमोहकृत् ॥जिव्हामूलगलक्लोमतालुतोयवहाः सिराः ॥ संशोष्य तृष्णा जायंते तासां सामान्यलक्षणं ॥ मुखशोषो जलातृप्तिरन्नद्वेषः स्वरक्षयः ॥ कंठौष्ठजिव्हाकार्कश्यं जिव्हानिष्क्रमणं क्लमः ॥ प्रलापश्चित्तविभ्रंशस्तृड्ग्रहोक्तास्तथाऽऽमयाः ॥ मारुतात्क्षामता दैन्यं शंखतोदः शिरोभ्रमः ॥ गंधाज्ञानास्यवैरस्य श्रुतिनिद्राबलक्षयाः ॥ शीतांबुपानाद्वृद्धिश्चपित्तान्मूर्च्छाऽऽस्यतिक्तता॥रक्तेक्षणत्वं प्रततं शोषो दाहोऽतिधूमकः ॥ कफो रुणद्धि कुपितस्तोयवाहिषु मारुतं ॥ स्रोतःसु सकफस्तेन पंकवच्छोष्यते ततः ॥ शूकैरिवाचितः कंठो निद्रा मधुरवक्त्रता ॥आध्मानं शिरसो जाड्यं स्तैमित्यछर्द्यरोचकाः॥ आलस्यमविपाकश्च सर्वैः स्यात्सर्वलक्षणा ॥ आमोद्भवा च भक्तस्य संरोधाद्वातपित्तजा ॥ उष्णाक्लांतस्य सहसा शीतांभो भजतस्तृषं ॥ ऊष्मा रुद्धो गतः कोष्ठं यां कुर्यात्पित्तजैव सा ॥ या च पानातिपानोत्था तीक्ष्णाग्नेः संहजा[1] च या ॥ स्निग्धगुर्वम्ललवणभोजनेन कफोद्भवा ॥तृष्णा रसक्षयोक्तेन लक्षणेन क्षयात्मिका ॥ शोषमोहज्वराद्यन्यदीर्घरोगोपसर्गतः ॥ या तृष्णा जायते तीव्रा सोपसर्गात्मिका स्मृता ॥ ॥ इति राजयक्ष्मादिनिदानं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

---

१ स्नेहजेतिपाठः

अथातो मदात्ययादिनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ तीक्ष्णोष्णरूक्ष सूक्ष्माम्लव्यवाय्याशुकरं लघु ॥ विकाषी विशदं मद्यमोजसोऽस्माद्विपर्ययः ॥ तीक्ष्णादयो विषेप्युक्ताश्चित्तोपप्लाविनो गुणाः ॥ जीवितांलाय जायंते विषे नूत्कर्षवृत्तितः ॥ तीक्ष्णादिभिर्गुणैर्मद्यं मंदादीनोजसो गुणान् ॥ दशभिर्दश संक्षोभ्य चेतो नयति विक्रियां ॥ आद्ये मदे द्वितीये च प्रमादायतने स्थितः ॥ दुर्विकल्पहतो मूढः सुखमित्यधिमुच्यते ॥ मध्यमोत्तमयोः संधिं प्राप्य राजसतामसः ॥ निरंकुश इव व्यालो न किंचिन्नाचरेज्जडः ॥ इयं भूमिरवद्यानां दौःशील्यस्येदमास्पदं ॥ एकोऽयं बहुमार्गाया दुर्गतेर्दैशिकः परं ॥ निश्चेष्टः शववच्छेते तृतीये तु मदे स्थितः ॥ मरणादपि पापात्मा गतः पापतरां दशां ॥ धर्माधर्मं सुखं दुःखमर्थानर्थं हिताहितं ॥ यदासक्तो न जानाति कथं तच्छीलयेद्बुधः ॥ मद्ये मोहो भयं शोकः क्रोधो मृत्युश्च संश्रिताः ॥ सोन्मादमदमूर्च्छायाः सापस्मारापतानकाः ॥ यत्रैकः स्मृतिविभ्रंशस्तत्र सर्वमसाधु यत् ॥ अयुक्तियुक्तमन्नं हि व्याधये मरणाय वा ॥ मद्यं त्रिवर्गधीधैर्यलज्जादेरपि नाशनं ॥ नाति माद्यंति बलिनः कृताहारा महाशनाः ॥ स्निग्धाः सत्ववयोयुक्ता मद्यनित्यास्तदन्वयाः ॥ मेदःकफाधिका मंदवातपित्ता दृढाग्नयः ॥ विपर्ययेऽति माद्यंति विस्रब्धाः कुपिताश्च ये ॥ मद्येन चाम्लरूक्षेण साजीर्णे बहुनाऽति वा ॥ वातात्पित्तात्कफात्सर्वैश्चत्वारः स्युर्मदात्ययाः॥ सर्वेऽपि सर्वैर्जायते व्यपदेशस्तु भूयसा॥ सामान्यं लक्षणं तेषां प्रमोहो हृदये व्यथा ॥ विड्भेदः प्रततं तृष्णा सौम्याग्नेयो ज्वरो ऽरुचिः ॥ शिरः पार्श्वास्थिरुक्कंपो मर्मभेदस्त्रिकग्रहः ॥ उरोविबंधस्तिमिरं कासः श्वासः प्रजागरः ॥ स्वेदोऽतिमात्रं विष्टंभः श्वयथुश्चित्तविभ्रमः ॥ प्रलापश्छर्दिरुत्क्लेशो भ्रमो दुःस्वप्नदर्शनं ॥ विशेषाज्जागरश्वासकंपमूर्द्धरुजो ऽनिलात् ॥ स्वप्ने भ्रमत्युत्पतनि प्रेतैश्च-

सह भाषते ॥ पित्ताद्दाहज्वरस्वेदमोहातीसारतृड्भ्रमाः ॥ देहो हरित-हारिद्रो रक्तनेत्रकपोलता ॥ श्लेष्मणा छर्दिहृल्लासनिद्रोदर्दांगगौर-वं ॥ सर्वजे सर्वलिंगत्वं मुक्त्वा मद्यं पिबेत्तु यः ॥ सहसा ऽनुचितं चान्यत्तस्य ध्वंसकविक्षयौ ॥ भवेतां मारुतात्कष्टौ दुर्बलस्य वि-शेषतः ॥ ध्वंसके श्लेष्मनिष्ठीवः कंठशोषोऽतिनिद्रता ॥ शब्दास-हत्वं तंद्रा च विक्षयेंऽगशिरोतिरुक् ॥ हृत्कंठरोगः संमोहः कासतृ-ष्णावमिज्वराः ॥ निवृत्तो यस्तु मद्येभ्यो जितात्मा बुद्धिपूर्वकृत् ॥ विकारैः स्पृश्यते[1] तेन न स शारीरमानसैः ॥ रजोमोहाहिताहारपर-स्य स्युस्त्रयो गदाः ॥ रसासृक्चेतनावाहिस्रोतोरोधसमुद्भवाः ॥ म-दमूर्च्छायसन्यासा यथोत्तरबलोत्तराः ॥ मदोऽत्र दोषैः सर्वैश्च र-क्तमद्यविषैरपि ॥ सक्तानल्पद्रुताभाषश्चलस्खलितचेष्टितः ॥ रूक्ष-श्यावारुणतनुर्मदे वातोद्भवे भवेत् ॥ पित्तेन क्रोधनो रक्तपीताभः क-लहप्रियः ॥ स्वल्पसंबद्धवाक् पांडुः कफाद्ध्यानपरोऽलसः ॥ सर्वा-त्मा सन्निपातेन रक्तात्स्तब्धांगदृष्टिता ॥ पित्तलिंगं च मद्येन विकृते-हास्वरांगता॥ विषे कंपोऽति निद्रा च सर्वेभ्योऽभ्यधिकस्तु सः॥लक्ष-येल्लक्षणोत्कर्षाद्वातादीन् शोणितादिषु ॥ अरुणं नीलकृष्णं वा खं प-श्यन्प्रविशेत्तमः॥शीघ्रं च प्रतिबुध्येत हृत्पीडा वेपथुर्भ्रमः॥कार्श्यं श्या-वाऽरुणा छाया मूर्च्छाये मारुतात्मके॥पित्तेन रक्तं पीतं वा नभः पश्य-न्विशेत्तमः॥ विबुध्येत च सस्वेदो दाहतृट्तापपीडितः॥भिन्नविट् पीत-नीलाभो रक्तपीताकुलेक्षणः ॥ कफेन मेघसंकाशं पश्यन्नाकाशमावि-शेत् ॥ तमश्चिराच्च बुध्येत सहृल्लासः प्रसेकवान् ॥ गुरुभिः स्तिमि-तैरंगैरार्द्रचर्मावनद्धवत् ॥ सर्वाकृतिस्त्रिभिर्दोषैरपस्मारइवापरः ॥ पा-तयत्याशु निश्चेष्टं विना बीभत्सचेष्टितैः ॥ दोषेषु मदमूर्च्छायाः ग-तवेगेषु देहिनां ॥ स्वयमेवोपशाम्यंति सन्यासो नौषधैर्विना ॥ वा-

---

[1] स्पृश्यते जातु नेतिपाठः

र्देहमनसां चेष्टामाक्षिप्यातिबला मलाः ॥ संन्यासं सन्निपतिताः प्राणायतनसंश्रयाः ॥ कुर्वंति तेन पुरुषः काष्ठीभूतो मृतोपमः ॥ म्रियेत शीघ्रं शीघ्रं चेन्न चिकित्सा प्रयुज्यते ॥ अगाधे ग्राहवहुले सलिलौघइवातटे ॥ सन्यासे विनिमज्जंतं नरमाशु निवर्तयेत् ॥

॥ इति मदात्ययादिनिदानं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अथातोऽर्शोनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ अरिवद्विशसंतीत्यर्शांसि ॥ तानि पुनः सुबहुप्रकाराणि सुबहूपद्रवाणि च पायुमेंढ्रादिसंश्रया मांसकीलाः ॥ समासतस्तु द्विविधान्यर्शांसि सहजानि जन्मोत्तरकालजानि च ॥ पुनश्च द्विविधानि शुष्काण्यार्द्राणि च ॥ सर्वेषां पुनरधिष्ठानं मेदोमांसत्वक्स्थूलांत्रप्रतिबद्धोऽर्द्धपंचांगुलो गुदः ॥ तस्मिन्पूर्वमुक्ता वलीसंज्ञास्तिस्रः पेश्योऽध्यर्द्धांगुलाः ॥ ताः प्रवाहिणी विसर्जनी संवरणी च ॥ रोमांतेभ्योऽध्यर्द्धयवं गुदौष्टमाहुः ॥ प्रथमा तु गुदौष्ठादंगुलमात्रे ॥ तत्र सहजानां गुदवलीबीजोपतसि[?]रायतनं ॥ तस्यां द्विविधो हेतुर्मातापित्रोरपचारो दैवं च ॥ ताभ्यां सन्निपातप्रकोपः ॥ तस्मात्तान्यसाध्यानि ॥ एतेन कुलजाः सर्वे विकारा व्याख्याताः ॥ विशेषतस्तु सहजानि दुर्दर्शनपरुषपांडूपचितदारुणान्यंतर्मुखानि बहुबलवदुपद्रवोपद्रुतानि च भवंति ॥ अथेतराणि षड्विधानि पृथग्दोषैः संसृष्टैः सन्निपातैः शोणितेन च ॥ तत्र वातश्लेष्मोत्तराणि शुष्काणि रक्तपित्तोत्तराण्यार्द्राणीति ॥ दोषप्रकोपहेतुस्तु प्रागुक्तः ॥ स हि यदा मलोपचयमादधाति पुनश्चोत्कटकविषमकठिनासनसेवनादुद्भ्रांतयानोष्ट्रादिप्रयाणादतिव्यवायाद्बस्तिनेत्रासम्यक्प्रणिधानादिना गुदक्षणनादभीक्ष्णं शीतांबुसंस्पर्शाच्चेलल्लोष्टतृणादिसंघर्षात्प्रततातिनिर्वाहणाद्वातमूत्रपुरीषवेगोदीरणादुदीर्णवेगविधारणात्स्त्रीणां चामगर्भभ्रंशाद्गर्भोत्पीडनाद्विषमप्रसूतेरेवंविधैश्चापरैः प्रकुपितो वायुरपानस्थं मलमुपचितमधोगमा-

साद्य गुदवलीष्वाधत्ते ततस्तास्वभिषण्णास्वर्शांसि संभवंति ॥ तेषांपूर्वरूपाणि कृच्छ्रात्पक्तिरंत्रकूजनमुद्गारबाहुल्यमम्लकोऽन्नाश्रद्धा विष्टंभोऽश्मगर्भाभनाभित्वमाटोपोऽधस्तात्कृच्छ्रेण सशब्दं वायोः प्रवृत्तिर्बहुमूत्रत्वमल्पपुरीषता गुदपरिकर्तः सक्थिसदनमक्ष्णोः श्वयथुरविमलेंद्रियत्वमालस्यं तंद्रा कार्श्यं दौर्बल्यमाशंका ग्रहणीदोषशोषोदरपांडुरोगगुल्मेषु ॥ जातेषु चैतानि लिंगानि प्रव्यक्ततराणि भवंति ॥ तैः खल्वधोमार्गोपरोधाद्वायुरपानो निवर्त्तमानः समानव्यानोदानप्राणान् पित्तश्लेष्माणौ च प्रकोपयन्ननलमुपमृद्नाति ॥ अथ सर्वएवार्शसो भवत्यतिकृशो विवर्णः क्षामो दीनः प्रचुरविबद्धवातमूत्रपुरीषोऽश्मरीशर्करावाननियतविबद्धमुक्तामपक्वविभिन्नशुष्कवर्चास्तथांऽतरांतराऽऽमश्वेतपांडुहरितपीतरक्तारुणतनुसांद्रपिच्छिलोपवेशी नाभिवंक्षणोद्देशप्रचुरपरिकर्तिकान्वितः सगुदशूलप्रवाहिकापरिहर्षप्रमोहोऽल्पशुक्रप्रजोऽल्पभुक् शिरासंततगात्रः क्रोधनो दुरुपचारः कासश्वासतृष्णापीनसारोचकपाणिपादवदनाक्षिकूटश्वयथुक्षवथुवेपथुवमथुपरीतस्तैमिरिकः शिरःशूली क्षामभिन्नस्वरः कर्णरोगी सज्वरः सांगमर्दः सर्वपर्वास्थिशूलोंऽतरांतरा हृदयकुक्षिपार्श्वपृष्ठबस्तित्रिकग्रहोपतप्तः प्रध्यानपरः परमलसश्च ॥ तत्र वातोल्बणानि शुष्कम्लानकठिनपरुषरूक्षश्यावारुणानि तीक्ष्णस्फुटितमुखानि विषममध्यानि कदंबपुष्पतुंडिकेरिकाकर्कंधूसिद्धार्थकबिंबीखर्जूरफलप्रमाणानि वक्राणि मिथो विसदृशानि कटीपार्श्वादिष्वधिकवेदनानि सशूलोदावर्त्तकराणि गुल्माष्ठीलाप्लीहोदराणि चास्य तन्निमित्तान्येव कृष्णत्वङ्नखनयनवदनमलाश्च भवंति ॥ पित्तोल्बणानि नीलाग्राणि रक्तापीतकृष्णानि मृदुशिथिलानि स्पर्शासहानि विस्रगंधीनि तनूनि तनुरक्तस्राविणि दाहपाकवंति ज्वरमोहारुचिकराणि यकृत्प्रकाशानि

१ अभिषण्णासु प्रक्लिन्नासु

शुकजिव्हाजलौकोवक्त्रसदृशानि यवमध्यानि प्रक्लिन्नानि भिन्नपीतवर्चांसि हारिद्रत्वङ्नखादिकराणि च ॥ श्लेष्मोल्बणानि महामूलानि स्थिरस्निग्धपांडुवृत्तोपचितानि गुरुस्तब्धश्लक्ष्णापिच्छिलानि सुप्रसुप्तानि स्पर्शक्षमाणि करीरपनसास्थिगोस्तनाकाराण्यतिमात्रोत्थानप्रवाहिकावंक्षणानाहनाभिपरिकर्त्तिकाहृल्लासप्रसेककासश्वासपीनसारुचिच्छर्दिकृच्छ्रमूत्रप्रमेहशीतज्वरशोफशिरोगौरवेंद्रियोपलेपाग्निमार्दवक्लैब्यामविकारप्रबलानि न भिद्यंते न स्रवंति कंडूबहुलानि सश्लेष्मवसाप्रकाशमलोपवेशीनि शुक्लत्वङ्नखादिकराणि च ॥ लक्षणसंकरात्संसर्गसन्निपातजानि विभजेत् ॥ रक्तोल्बणानि तु वटप्ररोहविद्रुम[1]काकणंतिकाभानि पित्तवल्लक्षणानि च तथा गाढपुरीषप्रतिपीडितान्यत्यर्थं दुष्टमुष्णमसृक् सहसा विसृजंति ॥ तस्यातिप्रवृत्तौ [2]रक्तक्षयोपद्रवा भवंतीति ॥ भवति चात्र ॥ मुद्गकोद्रवजूर्णाव्हकरीरचणकादिभिः ॥ रूक्षैः संग्राहिभिर्वायुः स्वस्थाने कुपितो बली ॥ अधोवहानि स्रोतांसि संरुध्याधः प्रशोषयन् ॥ पुरीषं वातविण्मूत्रसंगं कुर्वीत दारुणं ॥ तेन तीव्ररुजा कोष्ठपृष्ठहृत्पार्श्वगा भवेत् ॥ आध्मानमुदरावेष्टो हृल्लासः परिकर्तनं ॥ बस्तौ च सुतरां शूलं गंडश्वयथुसंभवः ॥ पवनस्योर्ध्वगामित्वं ततश्छर्द्यरुचिज्वराः॥ हृद्रोगग्रहणीदोषमूत्रसंगप्रवाहिका ॥ बाधिर्यतिमिरश्वासशिरोरुक्कासपीनसाः ॥ मनोविकारस्तृष्णास्रपित्तगुल्मोदरादयः ॥ ते ते च वातजा रोगा जायंते भृशदारुणाः ॥ दुर्नाम्नामित्युदावर्तः परमोऽयमुपद्रवः ॥ वाताभिभूतकोष्ठानां तैर्विनाऽपि स जायते ॥ सहजानि त्रिदोषाणि यानि चाभ्यंतरे वलौ ॥ जायंतेऽर्शांसि संश्रित्य तान्यसाध्यानि निर्दिशेत् ॥ द्वंद्वजानि द्वितीयायां वलौ यान्याश्रितानि च ॥

१ काकणंतिका गुंजा २ रक्तेऽम्लशिशिरप्रीतिसिराशैथिल्यरूक्षताइति रक्तक्षयजा विकाराः ॥

कृच्छ्रसाध्यानि तान्याहुः परिसंवत्सराणि च ॥ बाह्यायां तु वलौ जातान्येकदोषोल्बणानि च ॥ अर्शांसि सुखसाध्यानि न चिरोत्पतितानि च ॥ मेंढ्रादिष्वपि वक्ष्यंते यथास्वं नाभिजानि तु ॥ गंडूपदास्यरूपाणि पिच्छिलानि मृदूनि च ॥ व्यानो गृहीत्वा श्लेष्माणं करोत्यर्शस्त्वचो बहिः ॥ कीलोपमं स्थिरखरं चर्मकीलं तु तं विदुः ॥ वातेन तोदः पारुष्यं पित्तादसितरक्तता ॥ श्लेष्मणा स्निग्धता तस्य ग्रथितत्वं सवर्णता ॥ अर्शसां प्रशमे यत्नमाशु कुर्वीत बुद्धिमान् ॥ तान्याशु हि गुदं बध्वा कुर्युर्बद्धगुदोदरं ॥ ॥ इत्यर्शोनिदानं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अथातोऽतीसारग्रहणीरोगनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ दोषैर्व्यस्तैः समस्तैश्च भयाच्छोकाच्च षड्विधः ॥ अतीसारः स सुतरां जायते ऽत्यंबुपानतः ॥ कृशशुष्कामिषासात्म्यतिलपिष्टविरूढकैः ॥ मद्यरूक्षातिमात्रान्नैरर्शोभिः स्नेहविभ्रमात् ॥ कृमिभ्यो वेगरोधाच्च तद्विधैः कुपितोऽनिलः ॥ विस्रंसयत्यधो धातून्हत्वा तेनैव चानलं ॥ व्यापद्यानुशकृत्कोष्ठं पुरीषं द्रवतां नयन् ॥ प्रकल्पतेऽतिसाराय लक्षणं तस्य भाविनः ॥ तोदो हृद्गुदकोष्ठेषु गात्रसादो मलग्रहः ॥ आध्मानमविपाकश्च तत्र वातेन विज्जलं ॥ अल्पाल्पं शब्दशूलाढ्यं विबद्धमुपवेश्यते ॥ रूक्षं सफेनमच्छं च ग्रथितं वा मुहुर्मुहुः ॥ तथा दग्धगुडाभासं सपिच्छापरिकर्त्तिकं ॥ शुष्कास्यो भ्रष्टपायुश्च हृष्टरोमा विनिष्टनन् ॥ पित्तेन पीतमसितं हारिद्रं शाद्वलप्रभं ॥ सरक्तमतिदुर्गंधं तृण्मूर्च्छास्वेददाहवान् ॥ सशूलं पायुसंतापपाकवान् श्लेष्मणा घनं ॥ पिच्छिलं तंतुमच्छ्वेतं स्निग्धमामं कफान्वितं ॥ अभीक्ष्णं गुरु दुर्गंधं विबद्धमनुबद्धरुक् ॥ निद्रालुरलसोऽन्नद्विडल्पाल्पं सप्रवाहिकं ॥ सरोमहर्षः सोत्क्लेशो गुरुबस्तिगुरूदरः ॥ कृतेऽप्यकृतसंज्ञश्च सर्वात्मा सर्वलक्षणः ॥ भयेन क्षोभिते चित्ते सपित्तो द्रा-

वयेच्छकृत् ॥ वायुस्ततोऽतिसार्येत क्षिप्रमुष्णं द्रवं स्रुवं ॥ वातपित्तसमं लिंगैराहुस्तद्वच्च शोकतः ॥ अतिसारः समासेन द्विधा सामो निरामकः ॥ सासृङ्निरसृस्तत्राऽद्ये गौरवादप्सु मज्जति ॥ शकृद्दुर्गंधमाटोपविष्टंभार्तिप्रसेकिनः ॥ विपरीतो निरामस्तु कफात्पक्केऽपि मज्जति ॥ अतीसारेषु यो नातियत्नवान् ग्रहणीगदः ॥ तस्य स्यादग्निविध्वंसकरैरन्यस्य सेवितैः ॥ सामं शकृन्निरामं वा जीर्णे येनातिसार्यते ॥ सोऽतिसारोऽतिसरणादाशुकारी स्वभावतः ॥ सामं सान्नमजीर्णेऽन्ने जीर्णे पक्कं च नैव वा ॥ अकस्माद्वा मुहुर्बद्धमकस्माच्छिथिलं मुहुः ॥ चिरकृद्ग्रहणीदोषः संचयाच्चोपवेशयेत् ॥ स चतुर्द्धा पृथक्दोषैः सन्निपाताच्च जायते ॥ प्राग्रूपं तस्य सदनं चिरात्पचनमम्लकः॥प्रसेको वक्त्रवैरस्यमरुचिस्तृड्भ्रमौ क्लमः ॥ आनद्धोदरता छर्दिः कर्णक्ष्वेडांत्रकूजनं ॥ सामान्यलक्षणं कार्श्यं धूमकस्तमको ज्वरः ॥ मूर्च्छाशिरोरुग्विष्टंभः श्वयथुः करपादयोः ॥ तत्रानिलात्तालुशोषस्तिमिरं कर्णयोः स्वनः ॥ पार्श्वोरुवंक्षणग्रीवारुजाऽभीक्ष्णं विसूचिका ॥ रसेषु गृद्धिः सर्वेषु क्षुत्तृष्णा परिकर्तिका ॥ जीर्णे जीर्यति चाध्मानं भुक्ते स्वास्थ्यं समश्नुते ॥ वातहृद्रोगगुल्मार्शःप्लीहपांडुत्वशंकितः ॥ चिराद्दुःखं द्रवं शुष्कं तन्वामं शब्दफेनवत् ॥ पुनः पुनः सृजेद्वर्चः पायुरुक्श्वासकासवान् ॥ पित्तेन नीलं पीताभं पीताभः सृजति द्रवं ॥ पूत्यम्लोद्गारहृत्कंठदाहारुचितृडर्दितः ॥ श्लेष्मणा पच्यते दुःखमन्नं छर्दिररोचकः ॥ आस्योपदेहनिष्ठीवकासहृल्लासपीनसाः ॥ हृदयं मन्यते स्त्यानमुदरं स्तिमितं गुरु॥उद्गारो दुष्टमधुरः सदनं स्त्रीष्वहर्षणं॥ भिन्नामश्लेष्मसंसृष्टगुरुवर्चःप्रवर्त्तनं॥ अकृशस्यापि दौर्बल्यं सर्वजे स-

---

१ अन्यस्य अनतिसारिणोऽपि अग्निविध्वंसकरैर्वह्निमांद्यहेतुभिरन्नपानैः शीलितैर्ग्रहणीरोगः स्यात् ॥

र्यसंकरः ॥ सिराविभागे ये चोक्ता विषमाद्यास्त्रयो ऽग्नयः ॥ तेऽपि स्युर्ग्रहणीदोषाः समस्तु स्वास्थ्यकारणं ॥ वातव्याध्यश्मरीकुष्ठमेहोदरभगंदराः ॥ अर्शांसि ग्रहणीत्यष्टौ महारोगाः सुदुस्तराः ॥ ॥ इत्यतीसारग्रहणीनिदानं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

अथातो मूत्राघातनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ विंशतिर्मूत्राघाता भवंति॥ तद्यथा ॥ वातपित्तकफसन्निपातकृच्छ्राणि वातपित्तश्लेष्मशुक्राश्मर्यो वातबस्त्यष्ठीलाकुंडलिकामूत्रातीतजठरोत्संगग्रंथिशुक्रविड्घातोष्णवातमूत्रक्षयावसादाश्चेति ॥ तत्र वातबस्त्यादयो नव वातोल्बणाः ॥ ततो द्वौ वातपित्तोल्बणौ ॥ अंत्यः कफपित्तोल्बणः ॥ सर्वेषां पुनर्मूत्ररोगाणामधिष्ठानं बस्तिः ॥ स मर्मस्वभिहितः प्राक् ॥ स चाधोमुखोऽपि मूत्रवहनाडीषु सूक्ष्ममुखसहस्रनिस्यंदेन मूत्रास्येनाविरतं नवो घटइवाप्सु निमग्नमुखोऽपि पार्श्वेभ्योऽम्भसा पूर्यते तैरेव च स्रोतोभिर्वातादयोऽपि दुष्टाः प्रविश्य बस्तिं यथास्वमाघातान्प्रमेहांश्च जनयंति ॥ तत्राल्पशो मुहुर्मुहुर्बस्तिमेंढ्रवंक्षणेषु तीव्रशूलः कृच्छ्रान्मूत्रयति वातकृच्छ्रे ॥ सदाहं सरुजं पीतं कृष्णं रक्तं वा पित्तकृच्छ्रे ॥ बस्तिमेंढ्रयोर्गौरवं शोफो मूत्रं च सपिच्छं मेहति कफकृच्छ्रे ॥ सर्वलक्षणः सन्निपातकृच्छ्रे॥ स च कृच्छ्रतमः॥यदा तु वायुर्बस्तिमुखमावृत्य सपित्तं सकफं सशुक्रं वा मूत्रं परिशोषयति तदा क्रमेण गोरिव पित्ताद्गोरोचना मणिकस्येव स्वच्छादपि जलात्तपंकतोऽश्मर्यभिनिर्वर्त्तते ॥ सर्वा च सा श्लेष्माश्रया ॥ अथास्याः पूर्वरूपाणि ज्वरो बस्त्याध्मानमरुचिर्मूत्रकृच्छ्रं बस्तिशिरोमुष्कशेफसां वेदना बस्तगंधित्वं मूत्रस्येति ॥ सामान्यलिंगानि तु नाभिबस्तिसेवनीषु मेहतो तथा मार्गनिरोधने वेदना मूत्रधारासंगस्तदपाये च गोमेदकप्रकाशमनाविलमसिकतं सुखं मूत्रं विसृजति ॥ तत्संक्षोभणाच्च

मरुचिरं ॥ धावनलंघनादिभिश्चास्य विविधा वेदना भवंति ॥ यथै-
व पक्वाशयात्स्रस्तेन शल्लाऽभिछिन्ने बस्तौ मूत्रं न प्रवर्तते तथाऽ-
श्मर्यापि ॥ तत्र वायुना बस्तिसेवनीमेहनेषु तीव्रवेदनार्दितो दंतान्
खादति नाभिं पीडयति मेंढ्रं मृद्नाति मुहुर्मुहुर्वेपथुमान् कृच्छ्रात्सवातं
शकृद्विमुंचति विशीर्णधारं च मूत्रमत्यश्मरी चास्य श्यावा परुषा
विषमा कदंबपुष्पवत्कंटकाचिता भवति ॥ पित्तेन पच्यमान इव
दह्यते बस्तिः ॥ अश्मरी च सरक्ता पीतावभासकृष्णा भल्लातकास्थि-
संस्थाना ॥ श्लेष्मणा भिद्यते निस्तुद्यत इव गुरुः शीतश्च बस्तिरश्म-
री च श्वेता महती कुक्कुटांडप्रतिमा मधुवर्णा वा भवति ॥ प्रायेणै-
तास्तिस्रोऽश्मर्यो बालानां जायंते तेषामेव चाल्पबस्तित्वादल्पमां-
सोपचयत्वाच्च सुखग्रहणाहरणाः ॥ महतां तु शुक्राश्मरी शुक्रनिमि-
त्ता भवति ॥ मैथुनविघाताच्छुक्रमुपस्थितमनिरस्यमानं विमार्गगम-
निलो विगृह्य वृषणयोरंतरे संहरति संहृत्योपशोषयति ततः शुष्कम-
श्मरी भवति ॥सा शुक्रमार्गमावृणोति मूत्रकृच्छ्रं बस्तिवेदनां वृषणयो-
श्च श्वयथुमुत्पादयति उत्पन्नमात्रायां च शुक्रं निरेति ॥पीडितमात्रे च
तस्मिन्नवकाशे विलीयतइति ॥ अश्मर्येव तु वायुनाऽणुशो विभिन्ना
शर्करेत्युच्यते ॥अनुलोमे च मारुते सा सिकतेव मूत्रेण सह च्यवते ॥
वायुस्तु मूत्रवेगरोधाद्बस्तिमुखमावृणोति ततो मूत्रसंगं वेदनां कंडूं च
करोति॥कदाचिच्च बस्तिं स्वस्थानात्प्रच्याव्य गर्भमिवोद्धृतं स्थूलं परि-
प्लुतं च कुरुते तत्र च शूलस्पंदनदाहोद्वेष्टनानि बिंदुशश्च मूत्रस्रवणं पी-
डिते च बस्तौ धारया प्रवृत्तिः॥अयं द्विविधोऽपि वातबस्तिः कृच्छ्रसा-
ध्यः॥तयोरपि द्वितीयोऽनिलप्रबलः कृच्छ्रसाध्यतरः॥बस्तिविण्मार्गांतरे
वायुर्घनोन्नतं तीव्ररुजमचलमष्ठीलाभं ग्रंथिं करोति तेनानिलविण्मूत्र-
संगो भवत्याध्मानं च सा वाताष्ठीला ॥ विगुणो वायुर्बस्तौ कुंडलीभू-
तस्तीव्रशूलस्तंभगौरवान्वितो मूत्रमाविश्याल्पशो वा प्रवर्त्तयन् भ्रम-

ति सा वातकुंडलिका॥मूत्रमतिवेलं विधार्य विमुच्यमानं न प्रवर्त्तते वा-हमानस्य तु कृच्छ्रादल्पं प्रवर्त्तते तन्मूत्रातीतं॥मूत्ररोधादपानो वायुर्ना-भेरधस्तात्तीव्ररुजमाध्मानं मलसंगं च कुर्वन्नुदरमभिपूरयेत्तन्मूत्रजठरं॥मारुतेनाक्षिप्तं छिद्रवैगुण्येन वा मूत्रयतो मूत्रमल्पं बस्तौ नाले मणौ वा स्थित्वा तच्छेषगुरुमेढ्रस्य सरुजमरुजं वा शनैः स्रवेत्स मूत्रोत्संगः॥ बस्तिद्वारेऽल्पो वृत्तः शीघ्रसंभवोऽश्मरीतुल्यलिंगो मूत्रग्रंथिः ॥ मू-त्रितस्य व्यवायगमनाद्वातोद्धतं स्वस्थानाच्च्युतं शुक्रं मेहतो मूत्र-स्य प्राक् पश्चाद्वा भस्मोदकसंकाशं प्रवर्त्तते तन्मूत्रशुक्रं ॥ वायुना पीडितं शकृन्मूत्रस्रोतः प्रपद्यते ततो विड्गंधि विट्संसृष्टं च कृच्छ्रान्मू-त्रयति स विड्विघातः ॥ अत्यध्वाऽऽतपोष्णभोजनादिभिः पित्तं प्रवृद्धम-निलेरितं बस्तिमेढ्रं गुददाहं कुर्वद्धस्तिद्वारिद्ररक्तं सरक्तं वा मूत्रं कृच्छ्रा-त्प्रवर्त्तयेत्स तूष्णवातः॥ वातपित्तं बस्तिमाश्रित्य मूत्रं सशूलदाहं क्षप-यति स मूत्रक्षयः ॥ पित्तं श्लेष्मोभयमपि वा वातेन बस्तौ मूत्रं संह-न्यते ततो मूत्रं सदाहं रक्तं पीतं श्वेतं सांद्रं कृच्छ्रात्प्रवृत्ति शुष्कं च शंखरोचनान्यतरचूर्णवर्णं सर्ववर्णयुक्तं वा भवति स मूत्रावसादः ॥ इति विस्तरतः प्रोक्ता रोगा मूत्रावसादजाः॥ निदानलक्षणैरूर्ध्वं वक्ष्यं-तेऽतिप्रवृत्तिजाः ॥ इति मूत्राघातनिदानं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

अथातः प्रमेहनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ विंशतिः प्रमेहा भवंति ॥ कफादुदकेक्षुसांद्रसुरापिष्टशुक्रसिकताशीतशनैर्लालाप्रमेहा दश ॥ पित्तात्क्षारकालनीलहारिद्रमांजिष्ठशोणितमेहाः षट्॥ वाताद्वसामज्ज-हस्तिमधुमेहाश्चत्वारइति ॥ तेषां च यत्किंचिदाहारविहारजातं श्ले-ष्ममेदोमूत्रजननं स हेतुः ॥ तत्र वातपित्तमेदःक्लेदमांसशुक्ररसैरन्वि-तो बस्तिगतः श्लेष्मा प्रमेहान् जनयति॥ तैः कफशोणिताभ्यां च युक्तं पित्तं ॥ तैर्वसालसीकामज्जौजोभिश्च वायुः ॥ त्रयाणामपि दोषाणां श्लेष्मा प्रमेहेषु प्रायः प्राक् प्रकोपमापद्यते श्लेष्माधिष्ठानत्वान्मूत्रस्य

तद्भुक्तेश्च मेदएव तेन प्रथमं दूष्यतेऽत्यंतसहागत्वात् ॥ तदनंतरं क्लेदादयः ॥ ततः श्लेष्मादिक्षये पित्तं प्रबलीभवच्छोणितमपिदूषयति ॥ तत्क्षयेऽपि [1]वायूरसादीन्धातून् शरीरस्य परस्परं सारभूतान्बस्तिमाकृष्य मूत्रेण सह विसृजति ॥ तस्मात्कफपित्तवातजाः क्रमेण साध्ययाप्यासाध्याः ॥ तथा पित्तजाः संसृष्टदोषमेदःस्थानत्वाद्विरुद्धोपक्रमत्वाच्च ॥ वातजाः पुनः क्षीणेषु धातुषु महात्ययिकतया विरुद्धोपक्रमत्वाच्च॥ मेदसि तु नातिदुष्टे पित्तजा अपि साध्यतां गच्छेयुः॥ धातुसंपर्कात्पुनः सर्वमेहेषु मूत्रमाविलं भूरि च भवति ॥ दोषदूष्याणां चोत्कृष्टापकृष्टसंयोगेन मूत्रवर्णरसस्पर्शगंधविशेषाद्वर्णानामिव शुक्लकृष्णादीनां शबलकल्माषादयः प्रमेहाणां भेदा भवंति ॥ तेषां पूर्वरूपाण्यतिवृद्धिर्नखानां जटिलीभावश्च केशानां माधुर्यमास्यस्य तालुकंठशोषः पिपासा मलाधिक्यं बहिःकाये कायछिद्रेषु च शीतेच्छा स्नेहः स्वेदः सुप्तता चांगेषु पाणिपाददाहोऽतिमाधुर्यात्पिपीलिकोपसर्पणं विस्रगंधता च मूत्रशरीरयोः शुक्लता च मूत्रे श्वासो निद्रा तंद्रालस्यामहर्षाश्च ॥ तत्र शीतं श्वेतमगंधमच्छमुदकमिवोदकमेही मेहति ॥ इक्षुरसमिवातिमधुरं शीतमीषत्पिच्छिलमाविलमिक्षुमेही ॥ [2]पर्युषितं सांद्रीभवत्सांद्रमेही ॥ सुरातुल्यमुपरिप्रसन्नमधः सांद्रं सुरामेही ॥ हृष्टरोमा पिष्टमिव सांद्रसितं च पिष्टमेही ॥ शुक्राभं शुक्रमिश्रं वा शुक्रमेही ॥ सरुजं ससिकतमिव सिकतामेही॥ मधुरमतिशीतं शीतमेही ॥ मंदं शनैः शनैः शनैर्मेही ॥ पिच्छिलं तंतुबद्धमिव लालावल्लालामेही ॥ वर्णगंधरसस्पर्शैस्तु क्षारोपमं क्षारमेही ॥ उष्णं मषीकालं कालमेही ॥ सफेनमच्छमम्लं चाषपत्रनीलं नीलमेही ॥ कटुकं सदाहं हरिद्राद्रुतमिव हारिद्रमेही ॥ विस्रं मंजिष्ठोदकवर्णं मांजिष्ठमेही ॥ विस्रमुष्णं लवणं शोणितसंकाशं शो-

१ वायुर्वसादीनितिपाठः २ पर्युषितं रात्रिस्थितं घनीभवेत ॥

पित्तमेही ॥ वसामिश्रं वसां वा वसामेही ॥ मज्जमिश्रं मज्जानं वा मज्जमेही ॥ सलसीकं मधुरमवेगं लसीकथैव च विबद्धमनुबद्धमजस्रं मत्तइव हस्ती स्रवति हस्तिमेही ॥ सफेनमच्छमोजःस्निग्धमधुरं तद्रौक्ष्याद्वायुः कषायत्वेनोपसृजति तेन कषायमधुरोपेतं माक्षिकं मेहति मधुमेही ॥ स तु द्विधा कैश्चिदिष्यते ॥ धातुक्षयेणानिलप्रकोपाद्दोषावरणेन वा ॥ तदावृतो हि वायुराहारप्रसादमादाय मुहुर्मुहुरनिमित्तं दोषलिंगानि वृद्धिक्षयौ चाविर्भावयत्कृच्छ्रसाध्यं मधुमेहं प्रवर्त्तयति ॥ सर्वएव चोपेक्ष्यमाणा मधुमेहत्वमायांति ॥ तस्मात्सर्वेऽपि मधुमेहशब्देनोच्यंते यतश्च सर्वेष्वपि प्राक्प्रायेव मधुरं मेहति मधुरश्चास्य देहो भवतीति ॥ तत्र प्रतिश्यायः शरीरशैथिल्यमरोचकाविपाकौ प्रसेकश्छर्दिर्निद्रा कासश्च श्लेष्मजानामुपद्रवा भवंति ॥ वृषणावदरणं बस्तिमेढ्रतोदोऽम्लिका पिपासा ज्वरो दाहो मूर्च्छाऽतीसारः पांडुरोगश्च पित्तजानां ॥ हृद्ग्रहो लौल्यमनिद्रता कंपः शूलं बद्धपुरीषत्वं शोषः कासः श्वासश्च वातजानां ॥ अथैवमस्य मेदःक्लेदादिभिरभिष्यन्नदेहस्य दोषैरनुगतधातोः प्रमेहाभिवृद्धौ मांसलेष्ववकाशेषु संधिषु मर्मसु च प्रदेशविशेषाश्रयात्प्राणापहारिण्यो भूयः कष्टतमोपद्रवा दश पिडिका जायंते सुतरां चाधःकाये ॥ तदभिमुखा हि प्रमेहिणां दोषाः ॥ तद्यथा ॥ शराविका कच्छपिका जालिनी पुत्रिणी विदारिका सर्षपिका मसूरिका ऽलजी विनता विद्रधिश्च ॥ तत्र श्यावा क्लेदवेदनायुक्ता निम्नमध्योन्नतौष्ठा शरावसंस्थानप्रमाणा शराविका ॥ महामूला ऽवगाढार्तितोदा श्लक्ष्णा कच्छपपृष्ठनिभा कच्छपिका ॥ महाशया ऽतितोदा स्तब्धा स्निग्धस्राविणी सूक्ष्मच्छिद्रा मांससिराजालावृता जालिनी ॥ महती पिडिकाभिरल्पाभिराचिता पुत्रिणी ॥ कठिना विदारिकंदवद्वृत्ता विदारिका ॥ शीघ्रपाका महावेदना सर्षपाकृतिप्रमाणा तद्विधाभिश्च पि-

ह्रिकाश्चिथिला सर्षपिका ॥ मसूराकारप्रमाणा मसूरिका ॥ त्वचमु-
त्थानादिव दहति स्फोटैराद्दता विसर्पति रक्तकृष्णा तृण्मोहज्वरकरी
दाहभूयिष्ठाऽतिकष्टा चालजी ॥ महती नीलाऽवगाढरुक्क्लेदा पृष्ठोदरा-
न्यतराधिष्ठाना विनता विनता ॥ विद्रधिस्तु वक्ष्यते पृथगेव ॥ तासामा-
द्याः पंचानिलश्लेष्ममेदःसंभवेन मूलव्याध्येकरूपत्वात्तद्वृद्धिकारित-
या दुःसाध्याः ॥ न त्वितराः पित्तोल्बणतयाऽल्पकफमेदोभवात् ॥ प्रमे-
हवशाच्च पिडकासु यथास्वं दोषोद्रेको भवतीति ॥ भवति चात्र ॥
प्रमेहेण विनाऽप्येता जायंते दुष्टमेदसः ॥ तावच्च नोपलक्ष्यंते याव-
द्वस्तुपरिग्रहः ॥ हारिद्रवर्णं रक्तं वा मेहप्राग्रूपवर्जितं ॥ यो मूत्रयेन्न
तं मेहं रक्तपित्तं च तद्विदुः ॥ दृष्ट्वा प्रमेहं मधुरं सपिच्छं मधूपमं स्या-
द्द्विविधो विचारः ॥ संपूरणाद्वा कफसंभवः स्यात्क्षीणेषु दोषेष्वनिला-
त्मको वा ॥ सपूर्वरूपाः कफपित्तमेहाः क्रमेण ये वातकृताश्च मेहाः ॥
साध्या न ते पित्तकृतास्तु याप्याः साध्यास्तु मेदो यदि नातिदुष्टं ॥
॥ इति प्रमेहनिदानं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

अथातो विद्रधिवृद्धिगुल्मनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ भुक्तैः पर्यु-
षितात्युष्णरूक्षशुष्कविदाहिभिः ॥ जिह्मशय्याविचेष्टाभिस्तैस्तैश्चा-
सृक्प्रदूषणैः ॥ दुष्टत्वङ्मांसमेदोस्थिस्नावासृक्कंडराश्रयः ॥ यः शोफो
बहिरंतर्वा महामूलो महारुजः ॥ वृत्तः स्यादायतो यो वा स्मृतः षो-
ढा स विद्रधिः ॥ दोषैः पृथक् समुदितैः शोणितेन क्षतेन च ॥ बाह्यो-
ऽत्र तत्र तत्रांगे दारुणो ग्रथितोन्नतः ॥ आंतरो दारुणतरो गंभीरो
गुल्मवद्घनः ॥ वल्मीकवत्समुच्छ्रायी शीघ्रघात्यग्निशस्त्रवत् ॥ नाभि-
बस्तियकृत्प्लीहक्लोमहृत्कुक्षिवंक्षणे ॥ स्याद्वृक्कयोरपाने च वातात्तत्राति-
तीव्ररुक् ॥ श्यावारुणश्चिरोत्थानपाको विषमसंस्थितिः ॥ व्यधच्छे-
दभ्रमानाहस्पंदसर्पणशब्दवान् ॥ रक्तताम्रासितः पित्तात्तृण्मोहज्वर-
दाहवान् ॥ क्षिप्रोत्थानप्रपाकश्च पांडुः कंडूयुतः कफात् ॥ सोत्क्लेशशी-

तकस्तंभजृंभारोचकगौरवाः ॥ चिरोत्थानविदाहश्च संकीर्णः सन्निपा-
ततः ॥ सामर्थ्याच्चात्र विभजेद्बाह्याभ्यंतरलक्षणं ॥ कृष्णस्फोटावृतः
श्यावस्तीव्रदाहरुजाज्वरः॥पित्तलिंगोऽसृजा बाह्यः स्त्रीणामेव तथाऽ-
न्तरः ॥ शस्त्राद्यैरभिघातेन क्षते वाऽपथ्यकारिणः ॥ क्षतोष्मा वायु-
विक्षिप्तः सरक्तं पित्तमीरयन् ॥ पित्तासृग्लक्षणं कुर्याद्विद्रधिं भू-
र्युपद्रवं ॥ तेषूपद्रवभेदश्च स्मृतोऽधिष्ठानभेदतः ॥ नाभ्यां हिध्मा भ-
वेद्बस्तौ मूत्रकृच्छ्रेण पूति च ॥ श्वासो यकृति रोधस्तु प्लीम्न्युच्छ्वा-
सस्य तृट् पुनः ॥ गलग्रहश्च क्लोम्नि स्यात्सर्वांगप्रग्रहो हृदि ॥ प्रमो-
हस्तमकः कासो हृदयोद्घट्टनं व्यथा ॥ कुक्षिपार्श्वांतरांसार्तिः कु-
क्षावाटोपजन्म च ॥ सक्थ्नोर्ग्रहो वंक्षणयोर्वृक्कयोः कटिपृष्ठयोः ॥
पार्श्वयोश्च व्यथा पायौ पवनस्य निरोधनं ॥ आमपक्वविदग्धत्वं तेषां
शोफवदादिशेत् ॥ नाभेरूर्ध्वं मुखात्पक्वाः प्रस्रवंत्यपरे गुदात्॥ उभा-
भ्यां नाभिजो विद्याद्दोषं क्लेदाच्च विद्रधौ ॥ यथास्वं व्रणवत्तत्र वि-
वर्ज्यः सन्निपातजः ॥ पक्वो हृन्नाभिबस्तिस्थो भिन्नोऽन्तर्बहिरेव वा ॥
पक्वश्चांतः स्रवन् वक्त्रात्क्षीणस्योपद्रवान्वितः ॥ एवमेव स्तनसिरा
विवृताः प्राप्य योषितां ॥ सूतानां गर्भिणीनां वा संभवेच्छ्वयथुर्घनः
॥ स्तने सदुग्धे ऽदुग्धे वा बाह्यविद्रधिलक्षणः ॥ नाडीनां सूक्ष्म-
वक्त्रत्वात्कन्यानां तु न जायते ॥ क्रुद्धो रुद्धगतिर्वायुः शोफशू-
लकरश्चरन् ॥ मुष्कौ वंक्षणतः प्राप्य फलकोशाभिवाहिनीः ॥
प्रपीड्य धमनीर्वृद्धिं करोति फलकोशयोः ॥ दोषास्रमेदोमूत्रांत्रैः
स वृद्धिः सप्तधा गदः ॥ मूत्रांत्रजावप्यनिलाद्धेतुभेदस्तु केव-
लं ॥ वातपूर्णदृतिस्पर्शो रूक्षो वातादहेतुरुक् ॥ पक्वोदुंबरसंका-
शः पित्ताद्दाहोष्मपाकवान् ॥ कफाच्छीतो गुरुः स्निग्धः कंडूमा-
न्कठिनोऽल्परुक् ॥ कृष्णस्फोटावृतः पित्तवृद्धिलिंगश्च रक्ततः ॥ क-
फवन्मेदसा वृद्धिर्मृदुस्तालफलोपमः ॥ मूत्रधारणशीलस्य मूत्रजः स

षु गच्छतः ॥ अंगुलीभिः पूर्णदृतिवत्क्षोभं याति सरुङ्मृदुः ॥ मूत्रकृच्छ्रमधः स्याच्च वलयं फलकोशयोः ॥ वातकोपिभिराहारैः शीततोयावगाहनैः ॥ धारणेरणभाराध्वविषमांगप्रवर्तनैः ॥ क्षोभणैः क्षुभितोऽन्यैश्च क्षुद्रांत्रावयवं यदा ॥ पवनो द्विगुणीकृत्य स्वनिवेशादधो नयेत् ॥ कुर्याद्वंक्षणसंधिस्थो ग्रंथ्याभं श्वयथुं तदा ॥ उपेक्ष्यमाणस्य च मुष्कवृद्धिमाध्मानरुक्स्तंभवतीं स वायुः ॥ प्रपीडितोऽन्तः स्वनवान्प्रयाति प्रध्मापयन्नेति पुनश्च मुक्तः ॥ अंत्रवृद्धिरसाध्योऽयं वातवृद्धिसमाकृतिः ॥ रूक्षकृष्णारुणसिरातंतुजालगवाक्षितः ॥ गुल्मोऽष्टधा पृथग्दोषैः संसृष्टैर्निचयं गतैः ॥ आर्तवस्य च दोषेण नारीणां जायतेऽष्टमः ॥

अथ यो ज्वरातिसारादिभिर्वमनादिभिर्वा कर्मभिः कर्शितो वातलान्याहारयत्याहाराभिलाषी वा शीतमुदकं पिबत्यन्नपानानंतरं वा लंघनप्लवनव्यवायव्यायामयानादीन् देहविक्षोभिणः सेवतेऽनुदीर्णां वा छर्दिमुदीरयत्युदीर्णान्वा वातादीन्निश्वासोच्छ्वासौ वा निगृह्णात्यस्नेहपूर्वं वा वमनविरेचने करोति तथा कर्शित एवातिविदाहिनोऽभिष्यंदिनो वा निषेवते तस्य यथास्वं वातप्रधानाः प्रकुपिताः दोषाः पृथक् संसृष्टाः समस्ताः सरक्ता वा महास्रोतोऽनुप्रविश्याहत्योर्ध्वमधश्च मार्गं शूलमुपजनयंतो गुल्ममभिनिर्वर्त्तयंति ॥ यतश्च तस्मिन् शूलविद्ध इव व्यथ्यतेऽतिवेदनार्दितः कृच्छ्रोच्छ्वासस्तस्माच्छूलमित्युच्यते ॥ तत्रातिकर्शनात्कफपित्ताभ्यां वा मार्गरोधाल्लब्धाश्रयो वायुरुल्बणो रौक्ष्यात्कठिनीभूतः स्वाशये स्वतंत्रः परतंत्रो वा पित्तश्लेष्माशये स्पर्शोपलभ्यः पिंडितत्वादमूर्तोऽपि मूर्त्ततामिवोपगतो ग्रंथिरूपेणावतिष्ठमानो गुल्मसंज्ञां लभते ॥ तस्य पंच स्थानानि बस्तिर्नाभिः पार्श्वे हृदयं च ॥ अथास्य पूर्वरूपाणि सदनमग्निशरीरयोररुचिः सौहित्यासहिष्णुताकुक्षिशूलात्याध्मानमुद्गिरणं बहुशो विदग्धेऽन्ने छर्दिराटोपो मलस्याप्रादुर्भावो भवतिश्च ॥ तत्र वातात्सूच्येव शंकुनेव व्यथो मन्याशिरःशंखशूल-

ज्वरांगमर्दप्लीहाटोपांत्रकूजोदावर्तोच्छ्वासोपरोधमुखशोषस्तब्धगात्रता: वायुकालेषूपद्रववृद्धिर्विषमाग्निता कृष्णारुणपरुषत्वङ्नखादित्वं गुल्मश्चास्य चलत्वाद्वायोरनियतस्थानसंस्थानोदयप्रलयाल्पमहारुजः पिपीलिकापरिगतइव तोदस्फुरणबहुलो विस्तारयतीव स्वदेशं चर्मइव कदाचित्कदाचित्संकोचयतीव हर्षयतीव रोमाणि वेदनातिप्रवृत्तौ तु सर्वस्मिन्नपि देहे प्रायो बस्त्याश्रयश्च भवति॥पित्ताद्दाहो धूमकोऽम्लकस्तृष्णा ज्वरः स्वेदो विड्भेदो मूर्च्छा शीतोपशयता हरितहारिद्रत्वं गुल्मश्चास्य तप्तायःपिंडइव तमवकाशं दहति दूयते धूमायत ऊष्मायते शिथिलइव व्रणइवास्पर्शसहो निर्लोमा प्रायो नाभ्याश्रयश्च ॥ कफात् स्तैमित्यमरोचकाविपाकौ हृदयोपलेपः शीतज्वरस्तृप्तिः सदनं कासो हृल्लासः पीनसो निद्राऽऽलस्यं नखादिषु शुक्लता गुल्मश्च सुप्तस्थिरगुरुकठिनावगाढोऽल्परुक् प्रायो हृत्पार्श्वाश्रयश्च ॥ संसृष्टलिंगः संसर्गात्स त्रिविधः ॥ सर्वलिंगनिचयेन च यो गुल्मः सोऽसाध्यः ॥ रक्तगुल्मस्तु गर्भकोष्ठार्त्तवोपगमनवैशेष्यात्पारतंत्र्यादवैशारद्यादपचारानुरोधाच्च स्त्रिया एव भवति ॥ तत्र यदा सा ऋतुमती नवप्रसूता योनिरोगिणी वा वातलान्यासेवते तदाऽस्या वायुः कुपितो योन्या मुखमनुप्रविश्यार्त्तवमुपरुणद्धि ॥ तदुपरुध्यमानं मासे मासे कुक्षिमभिनिर्वर्त्तयति गर्भलिंगानि च हृल्लासतंद्रांऽगसाददौर्हृदस्तन्यदर्शनादीनि ॥ वायुसंसर्गात्पुनः पित्तैकप्रकोपतया च वातपित्तगुल्मरूपाणि क्रमाच्छूलस्तंभदाहातीसारादीनि गर्भाशये च सुतरां शूलं तथा योन्या दौर्गंध्यमास्रावं च करोति ॥ गुल्मश्च न गर्भइवांगैः पिंडितएव तु चिरेण सशूलं स्पंदते ॥ गुल्मएव च वर्द्धते न कुक्षिः ॥ स्वदोषाधिष्ठानश्च सर्वो भवति गुल्मः ॥ तस्माच्चिरेण नैव पाकमेति

॥ भृशदुष्टरक्ताश्रयत्वात्तु विद्रधिः शीघ्रपाको भवतीति ॥ भवति चात्र॥ गुल्मेंऽतराश्रये बस्तिकुक्षिहृत्प्लीहवेदना ॥ अग्निवर्णबलभ्रंशो वेगानां चाप्रवर्त्तनं ॥ अतो विपर्ययो बाह्ये कोष्ठांगेषु तु नातिरुक्॥ वैवर्ण्यमवकाशस्य बहिरुन्नतताऽधिकं ॥ साटोपमत्युग्ररुजमाध्मानमुदरे भृशं ॥ ऊर्ध्वाधो वातरोधेन तमानाहं प्रचक्षते ॥ घनोष्ठीलोपमो ग्रंथिरष्ठीलोर्ध्वसमुन्नतः ॥ आनाहलिंगस्तिर्यक् च प्रत्यष्ठीला तदाकृतिः ॥ पक्वाशयाद्गुदोपस्थं वायुस्तीव्ररुजः प्रयन् ॥ तूनी प्रतूनी तु भवेत्स एवातो विपर्यये ॥ उद्गारबाहुल्यपुरीषबंधतृप्त्यक्षमत्वांत्रविकूजनानि ॥ साटोपमाध्मानमपक्तिशक्तिमासन्नगुल्मस्य वदंति चिन्हं ॥ ॥ इति विद्रधिवृद्धिगुल्मनिदानं नामैकादशोऽध्यायः ॥११॥

॥ अथात उदरनिदानं व्याख्यास्यामः ॥ रोगाः सर्वेऽपि मंदेऽग्नौ सुतरामुदराणि तु ॥ अजीर्णान्मलिनैश्चान्नैर्जायंते मलसंचयात्॥ऊर्ध्वाधो धातवो रुध्वा वाहिनीरंबुवाहिनीः ॥ प्राणाग्न्यपानान्संदूष्य कुर्युस्त्वङ्मांससंधिगाः ॥ आध्माप्य कुक्षिमुदरमष्टधा तच्च भिद्यते ॥ पृथग्दोषैः समस्तैश्च प्लीहबद्धक्षतोदकैः ॥ तेनार्ताः शुष्कताल्वोष्ठाः शूनपादकरोदराः ॥ नष्टचेष्टाबलाहाराः कृशाः प्रध्मातकुक्षयः ॥ स्युः प्रेतरूपाः पुरुषा भाविनस्तस्य लक्षणं ॥ क्षुन्नाशोऽन्नं चिरात्सर्वं सविदाहं च पच्यते ॥ जीर्णाजीर्णं न जानाति सौहित्यं सहते न च ॥ क्षीयते बलतः शश्वच्छ्वसित्यल्पेऽपि चेष्टिते ॥ वृद्धिर्विशोऽप्रवृत्तिश्च किंचिच्छोफश्च पादयोः ॥ रुग्बस्तिसंधौ ततता लघ्वल्पैर्भोजनैरपि ॥ राजीजन्म वलीनाशो जठरे जठरेषु तु ॥ सर्वेषु तंद्रा सदनं मलसंगोऽल्पवन्हिता ॥ दाहः श्वयथुराध्मानमंते सलिलसंभवः ॥ सर्वं त्वतोयमरुणमशोफं नातिभारिकं ॥ गवाक्षितं सिराजालैः सदा गुडगुडायते ॥ ना-

१ तथाचागमः ॥ मांसशोणितभूयस्त्वात् पाकं गच्छति विद्रधिः ॥ मांसशोणितहीनत्वाद्गुल्मः पाकं न गच्छतीति ॥

भिमंत्रं च विष्टभ्य वेगं कृत्वा प्रणश्यति ॥ मारुतो हृत्कटीनाभि-
पायुवंक्षणवेदनाः ॥ सशब्दो निश्चरेद्वायुर्विड्बंधो मूत्रमल्पकं ॥ ना-
तिमंदोऽनलो लौल्यं न च स्याद्विरसं मुखं ॥ तत्र वातोदरे शो-
फः पाणिपन्मुष्कसंधिषु ॥ कुक्षिपार्श्वोदरकटीपृष्ठरुक् पर्वभेदनं-
शुष्ककासोऽगमर्दोऽधो गुरुता मलसंग्रहः ॥ श्यावारुणत्वगादित्वम-
कस्माद्वासवृद्धिमत् ॥ सतोदभेदमुदरं तनुकृष्णसिराततं ॥ आ
ध्मातदृतिवच्छब्दमाहतं प्रकरोति च ॥ वायुश्चात्र सरुक्शब्दो वि-
चरेत्सर्वतो गतिः ॥ पित्तोदरे ज्वरो मूर्च्छा दाहस्तृट् कटुकास्य-
ता ॥ भ्रमो ऽतिसारः पीतत्वं त्वगादावुदरं हरित् ॥ पीतताम्रसि-
रानद्धं सस्वेदं सोष्म दह्यते ॥ धूमायति मृदुस्पर्शं क्षिप्रपाकं प्रदूयते
॥ श्लेष्मोदरेऽगसदनं स्वापः श्वयथुगौरवं ॥ निद्रोत्क्लेशारुचि-
श्वासकासशुक्लत्वगादिताः ॥ उदरं स्तिमितं स्निग्धं शुक्लराजीततं
महत् ॥ चिराभिवृद्धिकठिनं शीतस्पर्शं गुरुस्थिरं ॥ त्रिदोषकोपनै-
स्तैस्तैः स्त्रीदत्तैश्च रजोमलैः॥ गरदूषीविषाद्यैश्च सरक्ताः संचिता मलाः
॥कोष्ठं प्राप्य विकुर्वाणाः शोषमूर्च्छाभ्रमान्वितं॥कुर्युस्त्रिलिंगमुदरं शी
घ्रपाकं सुदारुणं॥बाधते तच्च सुतरां शीतवाताभ्रदर्शने॥अत्याशितस्य
संक्षोभाद्यानपानातिचेष्टितैः ॥ अतिव्यवायकर्माध्ववमनव्याधिकर्शनैः
॥वामपार्श्वाश्रितः प्लीहा च्युतः स्थानाद्विवर्द्धते॥शोणितं वा रसादिभ्यो
विवृद्धं तं विवर्द्धयेत्॥सोऽष्ठीलेवातिकठिनः प्रोन्नतः कूर्मपृष्ठवत्॥क्रमेण-
वर्द्धमानश्च कुक्षावुदरमावहेत् ॥ श्वासकासपिपासास्यवैरस्याध्मानरु-
ग्ज्वरैः॥पांडुत्वक्छर्दिमूर्च्छार्तिदाहमोहैश्च संयुतं ॥अरुणाभं विवर्णं
वा नीलहारिद्रराजिमत्॥ उदावर्तरुगानाहैर्मोहतृड्दहनज्वरैः॥गौरवारु-
चिकाठिन्यैर्विद्यात्तत्र मलान् क्रमात् ॥ प्लीहवद्दक्षिणात्पार्श्वात्कुर्याद्य-
कृदपि च्युतं॥पक्ष्मबालैः सहान्नेन भुक्तैर्बद्धायने गुदे॥दुर्नामभिरुदावर्तै

---

१ श्लक्ष्णमिति पाठः । कोमलस्पर्शमित्यर्थः

रूक्षैर्वांत्रोपलेपिभिः॥वर्चःपित्तकफान् रुध्वा करोति कुपितोऽनिलः ॥
अपानो जठरं तेन स्युर्दाहतृड्ज्वरक्षवाः ॥ श्वासकासोरुसदनं
शिरोहृन्नाभिपायुरुक्॥ मलसंगोऽरुचिः श्छर्दिरुदरं मूढमारुतं ॥स्थि-
रं नीलारुणसिराराजिनद्धमराजि वा ॥ नाभेरुपरि च प्रायो गोपु-
च्छाकृति जायते ॥ अस्थ्यादिशल्यैः सान्नैश्चेद्भुक्तैरत्यशनेन वा ॥
भिद्यते पच्यते चांत्रं तच्छिद्रैश्च स्रवन् बहिः ॥ आमएव गुदा-
देति ततोऽल्पाल्पः स विड्रसः ॥ तुल्यः कुणपगंधेन पिच्छिलः
पीतलोहितः ॥ शेषश्चापूर्य जठरं जठरं घोरमावहेत् ॥ वर्द्धते तदधो
नाभेराशु चैति जलात्मतां ॥ उद्रिक्तदोषरूपं च व्याप्तं च श्वास-
तृड्भ्रमैः ॥ छिद्रोदरमिदं प्राहुः परिस्रावीति चापरे ॥ प्रवृत्तस्नेह-
पानादेः सहसाऽऽमांबुपायिनः ॥ अत्यंबुपानान्मंदाग्नेः क्षीणस्या-
तिकृशस्य वा ॥ रुध्वांऽबुमार्गाननिलः कफश्च जलमूर्च्छितः ॥ वर्द्ध-
येतां तदेवांबु तत्स्थानादुदराश्रितौ ॥ ततःस्यादुदरं तृष्णागुदस्रुतिरु-
जान्वितं ॥ कासश्वासारुचियुतं नानावर्णसिराततं ॥ तोयपूर्णदृ-
तिस्पर्शशब्दप्रक्षोभवेपथु ॥ दकोदरं महत्स्निग्धं स्थिरमावृत्तनाभि
तत्॥उपेक्षया च सर्वेषु दोषाः स्वस्थानतश्च्युताः ॥ पाकाद्द्रवा द्रवीकुर्युः
संधीन् स्रोतोमुखान्यपि॥स्वेदस्तु बाह्यस्रोतःसु विहतस्तिर्यगास्थितः
॥तदेवोदकमाप्याय्य पिच्छां कुर्यात्तदा भवेत्॥गुरूदरंस्थिरं वृत्तमाहतं
च सशब्दवत्॥मृदु व्यपेतराजीकं नाभ्यां स्पृष्टं च सर्पति ॥ तदनूद-
कजन्माऽस्मिन् कुक्षिवृद्धिस्ततोऽधिका ॥ सिरांतर्द्धानमुदकजठरोक्तं
च लक्षणं ॥ वातपित्तकफप्लीहसन्निपातोदकोदरं ॥ कृच्छ्रं यथोत्त-
रं पक्षात्परं प्रायोऽपरे हतः ॥ सर्वं च जातसलिलं रिष्टोक्तोपद्रवान्वि-
तं ॥ जन्मनैवोदरं सर्वं प्रायः कृच्छ्रतमं मतं ॥ बलिनस्तदजातांबु
यत्नसाध्यं नवोत्थितं ॥ ॥ इत्युदरनिदानं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२

१ बद्धक्षतोदरे